
CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 101

VI Legislatura

Any 2005

Sessió plenària
realitzada el dia 27 de setembre de 2005
Primera reunió

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 32 minuts)

Debat sobre declaració de política general realitzada pel President de la Generalitat Valenciana, Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz, de conformitat amb el que disposa la Llei 6/1987, de 23 de setembre, que modifica l'article 50 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià. Pàgina 3.605

Intervenció del Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz.

Intervencions del síndic del GP Socialista, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ignasi Pla i Durà.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 17 hores i 3 minuts)

Intervencions del síndic del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ribó i Canut, i del síndic del GP Popular, l'Il·lustre Diputat Senyor Serafín Castellano Gómez.

(S'alça la sessió a les 18 hores i 57 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 27 de setembre de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 32 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 59. Primera reunió.

El senyor president:

Señores diputados, vayan ocupando sus escaños. Vamos a comenzar.

Se abre la sesión. La presidencia acepta la oferta de las Cortes y declara abierto el período de sesiones.

De acuerdo con el artículo 56 del Reglamento, tengo que comunicar a la cámara que durante las últimas vacaciones parlamentarias la Mesa de la Diputación Permanente se reunió los días 17 y 30 de agosto. La Diputación Permanente no se ha reunido.

Punto único del orden del día: debate sobre la declaración de política general realizada por el molt honorable senyor president de la Generalitat Valenciana, de conformidad con lo que dispone la Ley 6/1987, de 23 de septiembre, que modifica el artículo 50 de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, de Gobierno Valenciano.

Tiene la palabra el molt honorable senyor president de la Generalitat, don Francisco Camps. (*Aplaudiments*)

El senyor president del Consell:

Señor presidente. Señorías.

En primer lugar, quisiera, como presidente de la Generalitat Valenciana, y estoy convencido también que en representación de todos los grupos parlamentarios de esta casa y de toda la sociedad valenciana, la condena al nuevo atentado que se ha producido esta mañana de la banda terrorista ETA.

Senyor president. Senyories.

Els valencians estem d'enhorabona. Esta setmana passada en el Congrés dels Diputats culminàvem un constant i mantingut anhel per arribar, a través del nostre Estatut, al major nivell d'autogovern que la nostra Constitució disposa, equiparant-nos així a aquelles comunitats autònomes que, durant tot este període de conformació de l'estat de les autonomies, han tingut mecanismes polítics i reconeixements històrics per damunt dels que s'havien contemplat per a nosaltres.

El nostre procés autonòmic va començar en els mateixos inicis de la transició democràtica i va tindre la seua primera materialització en un estatut i en una llei orgànica de transferències que ens ha permés durant estos anys desenrotllar una forta i important administració al servici dels nostres interessos i en la seua defensa.

Hem creat durant estos anys una administració autonòmica moderna, eficaç i pròxima, amb una capacitat de gestió en inversió i despeses comparable a l'administració política més potent, tenint en compte les competències i les possibilitats que ens oferix. Junts amb l'administració, este parlament i el govern autonòmic també han desenrotllat facultats polítiques de decisió autònomes, consolidant un espai de debat i d'interés propis. I, finalment, hem relançat i recuperat singularitats i institucions que ens definixen en la nostra pròpia personalitat.

Però tots els valencians érem conscients que faltava alguna cosa, que el nostre procés autonòmic no estava complet, que la nostra capacitat política no es corresponia als nostres sentiments i a la nostra percepció de la nostra història i del nostre caràcter. Sempre que els valencians parlàvem

durant estos anys de la nostra autonomia acabàvem pensant que no estàvem reconeguts estatutàriament com ens corresponia.

Per això, la reforma aprovada en estes Corts –i aprofite en este punt per agrair a tots els qui en ella han col·laborat, als tres grups parlamentaris i als seus portaveus i, en especial, si em permeten, al principal partit de l'oposició, perquè sabíem que junts havíem de mamprendre este procés i junts hem d'acabar-lo– la reforma aprovada en estes Corts, com deia, no és qualsevol reforma, és la reforma política que tots estàvem esperant fer algun dia.

Això significa que, respecte a la nostra situació política i una vegada arribe l'acord definitiu en les Corts Generals, ja hem complit. Ara, quan pensem en la nostra autonomia, ja no tindrem la sensació que és un procés no acabat del tot, que ens donaven un tracte que no es corresponia amb el que nosaltres creíem que som i, sobretot, ja no tindrem la idea que els valencians no compartim un mateix model polític. Queden anacròniques, a partir d'este moment, les actituds polítiques que es basen en el desfament entre la capacitat política i la nostra pròpia personalitat.

Dimarts passat acabà l'etapa del desenquadrament autonòmic. Hem actualitzat, hem consolidat i hem dut a la nostra comunitat autònoma al lloc just on li correspon estar. Ens ha guiat a tots nosaltres la força de l'ambició, però sobretot la força del que és just i del que és raonable. Si a Espanya hi ha comunitats autònomes amb un perfil polític més alt, allí ens corresponia estar a nosaltres i ahí estem ja. (*Aplaudiments*)

Però esta setmana passada, quaranta-huit hores després del gran acord polític i la seua defensa amb èxit en el Congrés dels Diputats, també es va produir un altre fet d'una gran rellevància i enorme transcendència en el dia a dia dels valencians. Junt a Rafael Ferrando representant al món empresarial, Rafael Recuenco i Joan Sifre representant al món sindical i Gerardo Camps a l'administració autonòmica, culminaven amb la seua firma dies d'intens treball liderant els seus respectius equips per aconseguir acordar una nova aposta social i econòmica a la Comunitat Valenciana.

El Pacte valencià pel creixement i ocupació, Pavace, s'ha manifestat com un instrument eficaç al servici de les persones, al servici dels treballadors, al servici dels empresaris, al servici del benestar i també al servici dels reptes que entre tots hem de superar a través d'esforços concertats. Perquè esta és l'única via per a resoldre qualsevol problema que la història ens vaja a proposar.

Es firma este acord quan les previsions més optimistes del document base de negociació estan o complides o superades. La principal d'elles: l'ocupació, amb més de 100.000 nous llocs de treball dels previstos en el moment del seu inici, o l'aposta pressupostària del Govern que, a un any de la seua conclusió, ja ha superat el 90% del compromís dels 4.600 milions d'euros. Coneixedors tots de la importància de sumar esforços i traçar les línies per a fer realitat les grans apostes, hem volgut tots, els agents socials i l'administració, proposar noves qüestions, incloent factors de creixement i de competitivitat, com la investigació o les infraestructures.

Però també, pel potent caràcter social d'este acord, hem volgut incloure un compromís de govern per a portar a estes Corts el projecte de llei de renda mínima garantida, per a seguir amb eixe objectiu bàsic de qualsevol societat moderna: que la prosperitat estiga al servici del benestar i de la integració; és a dir, de tot allò que significa qualitat en la prestació de servicis –educació, sanitat, polítiques

assistencials— i, al mateix temps oferint a tots els ciutadans oportunitats perquè es puguen sentir en igualtat de condicions i de tracte per part de la nostra societat.

Ha sigut una setmana fonamental per a entendre el sentit d'una legislatura que ha aconseguit, amb estos dos grans acords, arribar a les més altes quotes del protagonisme de la política entesa com un treball de servici als ciutadans i a la societat que tots junts conformem. Una societat que ja havia arribat prèviament a la consecució d'altres acords en distintes esferes i en distintos recorreguts. Acords que són necessaris per a continuar plantejant projectes de futur plens d'ambició.

Són exemples d'això, del que els estic dient, el conveni amb el Ministeri de Foment per al desenrotllament de totes les nostres infraestructures de carreteres. O els acords de desenrotllament de les inversions de ports, aeroports o trens d'alta velocitat. El conveni amb el Ministeri d'Indústria per al desenrotllament dels plans de competitivitat, i que té com a eixos fonamentals les inversions, la internacionalització, la projecció, la formació i la qualificació. El conveni amb el Ministeri de Sanitat per a fer de la biomedicina un factor d'esperança, al mateix temps que aconseguim impulsar un sector clarament emergent. El conveni amb el Ministeri de Treball i Afers Socials en matèria d'immigració, que ja ha sigut aprovat pel Consell i que es firmirà d'ací poc. O els acords en matèria de residus sòlids amb l'oposició. O els convenis en matèria de vivenda de protecció oficial amb ajuntaments, entitats financeres i promotors. I inclús l'acord amb el govern d'Espanya per a l'augment de les inversions i de la projecció de la celebració de l'America's Cup 2007.

Senyories, una immensa multitud de convenis, d'acords, d'encontres, de propostes consorciades al servici del ciutadans, i sempre per a millorar les condicions de vida dels valencians, per a continuar apostant pel nostre propi futur, per a continuar creant un espai de qualitat, d'interés, de tranquil·litat i de confiança, per a fer que els valencians ens sentim a gust amb el que som i, sobre la base d'eixa tranquil·litat, continuar aspirant a millorar el nostre entorn, a millorar les nostres possibilitats i les nostres opcions.

Sóc optimista, senyories. Com a president de la Generalitat sóc optimista, com a valencià sóc optimista. Com a president de la Generalitat crec sincerament que anem pel bon camí i que al llarg del debat de hui podrem trobar noves ambicions compartides per a continuar creixent i continuar fent gran la Comunitat Valenciana. Com a valencià estic esperançat. Fa molts anys que anhelava que políticament la meua comunitat fora una comunitat de primera, que traslladara vibracions positives i que ací férem les coses plenes de sentit comú i sempre sobre la base de l'interés general. I crec sincerament que com jo pensa la immensa majoria dels valencians.

Però encara creiem que hem de continuar fent moltíssimes coses, perquè quan millor s'està es té l'obligació de pensar en apostes molt més importants. Mai es pot estar parat, mai hi ha temps per l'autocomplaença, mai es pot dir que està tot fet. Sempre cal estar en tensió, sempre en l'esforç, sempre hem de donar el millor de nosaltres mateixos.

I això els demane a vostès i a tots: que donem el millor de nosaltres mateixos, però des del convenciment que esta comunitat viu un moment especial i intents. L'ambició està en el demà, però la seua consecució ha de començar en el present. En això estem i a això hem dedicat l'esforç dels últims mesos, dels últims anys.

Faig totes estes apreciacions des de la força que ens proporciona ser una comunitat autònoma que sap exactament el que vol, que transmet estabilitat política i institucional, i que

ha creat, per tant, el marc adequat per a generar confiança. Des de l'autoritat que ens conferix el fet que les coses que es decidixen políticament en la nostra comunitat van sempre en la direcció adequada, sempre per a poder continuar creixent i sempre creant les nostres pròpies estratègies cap el futur.

Una d'elles, com ja he manifestat en alguna ocasió des d'esta tribuna, és potenciar la centralitat de la Comunitat Valenciana en l'espai de l'arc mediterrani —Catalunya, Múrcia i Andalusia Oriental—, i amb el major vector de prosperitat d'Espanya, el que uniu Madrid a la nostra comunitat i a les Illes Balears. Estem situats en la intersecció d'aquells dos grans eixos de prosperitat i desenrotllament que, a més, configuren junt un dels espais socioeconòmics més importants no sols de tota Espanya, sinó de tota Europa. L'atenció cap a eixe espai estratègic que ocupem ens obliga a continuar exigint majors inversions en infraestructures per a guanyar en competitivitat i fer realitat les potencialitats del nostre territori.

El Pla d'infraestructures estratègic previst per la Generalitat Valenciana és una aposta d'inversió que s'eleva a uns 15.000 milions d'euros, que ja està en marxa i que té com a objectiu preparar el nostre territori perquè pugam afegir tot el valor possible al que ací produïm i desenrotllem. Aeroports, ports, autovies i, a més, tren d'alta velocitat són algunes d'eixes grans infraestructures que estan executant-se al ritme que estem exigint al govern d'Espanya.

Però no només estem treballant en eixe gran front. Per a aconseguir les nostres metes resulta vital captar inversions nacionals i estrangeres. Per a aconseguir eixe objectiu s'ha creat l'Agència Valenciana de Captació d'Inversions o la nova Empresa de Promoció, que col·laboraran amb les institucions empresarials, com el Consell de Cambres i també l'Ixev, Sepiva i aquells organismes i agents socials i econòmics que tenen a vore amb la captació d'inversions.

La celebració en les nostres aigües d'una competició de prestigi mundial, com l'America's Cup, és la plataforma perfecta per a catapultar la nostra capacitat d'organització, el nostre excel·lent nivell d'infraestructures i eixa nova imatge que irradiem cap a tots els racons del món.

Els perfils inconfusibles de la Ciutat de les Arts i les Ciències es completen ara amb l'espectacular silueta del Palau de les Arts Reina Sofia. Este gran auditori està cridat a convertir-se en un dels centres mundials de referència de les arts escèniques i la música. I altres projectes de l'envergadura de la Ciutat de la Llum en Alacant i Terra Mítica, o el megaespai Castelló Cultural, ens vinculen a imatges de modernitat, qualitat i excel·lència.

Continuem modernitzant la nostra estructura productiva per a guanyar competitivitat i generar ocupació. El Pla de competitivitat de l'empresa valenciana és l'eina que permet als nostres sectors productius mirar el futur amb confiança.

I ja hem acomplit, a dos anys vista, el meu principal compromís de legislatura. Superem ja la previsió que ens havíem marcat inicialment d'aconseguir 145.000 noves ocupacions. Hem arribat a la xifra dels 200.000. És per eixe motiu que ara hem revisat aquell objectiu inicial i n'hem marcat un de nou i més ambiciós: arribar als 250.000 nous llocs de treball.

Tampoc oblidem l'aposta per la logística, com ho demostren les instal·lacions que es constrüixen en estos moments en les proximitats dels ports d'Alacant o València, Parc Castelló o Sagunt. O la creació, gràcies a un ambiciós pla de promoció, de 20 milions de metres quadrats de sòl industrial o empresarial, dels quals quasi la mitat podran ser utilitzats al final d'esta legislatura, i els següents, a l'entorn

del 2009. Es tracta d'actuacions dissenyades per a seguir afegint-li valor, des del sòl industrial, al futur de la nostra comunitat, cosa que comporta una inversió directa de la Generalitat de 170 milions d'euros, una inversió induïda de més de 5.000 i la creació de 25.000 noves ocupacions.

Apostem també pel coneixement, la formació i qualificació dels nostres recursos humans, i continuem invertint en educació, en formació professional, investigació i innovació, i també en les nostres universitats.

Hem desenrotllat també un model avançat de societat de benestar, d'oportunitats, que permet que continuem esforçant-nos tots els dies per a superar els nostres grans reptes de futur.

Quan parlem de nous centres de salut, residències per als nostres majors o qualsevol tipus d'equipament de caràcter social, estem treballant per a fer realitat el nostre objectiu d'oferir idèntiques oportunitats per a tots. Una aposta per l'excel·lència del model sanitari que es xifra en més de 1.000 milions d'euros d'inversió directa en els pròxims quatre anys, o un avançat model valencià d'atenció social, que ha posat en marxa el programa Menjar a Casa i l'Agència Valenciana de Prestacions Socials, per a garantir el nostre compromís social.

Senyories, no puc deixar de costat tampoc el compromís per la igualtat i la protecció integral de les dones, les mesures que ajuden a conciliar la vida familiar i laboral, la garantia d'una vivenda accessible, com la que ja en estos dos últims anys disfruten milers de ciutadans de la comunitat, i, finalment, el compromís per la integració dels qui vénen de fora desitjant treballar i instal·lar les seues famílies al nostre costat.

Estem embarcats en una gran aposta de busca de reequilibrar el territori i cohesionar l'arc interior amb el litoral, obrint noves opcions de futur a tots els ciutadans de la comunitat. I este compromís amb l'interior de la comunitat s'ha concretat en un ambició pla, amb una inversió prevista de més de 7.000 milions d'euros. Gràcies a este esforç es parla ja de la segona i de la tercera línia de qualitat urbanística com a opció de futur en tot el territori, de la seua revalorització, perquè apostem per la seua connectivitat i pel seu embelliment, un embelliment al qual hem dedicat un pla especial de millora dels nostres municipis. El nostre govern és un govern pròxim, que contacta amb l'ànima del poble a què servix, i el meu compromís és que així continue sent.

Hem treballat per a assentar bases més sòlides, més fortes i més amplies, des de les quals contemplar millor, amb seguretat i major satisfacció, l'horitzó de l'any 2011. Hui puc dir que estic més que satisfet, perquè l'actuació del Consell que presidisc ha promogut més creixement econòmic, més ocupació i més prosperitat.

Hui en estes Corts ratifique el meu compromís per l'ambició, una ambició constant que busca un futur millor, perquè sempre hi ha nous reptes davant de nosaltres que no debades són els mateixos que tenen les regions més avançades d'Europa.

Fa exactament un any em vaig comprometre a complir una sèrie d'objectius que vaig ordenar en sis diferents compromisos. Compromisos que eren un Estatut fort per a una comunitat forta, les infraestructures, la cohesió territorial, l'empresa i els sectors productius, la integració i la solidaritat i l'educació i la sanitat de qualitat. Hui puc dir-los solemnement que tot està en marxa i tot va per bon camí.

El primer d'ells, l'Estatut, no només és una realitat, sinó que ja està en tràmit parlamentari en les Corts Generals i és referència inexcusable a nivell nacional de com fer les coses ben fetes. Nou anys després d'iniciada l'aposta per la reforma

del nostre Estatut, el Partit Popular i el Partit Socialista hem aconseguit el consens necessari per a fer realitat este anhelat somni. I en este cas, reitere el meu agraïment i la meua enhorabona als portaveus parlamentaris, Serafín Castellano i Joan Ignasi Pla, i als seus equips, per l'intens treball realitzat i per la exquisida presentació del projecte davant el ple del Congrés dels Diputats. Els anime als dos a continuar per eixe camí i a portar endavant la idea nuclear que ha guiat amb èxit tot el procés: que qualsevol modificació del text que puga plantejar-se a Madrid porte sempre, com a mínim, les firmes dels grups parlamentaris Socialista i Popular en el parlament nacional. *(Aplaudiments)*

La reforma és el fons i la forma. El fons és Constitució i la forma és consens. El límit és la Constitució; la clau és el consens. El principi i la fi és la Constitució; l'inici i la seua conclusió, l'acord constant i complet del Partit Popular i del Partit Socialista. La societat valenciana, moderna i avançada, mostra més que mai la seua enorme vitalitat i introdueix reformes per a continuar aprofundint en la consecució d'una democràcia millor i una major autonomia. I també, de nou i com sempre, per a continuar aportant bon sentit i estabilitat a Espanya des d'este projecte de prosperitat, convivència i solidaritat que és la Comunitat Valenciana.

Senyories, el meu segon compromís del passat debat va ser potenciar la nostra xarxa d'infraestructures estratègiques. Només en el 2004 s'han licitat obres en infraestructures per un import de 1.069 milions d'euros, 1.069 milions d'euros. El nostre ritme d'inversió és quasi dos vegades i mitja superior a l'anterior rècord històric d'inversió. Però és que, a més, en tot el que estem posant en marxa enguany arribarem a licitar fins als 1.200 milions d'euros.

Així i tot, no ens conformem, no en tenim prou. El nostre ritme d'inversió encara creixerà més. Per això vull anunciar hui ací el meu compromís d'avançar el compliment del Pla d'infraestructures estratègiques en un exercici, perquè en el 2009 estiguen executades o licitades el cent per cent de les actuacions que contempla. En eixa data haurem ultimat tots els projectes previstos per a la present dècada. Un esforç d'inversió que es materialitzarà en 81 quilòmetres de noves vies ferroviàries en estos anys; els 42 quilòmetres que s'estan licitant entre el Metro de València i el Tram d'Alacant en 2005. I també en el projecte de plataforma reservada en l'àrea metropolitana de Castelló, on iniciarem la primera fase en el 2006, amb una inversió de 24 milions d'euros.

La nostra aposta és encertada, ho acredita la xifra rècord de més d'11 milions de passatgers dels aeroports, amb un creixement espectacular en 2004, superior al 10%. No volguera tampoc oblidar l'aeroport de Castelló, que prompte serà una realitat.

Donat l'excel·lent resultat que va tindre la implicació en els òrgans de gestió portuària, la nostra voluntat era donar ara eixe significatiu i decidit pas en els aeroports. Per eixe motiu, hem creat un comitè assessor de política i gestió aeroportuària per a cada un dels aeroports de la Comunitat Valenciana.

També el trànsit marítim és crucial per a la consolidació dels ports de la comunitat, entesos com a motor de l'estructura productiva. Les dades avalen el potencial dels nostres ports. El port de València és líder en el Mediterrani en trànsit de contenidors, amb més de 2 milions de contenidors, de TEU, en 2004. El port d'Alacant acabarà l'any amb una taxa de creixement pròxima al 10% i prop de 200.000 TEU. I, finalment, el port de Castelló ha sigut el primer port espanyol en recursos generats en relació a la seua inversió, i està creixent en 2005 un 22% en el seu tràfic de mercaderies.

Una altra fita significativa és la creació de 2.400 nous amarraments per la reordenació de les dàrsenes interiors. Eixa xifra es duplicarà amb la creació de nous ports, el de Cullera, Peníscola, Santa Pola, i l'ampliació o reordenació dels que ja existixen.

Estem parlant de carreteres, de ferrocarrils, d'aeroports i de ports, però parlar d'infraestructures és també parlar d'una comunitat capaç de produir l'energia que necessita per a progressar sense dependències externes. Dos nous pols a Sagunt i Castelló marquen hui el nou mapa de la nostra autonomia energètica: la nova central de cycle combinat i la planta regasificadora de Sagunt, que es preveu que finalitze en 2006, i la posada en servici del gasoducte Castelló-Onda, juntament amb l'ampliació de la central de Castelló, que preveiem que estiga finalitzada en 2007.

És important produir energia, ser autosuficients i tindre llibertat d'elecció en este àmbit, però no ho és menys marcar l'accent en la preservació del medi ambient i aconseguir un major pes de les energies netes. El Pla eòlic ha tingut enguany el major impuls des de la seua creació, i en 2007 estaran en servici el 80% de les actuacions previstes. I la potència que està prevista en este pla és el doble de la capacitat de la central nuclear de Cofrents.

El colofó a la política d'infraestructures del meu Consell està representant per les carreteres. En estos dos anys de legislatura hi ha en la comunitat actuacions en carreteres de doble calçada que superen els 300 quilòmetres. Entre eixes actuacions, hi ha la finalització de l'autovia de la Plana entre Almenara i la Pobla Tornesa, que suposa una alternativa d'alta capacitat a l'A-7 i a la Nacional 340 en les comarques de la Plana. Hi ha també l'autovia de circumval·lació de València, que es prolonga fins l'Horta Sud i que ja està conclosa. O l'acabament del tram Sax-Castalla en l'autovia central. A l'execució d'estos grans eixos viaris, cal sumar la firma, amb el Ministeri de Foment, d'un protocol d'actuacions en matèria de carreteres, un conveni pioner, complet i històric, un conveni que és únic a Espanya i que, a més, constituïx la fidel evidència que el meu govern sempre anteposa els interessos de la comunitat a finalitats partidistes.

El conveni aconseguix, en un document només, plasmar les necessitats actuals i preveure les futures, sense perdre l'horitzó de la pròxima dècada. Té la virtut afegida que concilia a la perfecció la particularitat de la xarxa estatal i de l'autonòmica i, a més, conté infraestructures decisives, entre altres: una autovia gratuïta alternativa a l'A-7, la millora de les xarxes arterials de les àrees metropolitanes de Castelló, València, Alacant i Elx, o, finalment, una xarxa de carreteres en pintura que comuniquen l'interior amb la costa.

Esta és la nostra gran aposta, l'aposta per unes infraestructures que ens permeten estar perfectament ben ubicats en el món i continuar apostant pels nostres ports, aeroports i per les nostres zones logístiques. En definitiva, canviar el que era fa una dècada un fre per al nostre progrés per un impuls accelerador de prosperitat, transformar les antigues limitacions de les nostres oportunitats per un nou horitzó obert d'expectatives.

Senyories, m'he proposat que la prosperitat i la igualtat d'oportunitats de tots els habitants de la comunitat siga una realitat en la pròxima dècada. En el passat debat vaig anunciar que l'instrument per a aconseguir que, després de la vertebració, donàrem el pas qualitatiu cap a la cohesió territorial seria el Pla de revitalització de les comarques d'interior, vigent fins al 2011. Este pla suposa una inversió global de 7.000 milions d'euros, comprén 21 comarques, 331 municipis, i millorarà la qualitat de vida d'un de cada quatre ciutadans de la comunitat, beneficiant a prop de més

d'un milió de persones. Mai s'ha dut a terme una aposta de major calat polític i econòmic a favor de les persones que viuen a l'interior de la nostra comunitat. És un pla integral que comprén totes les perspectives possibles: donar més oportunitats als joves, l'accés a la formació especialitzada a través de les noves tecnologies, les ajudes per a crear empreses, la modernització de les infraestructures, la preservació del patrimoni i l'increment del turisme d'interior. No es tracta de projectes que es convertiran en paper mullat, sinó de realitats concretes. El Consell ja ha aprovat, des de la seua presentació el passat mes de juny, quatre plans: Tinença de Benifassà; El Rincón de Ademuz; el Valle de Ayora-Confrentes i l'Alt Vinalopó, que en total sumen més de 250 milions d'euros en la inversió total.

La comunitat som tots i, per això, alacantins, castellanencs i valencians que viuen a l'interior del nostre territori tindran les mateixes oportunitats, els mateixos nivells de prestació de servicis, d'infraestructures, de renda i de qualitat de vida.

Senyories, fa un any em vaig comprometre davant de tots vostés i de tota la comunitat a fer prioritària en la meua acció de govern una línia d'actuació seriosa, rigorosa i potent de suport als nostres sectors productius. L'activitat del Consell que presidisc no s'ha fet esperar, i ja en el mes següent al debat, en el mes d'octubre, vaig presentar el pla més ambiciós d'Espanya per a fomentar la competitivitat empresarial, amb una inversió de 300 milions d'euros i dirigit a 16 sectors: 11 consolidats i 5 emergents.

L'aposta de competitivitat de l'empresa valenciana 2005-2007 és una aposta coherent perquè ha aconseguit la implicació del Ministeri d'Indústria per a elaborar polítiques industrials complementàries i homogènies a les de la Generalitat. És una aposta consensuada perquè ha sorgit de la suma d'aportacions i voluntats de la Generalitat i de tots els agents involucrats. És una aposta completa perquè analitza en el seu conjunt totes les possibles amenaces i les debilitats existents, i dissenya també de forma detallada les oportunitats, els actius i les potencialitats de cada sector. És una aposta concreta perquè aporta solucions singularitzades en totes les matèries: formació, innovació, tecnologia, investigació, qualificació, competitivitat, canals logístics i distribució, així com estratègies de comercialització o màrqueting. És, finalment, una aposta crucial, perquè és l'aposta necessària per a continuar millorant la nostra capacitat d'aportar solucions als reptes que la història ens va posant pel camí. Però no és un instrument per a ser simplement contemplat, és un instrument viu i en ple funcionament. Al juny crearem l'Oficina de Gestió dels Plans de Competitivitat, i hui ja hem presentat els plans dels sectors consolidats: fusta i moble, joguet, metall i il·luminació, calcer i blanqueig de pells, i ceràmica. I en la nòmina dels sectors emergents: l'aqüicultura, la moda, la branca sociosanitària, les energies renovables, l'audiovisual i la biomedicina.

Un altre dels grans reptes de les nostres empreses és consolidar el seu grau d'internacionalització. I per això la Generalitat sempre recolzarà les empreses perquè no hi haja aventures empresarials en l'exterior, sinó apostes internacionals de garantia. Els empresaris de la Comunitat Valenciana tenen en l'Ivex una plataforma que els dona suport i presència i que s'ha convertit en un instrument per a arribar a qualsevol part del món. En estos dos últims anys s'ha ampliat la xarxa Ivex en 14 centres empresarials i punts de suport: Txèquia, Polònia, Uruguai, Xina, Índia, Bulgària, Puerto Rico, Egipte, Rússia, el Marroc, Dinamarca i Alemanya. I en oficines pròpies: a Àustria i Estats Units. En 2006 obrirem 9 centres empresarials a l'Havana i Nova York.

El compromís del Govern Valencià per les empreses significa també ajudar-les a obtenir el capital necessari per al desplegament dels seus projectes. En esta VI Legislatura, l'Institut Valencià de Finances ha facilitat préstecs per valor de 200 milions d'euros, que han servit per a recolzar més de 100 projectes, i han contribuït a consolidar 23.000 ocupacions i a crear-ne 5.000 de noves.

Com vaig anunciar l'any passat, hem creat l'Agència Valenciana d'Inversions per a atraure inversions a la nostra comunitat. A l'abril d'enguany, després de ser elaborat el seu pla estratègic, vaig presentar en el Harvard Club de Nova York esta nova societat dedicada a la captació, canalització i coordinació d'inversions en el nostre territori.

És evident que un dels pilars del progrés de les nostres empreses hui en dia, i més encara en el futur, és la investigació, el desenrotllament i la innovació, als que actualment destinem prop de 1.000 milions d'euros. Açò suposa el 8,8% del pressupost de la Generalitat, un 13% més que l'any anterior i l'1,2% del nostre PIB. Tenim ja una extensa xarxa d'instituts tecnològics, als quals cal sumar els dedicats a l'experimentació agrícola i que depenen de l'Ivia; tots junts conformen una de les plataformes d'investigació més potents de tot Europa. Una oferta àmplia i interessant del sòl industrial ben comunicat constitueix un altre dels elements que incrementen la nostra competitivitat. L'actuació decidida de la Generalitat en la gestió del sòl, creant nous parcs empresarials i de modernes dotacions, s'ha materialitzat en l'aprovació este any del Pla d'inversions de sòl empresarial 2005-2007, al qual ja me he referit a l'inici de la meua intervenció.

Senyories, que la inversió en turisme haja arribat al 13% del nostre PIB per primera vegada en la nostra història demostra, constata i dona fe que l'aposta de crear una nova conselleria dedicada en exclusiva a eixe important sector productiu ha sigut un total encert. Entre gener i agost de 2005 s'han incrementat un 10% els turistes estrangers en relació al mateix període de l'any anterior. Tot i ser esta dada molt gràfica, voldria recalcar una altra cosa, i és que encara són més importants per a mi els 300.000 treballadors que troben directament en el sector turístic el seu mitjà de vida. Hem posat en marxa el projecte de l'Institut Valencià Tecnològic i Turístic, Invatur, a Benidorm. Vam celebrar el passat més d'abril el primer certamen de la Fira Internacional de Turisme de la Comunitat Valenciana, i estem dissenyant el Pla integral de qualitat del turisme valencià 2005-2008.

A cap valencià se li escapa la importància del que representen els nostres agricultors i el sector primari a la comunitat, per la seua tradició, la qualitat dels seus productes, la dedicació de les seues gents i també perquè durant molts anys ha sigut el nostre millor ambaixador en tot el món.

El meu Consell està actuant decididament en les tres línies clau per a aconseguir la consolidació i modernització del sector primari: Hem apostant per la investigació creant la fundació Agroaliment, apostem per la competitivitat del sector gràcies al pla Millorar, i, per descomptat, continuem apostant per la modernització dels regadius amb el pla Gota a Gota.

El Pla de competitivitat de l'empresa 2005-2007, l'actuació de l'Ivex, de l'Institut Valencià de Finances, l'Agència Valenciana d'Inversions, la Xarxa d'Instituts Tecnològics, el Pla de sòl empresarial, les actuacions en turisme i agricultura i el magnífic colofó que suposa el Pavace, no entenen ni de conjuntures ni de circumstàncies ni de contingències, són un bloc sòlid de mesures d'actuació multidisciplinària del meu govern, posades al servici de la generació d'ocupació, riquesa i prosperitat en la comunitat,

que ha obtingut uns excel·lents resultats: 10 anys de creixement econòmic continuat; l'increment del PIB un 6,2% en els dos últims anys, creixent per damunt de la mitjana espanyola i europea; superar el 90% de la renda mitjana europea, quan a penes fa 10 anys arribàvem al 75%; per primera vegada a la comunitat treballen més de 2 milions de persones; s'han generat més de 200.000 nous llocs de treball en els últims anys; 100.000 dones s'han incorporat al mercat laboral en estos dos anys; entre 1995 i el 2005 la taxa de temporalitat s'ha reduït en 10 punts, des del 45% al 35% actual; la nostra balança comercial se situa quasi 30 punts per damunt de la mitjana espanyola; en 2004 es van crear 15.000 empreses a la Comunitat Valenciana, un 10% més que en 2003; i en el període gener-juny de 2005 s'han creat més de 9.000 empreses, un 4,5% més que el mateix període de l'any anterior.

Senyories, la política social és un dels grans compromisos de les societats modernes. Donar un pas endavant en política social suposa aconseguir una administració al servici de cada família i de cada persona. I això és el que fem nosaltres: passar del traç gros, que és estar al servici de la societat, al traç més fi, que és estar al servici de les persones, per a propiciar la igualtat d'oportunitats per a tots, igualtat de tracte entre homes i dones, integració dels que vénen de fora i dels joves amb dificultats, solidaritat que suposa el reconeixement i la gratitud per tot el que els nostres majors han fet per nosaltres.

El model social valencià és innovador i sòlid, coordina els tradicionals àmbits de protecció social amb l'avantguarda de les polítiques socials més avançades per acabar de consolidar i estendre el benestar social a tots. El nostre model és l'únic que està duent a terme a Espanya un pla de qualitat de les prestacions socials. Són més de 500 programes de tota classe els que el meu govern té en marxa dins del que es denomina genèricament *política social*, però que a mi m'agrada més anomenar *política d'atenció a les persones*.

La nostra comunitat té un dels censos d'immigrants més nombrosos d'Espanya, tenim un 12% de població estrangera resident, ens situem per damunt de la mitjana nacional, que és d'un 8%. On altres veuen un problema, nosaltres veiem oportunitats, i actuem. Som conscients de les necessitats que generen els 16.000 immigrants que han triat la nostra comunitat per a realitzar el seu projecte vital. Per això hem creat també una via valenciana d'integració, que s'encarrega d'atendre en matèria sanitària, jurídica, social, educativa i en tots els altres àmbits a la població immigrant.

Vaig anunciar en el passat debat la necessitat d'englobar totes eixes accions en un projecte multidisciplinari, i això s'ha concretat en l'aprovació el passat més d'abril del Pla valencià de la immigració, un pla que compromet una inversió de quasi 1.000 milions d'euros fins al 2007. A això, cal afegir que la Generalitat va destinar l'any passat més de 500 milions d'euros per l'atenció integral dels nostres immigrants, invertint 1.000 euros per cada un que aporta l'Estat.

El nostre compromís solidari per les persones va més enllà del nostre territori. El Pla director de cooperació valenciana 2004-2007 ofereix esperança, més oportunitats i més futur a les persones que viuen en països que estan en vies de desenrotllament. La inversió 2005 s'ha incrementat un 5% i, pràcticament, arriba als 25 milions d'euros.

Volem atendre els nostres majors preferentment en les seues llars, i per això hem duplicat el nombre de beneficiaris que reben a sa casa un menú diari en el programa Menjar a Casa. I ja són 1.500 les persones ateses en 79 municipis. La meua voluntat és que el programa continue creixent fins a generalitzar-se en tota la comunitat.

Hem augmentat en estos dos anys la xarxa de centres de trobada assistida en més de 40. Hem implantat el bo centre de dia, i per a les seues famílies, el programa bo respir.

En el curs de la legislatura s'han incrementat prop d'un 90% les places per a malalts mentals. A més, a finals de l'any passat es va aprovar la Llei del Consell Valencià de persones majors, amb la clara finalitat de fomentar la seua participació i aprofitar tota la seua experiència.

El nostre model social contempla els ciutadans en tota la seua dimensió humana. Per eixe motiu, i considerant que l'ideal d'atenció a la persona discapacitada continua sent el de procurar el seu màxim grau d'autonomia personal, hem incrementat el pressupost destinat a ells en un 14% en estos dos anys, superant els 100 milions d'euros este mateix any.

Hem posat en marxa plans dirigits a facilitar l'accés dels discapacitats a diverses activitats, els plans de platges i parcs naturals accessibles i el Pla d'esport adaptat, entre altres.

Com ja vaig avançar en el debat anterior, la lluita contra la violència exercida contra les dones ha sigut un objectiu absolutament prioritari de l'acció social del meu govern. I s'ha materialitzat en el Pacte social contra la violència de gènere. En este mes d'abril s'ha creat també l'Observatori d'Inserció Sociolaboral de Jòvens, i tenim en marxa l'avantprojecte de llei de joventut, que està en fase de debat dels agents socials.

80.000 famílies han tingut accés en estos dos últims anys, i de la mà de la Generalitat, a la seua vivenda. Un altre compromís complert al 80%, ja a mitat de la legislatura. Això m'ompli de profunda satisfacció. La de la vivenda és una política social de primer ordre, i gràcies a ella estem aconseguint una comunitat més humana, més amable i millor.

El Pla d'accés a la vivenda de la Comunitat Valenciana és el més ambiciós de tota Espanya. Comparat a altres territoris autonòmics demostra que les coses s'estan fent bé. Hem orientat tots els instruments d'actuació legislativa i de planificació urbanística cap a la promoció i construcció de vivendes protegides de qualitat.

En el Pla estatal de vivenda 2002-2005 es van assignar a la Comunitat Valenciana 38.000 vivendes. No obstant, donada l'excel·lent gestió realitzada per la Generalitat, que inclús ha reconegut el mateix ministeri, s'ha aconseguit finançar 50.000 vivendes.

L'import mitjà del metre quadrat construït en la Comunitat Valenciana se xifra en 1.600 euros, un terç per davall de la mitjana espanyola, que és de 2.300 euros. I això gràcies a la nostra gestió del sòl i la vivenda.

Senyories, la sanitat i l'educació de qualitat és l'últim d'eixos eixos que vaig anunciar en el passat debat. La percepció que tenen els mateixos usuaris del Sistema Valencià de Salut és el millor termòmetre per a fer un balanç. Tres de cada quatre enquestats afirma que l'atenció sanitària ha millorat en els últims anys, i nou de cada deu valora positivament l'atenció rebuda.

Encara així, ens hem marcat uns nous objectius que pretenen aconseguir un servei de màxims en l'atenció a tots. Nous objectius basats en quatre línies d'acció: el professional, el pacient, les infraestructures i la investigació i l'alta tecnologia.

Volem que els professionals de la sanitat tinguen garantida la tranquil·litat i la confiança en el seu propi treball, en el seu propi esforç, en l'exercici de la seua activitat diària. Desenrotllar eixa carrera professional crec que és un dels objectius més importants que podem emprendre. Per això, ens hem proposat posar-la en marxa abans que acabe la legislatura, per a aportar estímul,

compromís, implicació i projecció professional als treballadors sanitaris.

En tot això, la línia prioritària d'acció és el pacient. La sanitat al servei del ciutadà, que és de qui realment ha d'estar al servei, per a donar-li confiança i tranquil·litat, una tranquil·litat necessària a la qual contribueix molt el fet de saber que hi ha un sistema públic de salut que funciona i que té les seues portes obertes vint-i-quatre hores al dia, tots els dies de l'any.

La bateria de plans, iniciatives i projectes posats en marxa a l'entorn del pacient estos dos anys són innombrables. Des del Pla de garantia de no demora, que ha reduït en un 73% les llistes d'espera des de l'any 1995, passant pel nou Pla per a la millora d'atenció domiciliària 2004-2007, que ha atés prop de 150.000 visites des de la seua presentació en novembre, fins arribar al Pla d'humanització, que en la segona fase ratificarà el seu compromís per les persones, perseguint objectius renovats de major informació, més compromís social, una assistència més personalitzada i una responsabilitat compartida.

En la sanitat valenciana es parla de qualitat i també de quantitat, que equival a acostar els centres sanitaris als ciutadans. Volem que l'entorn també ajude a millorar la salut del pacient, i a donar tranquil·litat i confiança als seus familiars.

Infraestructures que parlen d'humanització, encara que puguen paréixer dos paraules incompatibles, però eixa és la nostra idea, que els centres hospitalaris siguen llocs més humanitzats, més pròxims i més agradables cada dia.

El pla Construint Salut 2005-2008, que té una inversió global de 1.000 milions d'euros, a més de comprendre la construcció de nou hospitals de malalts aguts i de quatre de sociosanitaris, culminarà el mapa d'atenció primària actuant en 127 centres. Este pla es va presentar el passat mes de març, i a data de hui ja hem conclòs les obres d'un nou hospital sociosanitari, el del Pare Jofre de València. Es troba en execució la nova Fe de València, que s'inaugurarà un any abans del previst; el nou hospital de Torreveja, que es finalitzarà en menys d'un any i, en breu, s'iniciarà la construcció dels nous hospitals de la Marina Alta i la Safor-Gandia, la licitació del nou hospital comarcal de Lliria i l'elaboració del Pla funcional del futur hospital de Sogorb. *(Aplaudiments)*

Gràcies, senyories, moltes gràcies. *(Remors)*

El balanç del Pla d'atenció primària és molt positiu. *(El senyor president colpeja amb la maceta)* En estos moments hi ha 3 actuacions de pla finalitzades i 64 en marxa, i a això cal afegir 21 centres més inaugurats durant la present legislatura, prèviament a la presentació del pla: 8 a Alacant, 3 a Castelló i 10 a València.

Senyories, hui en dia som un referent mundial en investigació i alta tecnologia. Les inauguracions en 2005 del Centre Superior d'Alta Tecnologia Príncep Felip, i del Centre Superior d'Oftalmologia fa més visible una comunitat que avança sense complexos pel camí de l'avantguarda, avantguarda que s'aconsegueix gràcies a reformes que ens permeten continuar avançant.

La creació de l'Agència Valenciana de Salut i la nova Llei de salut pública són el marc de la nova sanitat valenciana del segle XXI. Les seues arrels segueixen ben fermes en un sistema públic universal i gratuït, i les seues branques estan obertes a un model més humà i pròxim als usuaris, un model que es basa en la investigació i les noves tecnologies.

Senyories, un de cada set alumnes estudia en un nou centre inaugurat durant estos dos últims anys. *(Aplaudiments)* Són 199 centres els que han sigut creats des

del principi de la legislatura. Si els posarem en fila, com diria el conseller d'Educació, en una línia imaginària, de Vinaròs a Pilar de la Horadada –que és on acaba la Comunitat Valenciana, i no en Guardamar del Segura... (*aplaudiments*), i posarem en línia, des de Vinaròs fins a Pilar de la Horadada –on, torne a dir, acaba la nostra comunitat, el seu últim límit territorial al sud del nostre territori–, hi hauria un col·legi cada dos quilòmetres.

El curs que ara s'inicia comença amb 56 nous centres més respecte a l'anterior. I això suposa un total de 25.335 places escolars. Som ambiciosos. I per això el programa Crea Escola 2004-2008 s'ha vist ampliat des de la seua presentació en 150 centres més. És a dir, que ja tenim 304 col·legis i instituts amb una inversió de 1.200 milions d'euros.

Continuem potenciant l'atenció educativa en les zones rurals de la comunitat creant nous col·legis rurals agrupats. Són 39 col·legis i un total de 132 aularis en districtes municipals els que conformen l'actual xarxa i els que aproximen els centres a les necessitats educatives dels nostres xiquets i jòvens.

Per al meu govern són importants les infraestructures, però també ho és el personal docent, la seua tranquil·litat i estabilitat laboral. Per això, des de l'inici de la legislatura s'han incorporat prop de 4.000 nous professors, i s'ha firmat un protocol junt amb els sindicats per a millorar les seues condicions laborals i retributives. Des de 1985, fa dos dècades, no es firmava un acord paregut, des de fa 20 anys, senyories, 20 anys!

La nostra aposta per l'ensenyança pública és la major de la història. Per a demostrar-ho, deixen-me vostés que els pose altres exemples. La línia d'ajudes per al primer cicle d'educació fins als tres anys, iniciada en el curs 2004-2005, es duplicarà este curs amb l'objectiu d'arribar als 40.000 xiquets en 2008. S'ha subvencionat la compra de llibres de text a 167.000 alumnes, per un import de 14 milions d'euros. I més de 100.000 xiquets s'han beneficiat de les ajudes per menjador escolar, per un import superior als 50 milions d'euros.

L'ensenyança en valencià creix any rere any. Actualment hi ha 162.718 alumnes que estudien en valencià, un 152% més que en l'últim curs escolar governat pel Partit Socialista. I més del doble d'aquell any.

Existixen per primera vegada més de 1.000 centres que ofereixen ensenyança en valencià, i 2.353 línies o grups en valencià. I, finalment, una dada significativa: hi ha 15.000 alumnes més que cursen estudis en valencià dels que hi havia l'any 2003, a l'inici d'esta legislatura.

Els nostres jòvens formen part d'un món immers en una dinàmica de canvi econòmic i social. Oferir una formació adequada a les noves demandes del mercat de treball és un objectiu ja acomplit en un 88%, que correspon al percentatge d'alumnes de formació professional que troben treball en el primer any, 88%.

Estem parlant de 50.000 jòvens, no només ben formats per a trobar un treball sinó també per a millorar i fer créixer la indústria valenciana. Vull destacar el fet que la implantació de la formació professional específica es va iniciar al curs 1994-1995, quan hi havia 98 cicles, i que actualment s'ofereixen prop de 1.000 cicles en centres públics.

L'oferta per a estudiar formació professional s'ha multiplicat per deu en estos últims deu anys. L'aposta per la formació professional encara s'ha reafirmat més, creant enguany l'Institut Valencià de Qualificacions Professionals.

Finalment, vull destacar el pes que estan guanyant les noves tecnologies en el nostre sistema educatiu. Des d'aquell Infocole, que va significar el primer pas, fins a hui,

s'ha produït una revolució tecnològica. Les dos principals fites d'esta revolució són el programa Lliurex, que és un model per a la resta de comunitats, i, sense dubte, la generalització de l'ús de l'ordinador en les aules en 45.000 unitats, que al final de la legislatura en seran 60.000.

Este sistema global de benestar, de solidaritat, de servicis públics, de qualitat en sanitat i educació es troba perfectament imbricat en el model actual de finançament. Un model que només necessita polítics responsables en el Govern d'Espanya que l'apliquen amb justícia, equitat i sentit d'estat! (*Aplaudiments*)

La Generalitat ve reclamant l'aplicació del sistema financer vigent, que només necessita l'actualització d'alguns criteris, com el de la població, que per a la nostra comunitat té una importància decisiva.

Senyories, en la nostra comunitat viuen 600.000 ciutadans més que fa sis anys quan es va establir el total de població a efectes d'aplicació del model de finançament. Reclamem del govern d'Espanya que atenga com és degut estes persones, transferint-nos (*aplaudiments*)... transferint-nos els diners que ens corresponen, i no transferint-los a l'administració autonòmica, sinó a tots els ciutadans que vivim a la Comunitat Valenciana. Tots els diners que no transferix el govern d'Espanya en relació a la població real de la nostra comunitat s'està llevant directament a totes i cadascuna de les persones que reben de l'administració servicis fonamentals, com ho és (*aplaudiments*)... com ho és, per posar-los un exemple, el de la sanitat. Per tant, no dubten vostés que continuaré exigint els diners que se'ns deu als valencians. (*Aplaudiments*)

He dejado para el final del balance de estos últimos meses (*remors*) una cuestión crucial (*el senyor president colpeja amb la maceta*): el agua. (*Alguns diputats diuen: "el agua!"*). He estado intentando, señorías... (*Veus*)... He estado intentando entender durante estos meses por qué se plantean opciones claramente contrarias a nuestros intereses, que además son opciones que no benefician a nadie. He intentado comprender el porqué de decisiones tan difícilmente explicables como parar la ejecución de un trasvase o modificar el trazado de uno cuya ejecución está prácticamente a la mitad. He intentado descifrar las claves ocultas de propuestas tan alejadas de la realidad y del sentido común, que nos están haciendo perder esfuerzos, dinero, tiempo y oportunidades. Y les aseguro que, después de mucho esfuerzo, ni entiendo, ni comprendo, ni descifro tanto despropósito. (*Aplaudiments*)

Nuestra comunidad necesita agua. Desde que bajé de esta tribuna, ahora hace un año, hasta el mes de junio de 2005 se han vertido desde el Ebro al mar 17 trasvases como el que necesita nuestra comunidad. (*Veus. El senyor president colpeja amb la maceta*).

No sé si es que no me han entendido, y volveré a repetir la cifra. (*Protestes. El senyor president colpeja amb la maceta*). Desde que bajé de esta tribuna, ahora hace un año, hasta el mes de junio de 2005 se han vertido desde el Ebro al mar 17 trasvases como el que necesita nuestra comunidad. (*Aplaudiments*) En solo... en solo nueve meses 6.060 hectómetros cúbicos. Y eso en el año de mayor sequía del último medio siglo. Nosotros sólo reclamamos 350. (*Veus*)

¿Dónde están ahora los que hablaban de caudales ecológicos para negar el trasvase? ¿Dónde están ahora los que decían que habría años en que no se podría realizar el trasvase? La comunidad necesita agua. Y por eso la Generalitat lleva años haciendo sus deberes y cumpliendo con sus compromisos con un importante esfuerzo inversor, lo que le da legitimidad para exigir que otros cumplan con

sus obligaciones. Porque hacemos obras de abastecimiento, porque reutilizamos más que nadie, porque depuramos más que nadie, estamos legitimados para reclamar aquello que es justo: la garantía del agua. La que llega del Júcar desde hace miles de años. La que llega del Tajo al Segura desde hace décadas. O la que justamente reclamamos del Ebro, y que se despilfarra por miles de hectómetros cúbicos en el mar.

La comunidad necesita agua. Y por eso insisto en que cuando mi partido vuelva a gobernar en España hará realidad el trasvase del Ebro a nuestra comunidad. (*Aplaudiments*) De ahí que en abril de este año, en previsión de la prontitud de la llegada del Partido Popular al gobierno de España, hemos aprobado definitivamente un Plan de acción territorial de corredores de infraestructuras, que reserva los terrenos por los que discurrirá el mismo.

La comunidad necesita agua. Y por eso mi gobierno no va a caer en la incoherencia de pedir solidaridad para nuestra tierra y no ejercer esa misma solidaridad dentro de nuestros propios límites, posponiendo de forma irresponsable la urgente llegada de aguas del trasvase del Júcar al Vinalopó. (*Aplaudiments*)

Señorías, éste es el balance. Un balance que sólo dice que seguimos siendo ambiciosos para el futuro. Nos reconforta lo que hemos hecho. Nos reconforta lo que hemos trabajado. Nos reconforta lo que hemos conseguido. Pero sobre todo nos reconforta saber que queremos más, mucho más, y que somos los que, teniendo las ideas claras, podemos seguir haciendo lo que esta comunidad necesita.

Señorías, como les dije al principio de mi intervención, todo está en marcha y todo va por buen camino. Y para que todo siga por este buen camino, hoy quiero anunciar una nueva reforma, una nueva reforma para seguir progresando. Mi gobierno va a suprimir el impuesto de donaciones de padres a hijos y de hijos a padres. (*Aplaudiments*) Y los vamos a suprimir (*remors*) al mismo ritmo que lo estamos haciendo con el impuesto de sucesiones.

La desaparición, señorías, de este impuesto representa una defensa de los vínculos de cohesión y solidaridad familiar. Representa también una defensa de la continuidad de miles de empresas familiares y explotaciones agrarias. Y representa una defensa del ahorro dentro de la unidad familiar. Es un compromiso por la familia, que a partir de ahora verá recompensado su esfuerzo por la conservación del patrimonio en el núcleo familiar. Se facilita la ayuda de los padres a los hijos en la compra de la vivienda, al inicio de la carrera profesional, o bien de los hijos a los padres cuando éstos lo requieran, al no tributar estas transacciones dinerarias o patrimoniales.

Es un compromiso por la empresa que verá facilitada la transmisión generacional de empresas familiares y garantizará la permanencia de miles de pequeñas y medianas empresas en nuestra comunidad.

Es un compromiso por el sector agrario, porque permitirá que las explotaciones agrarias pasen de manos de padres a hijos sin injustas penalizaciones, ni para la familia ni para el campo valenciano.

En definitiva, es un compromiso por las personas y la libertad individual, por eliminar obstáculos y restricciones, porque las personas puedan disponer de la mayor parte de sus propios recursos.

Mi proyecto político busca la generación de crecimiento económico y de prosperidad, pero su última finalidad es poner esa prosperidad al servicio de las personas. Hablo de educación, de sanidad, de políticas de bienestar. Hablo, en definitiva, de conseguir una sociedad serena y confiada.

Señorías, la comunidad de hoy no es la misma de hace una década. Ha evolucionado, y hoy debe atender los nuevos requerimientos de una sociedad cambiante y exigente. El sistema educativo valenciano no es ajeno a estos cambios, y ha llevado a cabo reformas que lo han hecho mejorar sustancialmente. Se trata de nuestros niños, de nuestros jóvenes, de su educación. En definitiva, del futuro de nuestra sociedad.

La educación está en constante prospección para seguir mejor a la sociedad. Son necesarias respuestas flexibles a temas clave como la convivencia, la integración, las infraestructuras, las enseñanzas del valenciano y lenguas extranjeras o la evaluación de la calidad.

Mi propuesta de innovación para el sistema educativo valenciano se concentra en cinco líneas de actuación con el objetivo de aspirar a más calidad y más formación para lograr mejores personas. Este gobierno va a hacer todo lo que esté al alcance de su mano para mejorar la convivencia en las aulas. En este año presentaré el primer plan de promoción de la convivencia en los centros educativos de la comunidad. Hablar de educación es hablar de respeto, tolerancia y convivencia. Este plan es el instrumento para conseguirlo a través de múltiples medidas, como los mediadores de conflictos, protocolos de actuación, campañas de sensibilización y otras medidas que en algún caso ya se han puesto en marcha este curso como experiencia piloto. Entre ellas destaca la creación del Observatorio para la Convivencia Escolar de los centros de la Comunidad Valenciana y el comité de expertos para asesoramiento especializado, que ha venido trabajando con notable éxito.

Insisto en que quiero situar a la comunidad como un espacio dotado de una educación integral de calidad. Los valencianos tenemos el derecho a saber los niveles de calidad de que goza nuestra educación para actuar en consecuencia. Y por eso, a partir de este curso seremos la única comunidad autónoma que implante tres pruebas diagnósticas en la evaluación de la calidad, en segundo y sexto de Primaria y en segundo de la ESO. Ya hemos realizado la prueba de pilotaje a casi 1.500 alumnos de 46 centros de toda la comunidad, y en el primer trimestre de 2006 realizaremos la aplicación censal a los 42.185 alumnos de segundo de Primaria. Y será en el segundo trimestre de 2006 cuando llevaremos a cabo el pilotaje en sexto de Primaria y segundo de la ESO.

También se está haciendo un destacable esfuerzo para la incorporación precoz de una lengua extranjera en el primer ciclo de Educación Primaria, con la aplicación de los programas bilingües enriquecidos. Ya hay en la comunidad 233 centros que ofrecen esta posibilidad educativa a más 25.000 alumnos.

Señorías, les voy a anunciar posiblemente uno de los planes más ambiciosos en la educación y esfuerzo de futuro de nuestra comunidad. Tengo el compromiso de, cuando termine esta década, todos los niños de Primaria, además de aprender una lengua extranjera, estudien en la Primaria una asignatura con una lengua extranjera como lengua vehicular. Por lo tanto, 400.000 alumnos al finalizar esta década no sólo estarán aprendiendo una lengua extranjera, sino que estarán utilizando esa lengua extranjera para comprender y aprender conocimientos de ciencia o de matemática o de humanidades. (*Aplaudiments*)

Y dar respuesta... (*remors*) y dar respuesta es garantizar la integración de los 61.143 alumnos extranjeros, 4.854 más que el año pasado. Ampliaremos los programas de compensación educativa que actualmente cuentan con una dotación extra de 458 docentes, 79 más que el curso anterior, y una dotación económica de 1.151.110 euros.

Este año ponemos en funcionamiento un programa de adaptación para alumnado extranjero de la ESO y de tercer ciclo de Primaria, que llega a la Comunidad Valenciana a través de la creación de las aulas Pase, para quienes desconocen la lengua en que se imparte la enseñanza o su nivel curricular no se corresponde al nivel de nuestro sistema.

Otra pieza clave del sistema educativo es el personal docente. Nuestros profesores son los transmisores directos de conocimientos, comportamientos, formación y valores. En la actualidad ya hay 47.126 profesores en el sistema público. Casi 15.000 docentes se han incorporado en la última década, a la vez que ha disminuido el número de alumnos respecto del año 95/96. De ahí que la ratio profesor/alumno y la ratio alumno/unidad sea la mejor de la historia. Eso también es calidad en el sistema: menos alumnos por profesor.

El gran salto de infraestructuras educativas lo he comentado anteriormente. El balance es difícilmente superable, tan insuperable como sé que entra vértigo muchas veces cuando se analizan los datos. 190 centros educativos desde el inicio de esta legislatura, y un ambicioso programa Creascola que supera las 300 actuaciones, con una inversión global de 1.200 millones de euros.

Pero Creascola no es sólo el mayor macroproyecto de infraestructura educativa de toda España. Es ya una realidad que en su programación hasta el segundo trimestre del 2006 pondrá en marcha 120 actuaciones más, de ellas, 19 en Castellón, 50 en Alicante y 51 en Valencia; con una inversión global de casi 500 millones de euros.

Es intención de mi gobierno presentar próximamente un nuevo plan denominado Milllorescola, que permitirá en el período (*veus*) 2005-2009 la reforma, modernización y mejora de centros docentes, con una inversión de 200 millones de euros.

A ninguna persona bienintencionada se le escapa que llevar a cabo tan ingente tarea de construcción de centros educativos debe compatibilizarse con el uso de instalaciones provisionales. Pues, bien, al final de esta legislatura habremos acabado con las instalaciones educativas provisionales. (*Aplaudiments*)

En el curso que se inicia, ya hay una reducción de casi una tercera parte, 28,75%, con respecto al curso anterior, y el porcentaje de alumnos que estudian en estas aulas se ha visto reducido al 3,2% de los más de 700.000 alumnos del sistema educativo valenciano.

La educación valenciana del futuro se basa, pues, en adaptarse a las nuevas exigencias y ampliar sus horizontes de calidad, que no es más que la suma de sus partes integrantes: más convivencia, más calidad, más integración, más profesorado y, también, más centros.

Señorías, los objetivos marcados en la educación valenciana son ambiciosos y, de la misma forma, el sistema valenciano de salud será en breve un servicio de máximos en eficiencia y calidad, gracias al instrumento que hoy anuncio en esta cámara, el Plan de excelencia de la sanidad valenciana. Las nuevas tecnologías aplicadas a las prestaciones médicas se incorporan al plan a través del programa La Sanidad en Casa. La carta de servicios que plantea es casi revolucionaria: mensajes SMS con anuncio de campañas de información; prevención o vacunación; la solicitud de cita y respuesta a preguntas médicas a través de Internet; cajeros de salud a través de los que se puede pedir cita, cambiar de médico o el consultorio virtual; o una nueva vía de atención telefónica veinticuatro horas durante los siete días de la semana trescientos sesenta y cinco días al año.

Un plan que es un compromiso social con las personas al garantizar y promover derechos individuales tales como el consentimiento informado, el acceso a la historia clínica, la libre elección de centro y de profesionales o el derecho a una segunda opinión médica. Un plan que contempla asistencia personalizada, orientación, apoyo y seguridad asistencial. Un plan que plantea nuevas iniciativas en asistencia primaria y atención especializada, servicios de urgencia, atención a la embarazada, construcción de espacios adaptados (*remors*) o la mejora de la atención domiciliaria. El plan de excelencia complementa a otras líneas de actuación de futuro de la sanidad valenciana que se dirigen a un sistema más eficiente y de más calidad.

La mejora del rendimiento de nuestra red hospitalaria con el autoconcerto, que sin duda favorecerá de forma directa la disminución de las listas de espera o la mejora de la calidad asistencial mediante la implantación de la segunda vuelta del programa de chequeos para mayores de cuarenta años, incrementando las prestaciones del mismo, incorporando la vacunación triple vírica para los adultos y ampliando el grupo de edad a los que se oferta la vacuna antigripal, pasando de los sesenta y cinco años a los sesenta. Más calidad, más humanización y más rendimiento del sistema.

Y, también, como les comenté antes, 1.100 millones de euros en el plan Construyendo Salud, para llevar a cabo 13 nuevos hospitales en atención especializada y 50 nuevos centros de salud, 25 ampliaciones o reformas y 52 actuaciones de consultorios. Nosotros, por lo tanto, vamos seguir dedicándonos a lo que nos tenemos que dedicar, que es estar al servicio de las personas de nuestra comunidad, que es estar al servicio de mejorar mediante la inversión y la apuesta algo tan fundamental para entender e identificar a una sociedad moderna: su sistema de salud.

Asimismo, señorías, vamos a consolidar y ampliar el modelo social valenciano, comprometido con las necesidades actuales y futuras de las personas y coherente con el pulso social de la comunidad, poniendo en marcha nuevos proyectos a través de la Agencia Valenciana de Prestaciones Sociales.

El mapa de atención social de la Comunidad Valenciana 2005-2008 es un ambicioso proyecto de modernización de las prestaciones sociales que identifica los recursos disponibles y fija las infraestructuras que van a ser necesarias en el futuro para prever una adecuada provisión de estas: 23.500 nuevas plazas para mayores, discapacitados, enfermos mentales, mujeres y menores están disponibles en 2008, con una inversión de más de 700 millones de euros que generará más de 7.000 puestos de trabajo.

Tal y como hemos venido haciendo hasta ahora, nuestra atención debe poner especial énfasis en los colectivos más vulnerables. Para ello, hemos diseñado un plan de atención integral de la discapacidad y enfermedad mental, cuyos beneficiarios serán las personas con discapacidad y sus familias, desde un enfoque integral, transversal y cuantificado. Con él se conseguirá acelerar el proceso de integración laboral de las personas y asegurar su protección social.

Tras el rotundo éxito del programa Menjar a Casa, ahora vamos a ser más ambiciosos y completar el tipo de prestaciones que nuestros mayores necesitan que sean atendidas en su propio hogar. El programa Major a Casa va dirigido a personas mayores de 65 años con dependencia leve o moderada que, aun con sus dificultades físicas, quieren seguir viviendo en su propio hogar y que sufren la soledad. Nos queremos acercar a ellos y ofrecerles nuestra compañía, porque queremos que nos sientan a su lado como parte de la sociedad que todos juntos formamos y de la que no

queremos que se sientan excluidos. Por ello, se les va a atender y a prestar toda una serie de servicios como lavandería domiciliaria y limpieza del hogar.

El programa Bono de Atención a las Personas Discapacitadas da respuesta adecuada a las personas que sufren cualquier tipo de discapacidad, financiando las estancias en unidades de alta dependencia para discapacitados físicos dependientes, enfermos mentales crónicos y discapacitados psíquicos severos mayores de 45 años.

El Plan de igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres 2005-2008, que va a ser aprobado en el próximo Pleno del Consell, va a ser ejemplo de políticas de igualdad en el contexto nacional y europeo. Sus medidas van encaminadas a potenciar la participación de la mujer en las políticas públicas y también en la empresa privada. Pretende cuidar su tratamiento en los medios de comunicación y analizar las áreas de empleo, economía y la conciliación de la vida familiar y laboral, profundizando en la salud integral de las mujeres. Y, además, este año aprobaremos el plan valenciano para combatir la violencia contra las mujeres, que será un instrumento de tolerancia cero frente a los maltratadores y una amiga y protectora para las víctimas. *(Aplaudiments)*

Voy a presentar la ley de renta mínima garantizada de ciudadanía de la Comunidad Valenciana. Una ley con el objetivo concreto de reducir las desigualdades y promover la cohesión social, una norma al servicio de la cohesión y del equilibrio social, una prestación económica que permitirá la inserción sociolaboral de las personas que carezcan de recursos suficientes.

Toda la apuesta que acabo de describirles conforma el enorme bloque de atención social, un compendio ambicioso que pretende plasmar en nuestra realidad social principios como el de solidaridad e igualdad encaminados a hacer una comunidad mejor y un mundo mejor. Un mundo mejor en el que los valencianos queremos implicarnos tal y como hemos venido haciendo hasta ahora con el plan de cooperación valenciano antes mencionado. Nuestro compromiso con la solidaridad se mantiene en el 0,7% en 2007. En ese año, el porcentaje del presupuesto de la Generalitat destinado a políticas de cooperación al desarrollo alcanzará nuestro compromiso de legislatura al llegar al 0,7%.

Somos pioneros en la implicación de nuestros inmigrantes en proyectos de cooperación en sus países de origen, practicamos el codesarrollo y, por primera vez, el año próximo habrá una convocatoria para este tipo de proyectos.

Además, vamos a interconectar todas nuestras políticas de cooperación al desarrollo con las políticas internacionales. Nuestras ONG van a tener acceso directo a las convocatorias de las agencias de cooperación al desarrollo más potentes del mundo, la Unión Europea y Naciones Unidas.

La Generalitat quiere escuchar a sus ciudadanos en todas las áreas de gobierno. Somos la única comunidad que hemos puesto en marcha un departamento específico de participación ciudadana, para conseguir una verdadera cultura de la democracia participativa, que será realidad a través del programa Participa.com... En España, que no nos avergüenza, como otros lugares.

Señorías, tenemos perfilados todos los componentes que las sociedades modernas disponen para asegurar la convivencia de las personas. Me refiero a medios adecuados que garanticen la seguridad de los ciudadanos, a una estructura administrativa acorde a la actividad pública y al funcionamiento de un sistema judicial ágil.

Las últimas catástrofes naturales nos obligan a reflexionar y a tratar estos temas como prioritarios, porque afectan

a la seguridad y también a los sentimientos y al alma de las personas. Por eso, les anuncio dos medidas de gran trascendencia que son una actuación directa y decidida para lograr una sociedad con más confianza y más tranquila: la creación en los próximos días de la Secretaría Autonómica de Interior, como mando único ante situaciones de emergencia y máximo órgano de dirección y coordinación de las responsabilidades de seguridad pública y protección civil.

Se trata de mejorar aún más nuestra capacidad de respuesta a través de la máxima colaboración de todos los recursos del Gobierno Valenciano y de la mejor interlocución con otras administraciones públicas.

Y, en segundo lugar, la creación de un auténtico sistema integral de seguridad y comunicación de emergencias: el sistema digital de la gestión de emergencias 112 va a ver el salto hacia la tecnología digital y, además, quedará enmarcado en el desarrollo del proyecto Comdes, una red digital de comunicación donde se integrarán todos los servicios operativos de seguridad y emergencias de la Generalitat, que tendrá la gran virtud de poder ser adoptado por todas las policías locales.

Quiero una comunidad más segura, en la que las personas convivan en paz, en libertad y con tranquilidad. Por eso, una de mis principales reclamaciones al presidente del Gobierno fue que destinara a nuestra comunidad 1.000 policías y 1.000 guardias civiles más que, junto a los medios materiales necesarios, incrementen la seguridad de todos, tanto de quienes vivimos aquí como de quienes nos visitan. Mi gobierno pide lo que necesita para mejorar la seguridad ciudadana, y está legitimado para pedir porque cumple con sus obligaciones y actúa con decisión y diligencia en el ámbito de sus competencias.

Señorías, hablo de coordinación, pero la relación entre las entidades locales y la Generalitat va a ir más allá. Se basa en el respeto, el equilibrio y la normalidad. La segunda descentralización está más cerca que nunca y es inminente e imparable.

Su punto de partida lo ha tenido en la reforma estatutaria con la creación del Fondo de Cooperación Municipal, que se unió a la creación en abril de la Comisión Interdepartamental para el Desarrollo del Pacto Local y, finalmente, con la aprobación por el Consell la semana pasada del anteproyecto de ley de régimen local, que marcará un nuevo marco de relaciones interinstitucional más adecuado al siglo XXI.

Reducir la temporalidad de los funcionarios públicos de la Generalitat y ofrecerles tranquilidad en su vida laboral es un objetivo importante para todos. Desde el inicio de la legislatura se están tomando medidas concretas a través del Plan de estabilidad laboral, que a finales de este año estará cumplido en un 70% y del que se han beneficiado más de 6.500 personas.

La vanguardia de nuestros palacios de justicia se complementa con el decidido compromiso de la Generalitat por incrementar los medios materiales y humanos para agilizarla. El año pasado solicitamos la creación de 89 órganos judiciales en la comunidad, de los que a fecha de hoy sólo se han creado 5.

El programa piloto de juicios rápidos en materia de familia en Valencia sigue siendo un rotundo éxito y un símbolo de cómo se puede agilizar la administración de Justicia. Por ello, nuestro objetivo inmediato es acometer la implantación de dicho formato en Alicante y posteriormente en Castellón y Elche.

Las oficinas de atención a las víctimas del delito son la mejor expresión de una justicia más humanizada, un punto

de solidaridad y una mano amiga que atiende a quienes sufren la delincuencia. Ya existen 19 abiertas y marchamos por el buen camino para alcanzar a final de la legislatura el compromiso de que al menos una oficina esté implantada en cada partido judicial.

Señorías, he hablado en varias ocasiones de desarrollo económico. Pero para garantizar un mejor futuro para todos sus habitantes no es válido el desarrollo a cualquier precio. Crecimiento económico y desarrollo siempre tienen que ir acompañadas del adjetivo *sostenible*. Hemos de considerar a las personas y su calidad de vida como el objeto y fin último del desarrollo, que además no puede situarse en el corto plazo, sino con visión de futuro.

Todas las administraciones tienen la obligación de velar por el crecimiento económico y, a su vez, por legar a generaciones futuras el medio ambiente y el paisaje que recibieron, y hemos de obrar con total responsabilidad desde todas las administraciones públicas y, especialmente, desde nuestros ayuntamientos, para que su legítimo crecimiento sea ordenado y con las dotaciones adecuadas.

Voy a pilotar personalmente el recién presentado Plan especial de mejora de los municipios. Tras consolidar un gran proyecto social en nuestra comunidad, con colegios, hospitales, centros deportivos, espacios para cultura, la mejora de la seguridad en nuestras calles... quiero con este plan atender las demandas y necesidades de nuestros conciudadanos, y hacer de su entorno vital más cercano un espacio mejor donde vivir.

Con este plan vamos a apostar por espacios públicos de calidad. Espacios sostenibles. Verdes. Donde la accesibilidad no sea un problema. Y donde podamos disfrutar y participar de nuestra historia, de nuestra arquitectura, y donde al tiempo podamos proyectar espacios de futuro.

Es un plan en el que van a trabajar las consellerías de Economía, Infraestructuras, Territorio y la Vicepresidencia de un gobierno que quiere estar cerca de las personas, aportando a nuestra sociedad bienestar y oportunidades. Un plan que cuenta con una inversión inicial de 250 millones de euros, 250 millones de euros destinados a nuestros pueblos y a nuestras ciudades, 250 millones de euros destinados a conseguir una comunidad más próspera, más social y más humana.

Este plan es, por tanto, una gran apuesta por espacios públicos modernos, dinámicos y de calidad. Por espacios públicos de igualdad y libertad. El plan es *además de*, además de los colegios, los hospitales, los centros de salud, las piscinas o los polideportivos. Una vez consolidadas estas infraestructuras, es el momento de hacer nuevos esfuerzos para la mejora de la calidad de vida de todos nuestros vecinos. (*Aplaudiments*)

El perfecto complemento a estas actuaciones urbanas es uno de los mayores proyectos europeos que entrelaza ciudad y medio ambiente. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Bosques Metropolitanos colocará a Valencia, Castellón y Alicante y sus cinturones urbanos a la cabeza de las ciudades europeas en superficie de zonas verdes.

El proyecto está en plena ejecución. Y se han abierto las zonas de Cabo Huertas en Alicante, parque del Pinar en Castelló y Les Rodales en Vilamarxant. Se están ejecutando en Castelló el corredor que une la playa del Pinar con el Molí de la Font y el parque natural del Desert. Y en Alicante las actuaciones del Monte Orgegia y la Serra Grossa. Además tiene la enorme virtud de aproximar y hacer más accesibles el disfrute de los parques naturales desde las zonas metropolitanas. El Desert de les Palmes, la sierra de Espadán, la sierra

Calderona, la Albufera, el marjal Pego-Oliva y el Montgó.

Y hablando de parques naturales, quiero aquí anunciar un nuevo compromiso. En 2007, el 30% de nuestro territorio, casi uno de cada tres metros cuadrados, estará protegido. (*Aplaudiments i remors. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Les decía, señorías... (*Remors*) Les decía, señorías, que ese compromiso significa que en el 2007, el 30% de nuestro territorio, casi uno de cada tres metros cuadrados, estará protegido. Actualmente... (*Aplaudiments*) Actualmente estamos cuatro puntos por encima de la media española, y dos sobre la europea.

Pero nuestra ambición por legar un territorio mejor no debe autolimitarse, sino que tiene que aspirar a más. Incidiendo en esa idea, al final de esta legislatura habrá 40.000 nuevas hectáreas de bosque reforestado. El ritmo de 3.000 hectáreas reforestadas al año de anteriores legislaturas se ha multiplicado de forma notable. En estos dos años ya tenemos en marcha la reforestación de 25.000 hectáreas.

Nuestra actuación es definitiva para lograr un mejor medio ambiente. Somos la única región europea que ha ganado superficie boscosa en los últimos años. Y lo ha sido por la reforestación. Y por el éxito de las políticas de prevención y extinción de incendios que están ganando la batalla al fuego. (*Aplaudiments*)

Les recuerdo que a finales de los 80 y principios de los 90, los incendios arrasaban hasta diez veces más superficie que en la actualidad. Eso ya es historia. Donde había fuego y destrucción, ahora hay bosques y naturaleza en plenitud. (*Aplaudiments*) (*Remors*)

Hablamos de parques naturales, de espacios verdes de calidad. Pero además quiero comprometerme también a lograr que el cien por cien de las aguas litorales de nuestra comunidad sean aptas para el baño. Toda nuestra costa es un lugar indiscutible de calidad. Pero en 2007 será un lugar de excelencia ambiental y turística. Les planteo pues una apuesta de futuro en la que son protagonistas mejores ciudades y pueblos.

El medio ambiente, costas de calidad, parques naturales y bosques plagados de biodiversidad. Y en el que sólo faltaba una asignatura que, a pesar de haberse dado importantes pasos, la comunidad no lograba aprobar desde hacía décadas: una solución para los residuos sólidos. Conseguir un tratamiento integral del cien por cien de los residuos urbanos de la comunidad va a ser una realidad muy pronto. Y he de destacar la aportación realizada por Cierval y la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, con la firma del protocolo para la ejecución del Plan de residuos. Y también, y lo dejo voluntariamente para el final con el ámbito de destacarlo, la firma del Partido Socialista y el Bloc del acuerdo marco sobre este tema. A los que agradezco especialmente el haber encontrado este punto de encuentro. (*Aplaudiments*)

Los ayuntamientos, los empresarios, el Partido Socialista, el Bloc, el Partido Popular, y la sociedad en general, hemos comprendido que este es un asunto de enorme trascendencia. Hemos visto claro que aquí no había lugar para las disputas políticas, sino para el diálogo y el consenso. Es un éxito común que debe continuar hasta la conclusión del proceso, por la misma vía del acuerdo. Vía por la que estoy seguro todos seguiremos circulando.

Les ofrezco, señorías, un nuevo pacto. (*Remors*) Les ofrezco un nuevo pacto. Sin condiciones. Sin limitaciones. Sin matices. (*Remors*) Creo que sería muy positivo que todos los partidos políticos se unan a un gran pacto por el territorio y el urbanismo. (*Aplaudiments*)

Ya hay un proyecto de ley en esta cámara. (*Remors*) Pero estoy dispuesto a consensuar toda su extensión, de la cruz a la raya. Es la reforma a una ley que aprobaron los socialistas, y que nosotros hemos desarrollado. Es la reforma a una ley que no votamos los populares, pero que hemos desarrollado. Es una reforma, negro sobre blanco, para no hablar de cuestiones etéreas, abstractas, de cuestiones que no se materializan en un documento, que nos puede permitir el debate sereno sobre cosas que se proponen con seriedad. Escritas, escritas en esta cámara. Por eso no vengo a hablar de un pacto cuya finalización no tenga un comienzo cierto, sino que lo tiene, su ley y nuestra reforma. Y estos años de aplicación de la misma.

Pero además vuelvo a reiterar solemnemente en esta cámara sin condiciones: sin limitaciones, sin matizaciones, de la cruz a la raya. Ese consenso, ese proyecto, ese pacto lo brindo lealmente porque es el pacto por nuestra comunidad, por nuestro futuro, por nuestro desarrollo, por nuestra apuesta. Es el pacto para dejar el día de mañana nuestro territorio a generaciones venideras tal y como los políticos hayamos decidido. Los políticos, a través de lo que los políticos hacen: las leyes. Y esta es la casa de las leyes. Y como esta es la casa de las leyes, propongo la reforma de esa ley, mediante una reforma con propuesta de ley, un proyecto de ley.

Y estoy convencido de que el Grupo Parlamentario Popular, y lo sé por boca de su portavoz, está comprometido absolutamente a que esa reforma, a que ese pacto, a que ese proyecto sea sin condiciones, sin matizaciones, y sin ninguna circunstancia que imposibilite que todos lleguemos a ese acuerdo. (*Aplaudiments*) De la cruz a la raya. La ley que aprobaron los socialistas. La ley que proponemos su reforma los populares.

Señorías, buena parte de las oportunidades de futuro de la comunidad están hilvanadas, con el hilo conductor de la logística que está firmemente trenzado por tres factores estratégicos: la situación, las conexiones y la producción. La situación geográfica, la situación como factor logístico es clave para desarrollar las potencialidades de un territorio. La nueva centralidad que desempeña la comunidad en el arco mediterráneo, unida a unas infraestructuras de comunicación moderna y avanzada, está produciendo el deseable efecto de mayor crecimiento económico, vigor empresarial y más bienestar.

Esta comunidad está hoy en condiciones de convertirse en una de las principales plataformas logísticas de Europa. La comunidad ocupa el lugar central en el arco mediterráneo español. Está formado por Cataluña, Murcia, nuestra comunidad y Andalucía. Pero no se trata sólo de una cuestión geográfica. La centralidad de la comunidad da un salto cualitativo por estar y ser el eje que conforma las comunidades de Madrid y las islas Baleares. Espacios que suponen el mayor área de crecimiento y prosperidad de toda la península.

Toda la comunidad es un espacio de calidad logística. Pero su focalización en tres puntos estratégicos afina su perfil y define ámbitos con valor logístico añadido. Estos tres espacios están determinados en el norte de nuestra comunidad por el aeropuerto de Castellón –que se hará el aeropuerto de Castellón–, Parc Castelló y el puerto de Castellón. Por el Megaport Valencia-Sagunto, Parc Sagunt y Feria de Valencia en el centro. Y en el sur por el puerto de Alicante, el aeropuerto de El Altet, la Institución Ferial Alicantina y su futuro jardín empresarial.

En estos espacios el Gobierno Valenciano ofrecerá una amplia cartera de servicios y recursos energéticos,

humanos y materiales, que los convertirá en lugares idóneos para la implantación de nuevos proyectos económicos y empresariales.

Pero los espacios de calidad logística no son nada por la mera situación geográfica. Necesitan para su perfecto desarrollo y para alcanzar su plenitud que entre en juego el segundo factor de la logística: las conexiones. Hablo del enorme potencial de nuestros puertos y aeropuertos, nuestros equipamientos energéticos y de nuestras infraestructuras de carreteras ferroviarias o de suelo industrial.

Todos los sectores económicos, desde el industrial a la agricultura, el turismo o los servicios, necesitan una buena red de distribución y servicios logísticos adecuados. En nuestra comunidad las actividades logísticas ya suponen el 5% del PIB y están en permanente expansión. Y desde la Generalitat pensamos exprimir esa gran oportunidad que nos da nuestra situación. Y por eso hemos programado el Plan logístico de la Comunidad Valenciana, con una inversión de 230 millones de euros. Se trata de reafirmar a la comunidad como un lugar de oportunidades empresariales, al que vamos a seguir sumando valor añadido hasta convertirlo en el gran espacio logístico intermodal del Mediterráneo.

La Comunidad Valenciana no es un simple linde entre España y el Mediterráneo. Es la unión natural de ambos. Es importante ser punto de salida y de entrada hacia buena parte del interior peninsular. Pero ya lo he dicho muchas veces. Hay que hacer de la ambición una nueva señal de identidad de la comunidad. Y en este caso la ambición se corresponde con situarnos como la unión natural del sur de Europa con el resto del mundo.

Actuaciones como la ZAL, el Megaport o parc Sagunt en Valencia, la actuación y ejecución de la ampliación sur del puerto de Castellón con su nuevo acceso viario, fundamental para impulsar el polígono del Serrallo, o la nueva terminal de pasajeros del puerto de Alicante, son una buena prueba de esa intermodalidad que queremos lograr en los puertos de la comunidad.

Entre los años 2005 y 2015, en estos diez próximos años, los tres grandes puertos de la comunidad van a recibir una inversión de más de 4.500 millones de euros. Nuestro objetivo es que las instalaciones valencianas acojan cien millones de toneladas y cinco millones de contenedores en la próxima década, estando los tres puertos unidos por un tren de alta velocidad de mercancías.

Estamos en el buen camino para conseguir nuestros objetivos: ser el centro de operaciones para las principales navieras de distribución interoceánica, integrarnos en la red europea del tráfico marítimo a corta distancia –*short sea shipping*–, convertirnos en la puerta de las importaciones y exportaciones de los países del Magreb y consolidarnos como base de cruceros en el Mediterráneo.

Nuestra apuesta por las conexiones es una apuesta real. Las actuales ampliaciones de los aeropuertos de Manises y El Altet, así como la construcción del aeropuerto de Castellón-Costa Azahar, son unas infraestructuras imprescindibles para la captación de flujos turísticos y la exportación de bienes y mercancías de alto valor añadido.

Una moderna red de carreteras regala tiempo a las personas y competitividad a las empresas. Un regalo que viene envuelto en el papel que van a tener en el futuro la autovía gratuita, paralela a la AP-7, la ampliación de las redes arteriales de las tres provincias valencianas, la autovía del interior y la red de carreteras en peaje que comuniquen el interior con la costa. Es un diseño total, completo y global, puesto al servicio de las personas y la competitividad.

Desde el desdoblamiento de la autovía Eje del Segura o la CV-95, Orihuela-Costa, en Alicante, pasando por la segunda circunvalación de la Valencia CV-50, o la ampliación de la autovía CV-35 hasta Llosa del Obispo y finalizando con la CV-13, Torreblanca-aeropuerto de Castellón, o el tramo Pobla de Tornesa, Villanova de Alcolea de la autovía de la Plana, se está avanzando a tal ritmo que el año que viene todos nuestros proyectos del Plan de infraestructuras estratégicas en materia de carreteras estarán en marcha.

Pero además del ritmo excepcional de avance de las obras, tengo que hablarles de calidad y de superación en el trabajo del día a día. En este sentido, hoy quiero anunciar la puesta en marcha del Proyecto Vías-Parque, un proyecto que posibilitará que todas las carreteras ejecutadas por la Generalitat en los entornos urbanos o interurbanos de corta distancia tengan todo tipo de dotaciones: alumbrado, aceras, arbolado, carril bici, parada de autobús y otros servicios. Vías-Parque. El proyecto se dirige a las vías que comunican entornos urbanos y contempla un novedoso plan de acceso para las tres capitales de provincia: en Alicante, con la avenida de Denia; en Valencia con el nuevo bulevar de salida hacia el norte y en Castellón con el cierre de la ronda noroeste.

Señorías, la intermodalidad no se limita a puertos, carreteras y aeropuertos. Si existe un transporte continental con futuro es el ferroviario. En el siglo XIX fue el ferrocarril el motor de la revolución industrial. En el siglo XXI, de nuevo, será el ferrocarril el que nos enganche a una nueva revolución económica del mundo globalizado. Necesitamos AVE y necesitamos corredor mediterráneo. Y me comprometo en esta cámara a negociar, a debatir y a luchar por acortar los plazos en la ejecución de estas infraestructuras que significan, ni más ni menos, que acortar los plazos para alcanzar más prosperidad y más bienestar. Tendremos AVE y tendremos corredor mediterráneo. (*Aplaudiments*)

Por nuestra parte, el transporte metropolitano va a toda máquina. Cada tres meses inauguramos una nueva obra en la comunidad, transporte metropolitano, transporte público, desarrollo sostenible, movilidad, seguridad vial. Quiero destacar en Valencia la puesta en marcha el próximo día 3 de octubre de la estación de Bailén; en noviembre la puesta en marcha del tramo Terramelar-Valterna; en mayo el ramal de la línea 4, que permitirá desplazar a los ciudadanos de nuestra comunidad hasta las modernas instalaciones de la Copa de América; y, en septiembre de 2006, el tranvía orbital que unirá las poblaciones de Torrefiel-Oriols y Benimaclet.

En Alicante, la puesta en servicio de la estación del mercado, junto con la inauguración del tren Tram en el último trimestre del año que viene. En 2007 podremos coger el tranvía en Alicante y llegar a Benidorm, lo que significa una sustancial mejora de la conexión de dos de los pueblos más importantes de la provincia de Alicante, del centro de Alicante a Benidorm en tranvía.

Y en Castellón el comienzo de las obras en 2006 de la primera fase del sistema de transporte en vía reservada para el área metropolitana de Castellón y que unirá, antes de que finalice esta legislatura, la Universidad Jaume I y el centro de Castellón. Y en el 2007 se comenzará la prolongación hacia Benicàssim, Villareal, Burriana y el Grao.

Vamos a ser los primeros en Europa en conseguir que todas nuestras estaciones de metro sean accesibles. El servicio metropolitano garantiza un transporte público de calidad en las ciudades útil para todos. Y reitero la palabra *todos*, porque con este compromiso que se contemplará en

la próxima ley del transporte accesible, el metro será más que nunca para todos.

El suelo industrial es el último eslabón que forma parte de las infraestructuras del territorio, pero que está íntimamente unido con la producción empresarial. Tan importantes son las redes logísticas de transporte como que existan parques empresariales estratégicamente ubicados que ofrezcan a las empresas todas las dotaciones y nuevas tecnologías que optimicen su instalación en un lugar concreto.

El Plan de promoción de suelo industrial tiene una vocación global, atiende a toda la comunidad de norte a sur y de este a oeste, de forma que genera suelo a medida para cada iniciativa y cada puesto empresarial. Comprometemos la puesta en marcha de 20 millones de metros cuadrados de suelo industrial y empresarial, de los cuales la mitad podrán ya utilizados al final de esta legislatura, la mitad de estos 20 millones de metros cuadrados de suelo industrial, la mitad al final de esta legislatura. Y al final de 2009 el total de los mismos. En esta apuesta destacan: Parc Castelló y Parc Sagunt, que sitúan a la comunidad como plataforma logística y referencia de orden internacional.

La mundialización es la mezcla de bienes y oportunidades comunes donde hay que encontrar un puesto de liderazgo. Conservar y ganar cuotas de mercado en el mundo globalizado impone actuar sobre la producción, de forma que cada vez cobre más peso la innovación y la tecnología. Estos dos vectores deben dirigir y cimentar la alianza entre empresa, administración, universidad y ciencia. Y confío en que sus consecuencias sean tan positivas como lo han sido la creación de la conselleria que sumó por primera vez empresa, universidad y ciencia.

Actualmente, en este mundo cambiante, los productos, los procesos, las formas de hacer tienen una vida más limitada que antaño. La producción económica se ha hecho más dinámica y también más competitiva. Innovar es cambiar desde dentro, es cambiar para mejorar. Nunca la innovación vendrá dada, es una compleja evolución hacia los nuevos procesos, técnicas y métodos. Nuestra comunidad es conocida desde siempre por su innato carácter creativo. La revolución de la innovación está en marcha. La innovación debe impregnarlo todo y ser una apuesta de todos. Y hemos de aprovechar que lo que a otros les produce un terremoto en sus estructuras y vértigo hacia lo desconocido, nosotros lo entendamos con naturalidad.

La sinergia entre las empresas y el sistema de ciencia y tecnología, que recoge a centros de investigación y universidades, es para la Generalitat el elemento fundamental para potenciar la competitividad de los procesos y productos de nuestras empresas. Cada universidad pública de la comunidad contará con un parque científico donde confluyen institutos de investigación, empresas de base científica e incubadoras para emprendedores universitarios. Esta red de parques científicos conformará el espacio común donde se retroalimentan las apuestas empresariales de los avances científicos y tecnológicos nacidos de las universidades públicas valencianas.

Hace siete meses iniciamos lo que será el mayor parque científico de España, la Ciudad Politécnica de la Innovación, con 21.500 metros cuadrados y una inversión de 26 millones de euros. Nuestras universidades van a integrarse definitivamente en el espacio europeo de educación superior, que prevé la libre movilidad de estudiantes y profesores, es decir, enriquecerse mutuamente unido a una formación a la carta que conecte directamente las instituciones sanitarias con las empresas.

Si queremos no solo estar en Europa sino ser líderes hemos de situar a nuestra universidad internacionalmente.

Mi apuesta de futuro es la creación de la Universidad Internacional de Valencia. La primera de base no presencial y de acción internacional. Será el perfecto complemento para las universidades valencianas, y se está construyendo a partir de la fundación que ha sido creada este mismo año para su impulso. De esta forma, las universidades valencianas se consolidarán en un papel fundamental, no solo como centros de saber sino también como soporte de interrelación con el sistema productivo y empresarial.

Estamos al lado de nuestras empresas aportándoles reflejos, agilidad, medios materiales y financieros para que respondan al fenómeno de la globalización como así lo están haciendo, con más innovación y más diferenciación de productos.

Como les he dicho anteriormente, el Plan de competitividad de la empresa valenciana 2005-2007 es una declarada apuesta de futuro para nuestras empresas, porque contempla desde la innovación, el impulso tanto de los sectores consolidados, madera y mueble, juguete, metal e iluminación, calzado, textil, cerámica, químico, agroalimentaria, transporte, construcción y turismo, como de los sectores denominados emergentes, acuicultura, moda, sociosanitario, energías renovables, audiovisual y de biomedicina.

El hilo conductor de la logística ata con firmeza los factores de ubicación, conexión y producción. Y mi apuesta es decidida. Voy a optimizar nuestras fortalezas y oportunidades al máximo, y así vamos a conseguir que el PIB valenciano no solo continúe creciendo por encima de la media española europea sino que aspire a superar la renta media europea en el horizonte de 2011. (*Aplaudiments*)

Tenemos, señorías, excelentes previsiones de crecimiento para 2005. Mantenemos el ritmo de crecimiento, 3,4%, por encima de la media española, y duplicamos a la zona de Europa, 1,6%. Para lograrlo, para lograrlo, el presupuesto de la Generalitat va a crecer casi el 10% en 2006, y reflejará con nitidez las líneas de actuación y las apuestas de la Generalitat:

Seguir aumentando los recursos destinados a políticas sociales mejorando, al mismo tiempo, la calidad, eficacia y eficiencia de la prestación de servicios en las áreas de sanidad, bienestar social y educación. Impulsar la inversión pública como estrategia básica para el mantenimiento de un crecimiento económico, ordenado y sostenido. Potenciar decididamente las políticas en materia de empleo que permitan la creación de nuevos puestos de trabajo, con el objetivo de alcanzar el pleno empleo en nuestra comunidad. Fortalecer el grado de cohesión territorial de la Comunidad Valenciana e impulsar la innovación tecnológica y los procesos de investigación y desarrollo como estrategia para incrementar la productividad de los diferentes sectores y la competitividad de nuestra economía.

Señorías, la Comunidad Valenciana en 2007 entrará a formar parte del exclusivo club de las regiones competitivas de Europa, como consecuencia de las políticas desplegadas por la Generalitat en los últimos años y de la eficiencia demostrada en la gestión de los fondos estructurales y de la cohesión recibidos como región objetivo 1.

No hablo de opiniones sino de hechos. La propia Unión Europea lo constata al habernos ofrecido 120 millones de euros adicionales por nuestra eficacia en la gestión de proyectos cofinanciados por Europa, por lo que nos hemos convertido en referente para países de la ampliación, como óptimos, óptimos gestores de fondos europeos.

Nuestro crecimiento en estos dos años está claramente por encima de la media de la Unión Europea. Hemos pasado de curso y lo hemos hecho con buena nota. Pero ya se

sabe que en años sucesivos nuestro esfuerzo debe ser mayor y la comunidad tiene que comportarse ya como una región competitiva.

Nuestras oportunidades de futuro pasan en buena medida por la obtención de fondos a partir de 2007, inciden precisamente en inversiones en innovación, elemento esencial para alcanzar un alto grado de competitividad en los modernos países de la Unión Europea. Estamos preparados para ese reto. Una de nuestras herramientas para asegurarnos el éxito es la Fundación Comunidad Valenciana Región Europea, que desde su creación ha promovido la firma de cerca de 50 convenios y la participación de la comunidad en doce redes de regiones europeas, entre las que cabe destacar nuestra participación como única región española en la Red de Regiones de Lisboa, donde se dan cita las regiones más prósperas de toda Europa y más comprometidas con las políticas de competitividad.

También ha sido nuestra comunidad la promotora de la Red de Regiones de Efecto Natural. Es un punto de reivindicación de los intereses comunes de esas nueve regiones que abandonamos el objetivo 1 de forma natural. Es básico que la presión de nuestro grupo europeo consiga que los fondos que recibamos a partir de 2007 sean, al menos, el 50% de los que hemos recibido en este período de programación 2000-2006.

Sin embargo, la Comunidad Valenciana y España se encuentran en una situación difícil ante el desacuerdo europeo sobre el presupuesto 2007-2013. Es por ello que, sin perjuicio de nuestras iniciativas ante la comisión, exigimos del gobierno de la nación una defensa contundente de los intereses de la Comunidad Valenciana en orden a lograr un período transitorio en el que los fondos europeos sigan contribuyendo a paliar nuestro déficit estructural y a obtener un trato igual al otorgado a otras regiones que abandonara el objetivo 1 el año 2000.

En el período 2000-2006, la Generalitat habrá recibido ayudas por un importe cercano a 5.000 millones de euros, por lo que es preciso garantizar que la Comunidad Valenciana reciba al menos 2.500 millones de euros en el período 2007-2013, si queremos continuar sin sobresaltos por la senda de la prosperidad.

Hasta aquí he hablado de herramientas consolidadas que son necesarias para nuestro crecimiento económico desde Europa. Y ahora quiero anunciar la elaboración del Plan integral de la Comunidad Valenciana para el Mediterráneo.

La comunidad debe estar preparada para la próxima apertura del área de libre comercio en 2010, que supondrá una modificación del escenario geopolítico conocido y que puede ofrecernos grandes oportunidades para la modernización de la economía. Con el plan, analizaremos las debilidades, amenazas, fortalezas y oportunidades de este espacio común europeo, del que históricamente hemos sido parte y donde en el futuro queremos seguir siendo protagonistas.

Señorías, en mi investidura como presidente les anticipé cómo entendía nuestra posición internacional. Les dije: "Somos una comunidad que mira hacia su interior para reafirmarse, pero que sabe que es en el exterior donde encontrará los instrumentos para encontrar los desafíos de este nuevo siglo tan distinto, pero en el que tanto tenemos que decir. La Comunidad Valenciana siempre ha tenido presencia internacional..., nuestro objetivo es que la comunidad sea reconocida como un espacio de prestigio y de eficacia".

Tenemos la oportunidad de convertir el año 2007 en el gran año de promoción y proyección de la Comunidad Valenciana. Por ello, hemos creado la Sociedad de Promoción Estratégica de la Comunidad Valenciana. Su

función será gestionar todo el capital de promoción de la comunidad en el exterior y en España, y su principal objetivo potenciar las acciones de promoción y perfilar una imagen global y coherente de la realidad de la comunidad.

Se trata de aprovechar la ola del 2007 para subir sobre ella los nombres de Valencia, de Castellón y de Alicante en los terrenos económico, empresarial, turístico, cultural, creativo y social. La America's Cup va a ser nuestro buque insignia y va a llevar el nombre de Valencia y de toda la Comunidad Valenciana por todo el mundo.

Por lo tanto, hay una oportunidad, tanto política como empresarial, para que esa repercusión sirva de rampa de lanzamiento para nuestra proyección exterior. Y créanme que la vamos a aprovechar.

Todos los organismos de la Generalitat con presencia internacional van a sumar sinergias para que nuestra proyección internacional nos ayude a situarnos mejor en la baliza de salida. El Ivex, la Agencia Valenciana de Turismo o la Agencia Valenciana de Inversiones van a tener una nueva herramienta para crecer y obtener eficientes resultados.

Hoy, desde esta tribuna, tengo la satisfacción de anunciarles una gran apuesta que pretende convertir a la Comunidad Valenciana en sede de un gran evento deportivo inédito a escala europea. Quiero que en el año 2010 se celebren en la Comunidad Valenciana los primeros juegos europeos, donde concurrirán 35 países. Va a ser la lógica continuación de la oportunidad del 2007, que mantendrá a la comunidad como una referencia deportiva internacional con proyección mundial.

Esto no es un simple deseo. Llevamos meses trabajando en este ambicioso proyecto, que dotará a Alicante, Castellón y Valencia de un plan de inversiones en instalaciones deportivas que superará los 400 millones de euros en el conjunto de la comunidad, y que en breve –ya se han realizados las pesquisas, los contactos y las propuestas necesarias– será presentado formalmente al Comité Olímpico Español.

Debemos promocionar todo lo que es nuestro y todo lo que ocurra en este territorio: lo deportivo, lo económico, lo cultural, lo social o lo científico. Hemos de aprovechar el tirón turístico de nuestra comunidad como un símbolo de calidad, pero siempre hemos de aspirar a más. Y por eso, les propongo a continuación una serie de medidas para impulsar el sector.

Vamos a redactar un plan de turismo accesible para discapacitados, con el objetivo de posicionar a la comunidad como referente en los destinos de turismo y ocio para discapacitados.

Vamos a aprobar un plan de potenciación turística de pequeños municipios, para establecer un marco de ayudas que garanticen el apoyo necesario para la realización de las inversiones que pongan en valor los valores turísticos.

Vamos a establecer nuevas líneas de ayudas a la promoción y difusión de los destinos turísticos, con la finalidad de colaborar en los gastos realizados en ferias y promociones.

Vamos a aprobar un programa de potenciación turística de las comarcas rurales, con el objeto de hacer una programación estratégica y propia del turismo en el interior.

Turismo es promoción, y esta debe realizarse por todos los canales de entrada que nos ofrece el siglo XXI. Por eso, vamos a poner en marcha campañas de *marketing on line* y también una central de reservas en Internet que estreche la colaboración entre agencias de viaje y asociaciones empresariales.

Les he hablado de turismo como símbolo de calidad de la comunidad, y ahora voy a hablarles de otro símbolo de calidad: los productos agrícolas valencianos.

Les quiero anunciar que en el 2007 vamos a realizar en nuestra comunidad la primera feria internacional del vino de elite. Allí se darán cita las mejores bodegas del mundo, con sus mejores productos. Y no lo duden que allí estarán presentes nuestras denominaciones de origen, que cada día cobran mayor protagonismo internacional.

Llegados a este punto, señorías, quiero hacerles partícipes de algunas de las medidas de futuro más importantes que voy a impulsar en beneficio del campo valenciano.

Fomento de las agrupaciones para el cultivo en común para jóvenes agricultores, mediante la utilización común de medios de producción agrícola para varias explotaciones, apoyándose en estructuras existentes, como comunidades de regantes, cooperativas o sociedades agrarias de transformación. El objetivo es reducir los costes y mejorar la competitividad de los productos.

Fomento de la concentración de la oferta de los productos alimentarios, para evitar los efectos negativos del minifundismo, que provoca una dispersión de la oferta.

Consolidación de la Red Valenciana de Desarrollo Rural. Es un instrumento para mejorar la coordinación, colaboración e información entre los diversos grupos de acción local, a fin de un desarrollo y aplicación más eficaz de las ayudas europeas al desarrollo rural mediante los programas europeos Leader y Proder.

Elaboración de un nuevo programa de desarrollo rural 2007-2013, que en el 2006, como ustedes saben, finaliza el programa operativo europeo vigente.

Fomento de las industrias agroalimentarias en el medio rural, a través de órdenes de ayudas anuales con el criterio prioritario de ubicación en zona rural.

La creación de la federación de vinos de la Comunidad Valenciana y la promoción de consumo de productos agroalimentarios.

En definitiva, la calidad de nuestro turismo y la calidad de nuestra agricultura son símbolos a promocionar. Y por ello, debemos estar presentes siempre, en todos lugares, para lograr ser un referente. Así se nos distinguirá como una sociedad moderna y dinámica, y así se identificará a la comunidad como un buen lugar para vivir, un buen lugar para visitar y un buen lugar para invertir.

Señorías, uno de los mayores acontecimientos que congregará en Valencia, el próximo mes de julio, a más de un millón de personas de los cinco continentes es el V Encuentro Mundial de la Familia. La Generalitat, como miembro organizador a través de la Fundación V Encuentro Mundial de la Familia 2006, quiere dar al próximo encuentro el máximo realce y brillantez posible.

Señorías, la Generalitat considera al sector audiovisual como un sector preferente para la promoción de la comunidad, una promoción fundamentalmente industrial y cultural. En base a esta premisa, se vienen desarrollando importantes acciones de promoción y apoyo por las distintas consellerías, en el marco del protocolo del audiovisual, que contempla una inversión anual de más de 22 millones de euros.

La apuesta de la Generalitat por consolidar el sector audiovisual se ha plasmado en el Proyecto de ley del audiovisual de la Comunidad Valenciana, fiel a las particularidades, características y demandas del sector, y contiene medidas de impulso a la creación, producción y comercialización y difusión del audiovisual valenciano. Y, sobre todo, la profunda satisfacción de la puesta en marcha del más ambicioso proyecto audiovisual de Europa, la Ciudad de la Luz en Alicante. Es un antes y un después para este sector, actores, directores y todas las personas que trabajan en él. Es para

ellos una apasionante demostración de que el audiovisual va a ser un referente en nuestra comunidad, en la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Señorías, el pueblo valenciano tiene una cultura con siglos de historia, formada por los rasgos de las distintas civilizaciones que han pasado por nuestro territorio, que ha ido incorporando elemento de quienes se asientan entre nosotros y que ahora vamos a proyectar en el mundo. Esta tradición representa un valioso patrimonio monumental, artístico, literario, histórico, lingüístico y social, que se construye y completa día a día y que hemos de preservar y cuidar para proyectarnos y promocionarnos.

Nuestro mayor patrimonio inmaterial es nuestra lengua, el valenciano. Estoy comprometido con promocionar aún más el uso social del valenciano, y estoy realmente satisfecho de que el Consejo de Europa continúe en la línea trazado por mi gobierno, otorgándole identidad propia y carta de naturaleza internacional.

Hoy les propongo una nueva medida de promoción del valenciano que mi gobierno va a impulsar. Les anuncio que vamos a establecer con todos los periódicos que se editan en la Comunidad Valenciana, los de la Comunidad Valenciana y los que editan suplementos todos los días en la Comunidad Valenciana, les digo, vamos a establecer un convenio que permita que todos los días los periódicos que estén dispuestos a hacerlo sean traducidos al valenciano y sean puestos a disposición de Internet. Esto significa que les propongo a todos los periódicos de la Comunidad Valenciana la traducción simultánea de todo el periódico, desde la portada a la contraportada, para que en valenciano se cuelgue en la red y para que cualquier ciudadano que quiera pueda imprimir ese periódico en su casa, en su oficina o en cualquier otro lugar del mundo en valenciano. (*Aplaudiments*)

Quiero que todo el mundo sepa lo que pasa aquí, y quiero que se sepa en nuestra lengua. Es una opción que la técnica nos permite, y estoy dispuesto a colaborar con los periódicos para que haya esa opción de traducción inmediata al valenciano y la disposición de los periódicos en Internet, en el momento que decidan obviamente las editoriales, para que cualquier valenciano y cualquier ciudadano del mundo pueda leer nuestras noticias en valenciano.

Creo que es una gran apuesta, y creo, además, que es un paso que nos hacía falta dar. Hemos conseguido que el valenciano esté presente en la televisión y en la radio. Vamos a intentar que lo esté en Internet y vamos a intentar que lo sea a través de los periódicos que cuentan todos los días lo que aquí pasa, lo que aquí sentimos, lo que aquí proponemos, lo que aquí queremos, lo que aquí debatimos y lo que queremos en el futuro. (*Aplaudiments*)

Hemos de proyectarnos a partir de nuestra cultura, pero también hemos de preservarla y de mimarla. Hemos establecido un gran marco legislativo de protección y promoción del patrimonio valenciano. La Ley de patrimonio cultural, la Ley de archivos y la Ley del Misteri d'Elx son buenos ejemplos de la actividad de mi Consell. La Ley de ordenación del teatro y la danza, la Ley de protección del monasterio de la Vall d'igna y la Ley de parques culturales culminarán esta importante actividad legislativa.

Los hitos culturales de la comunidad deben ser puntos de luz en el mapa cultural de Europa. Al final de este año vamos a abrir una exposición clave en la Comunidad Valenciana, en la Corona de Aragón, en toda España, y en buena parte del Mediterráneo, una ambiciosa exposición sobre la Corona de Aragón, cuya sede será Valencia, la Comunidad Valenciana, el territorio de aquel histórico reino

que se siente ambicioso en el futuro de España, pero se siente orgulloso de haber pertenecido a la Corona de Aragón, en igualdad de condiciones con todos los territorios que la conformaron. Y esa exposición tendrá luego su correlato en Nápoles, otra de las grandes capitales de aquella Corona de Aragón. Hagamos de nuestra historia puntos de apoyo para el futuro, no distorsiones ni entelequias.

Tenemos abierta la exposición de La Luz de las Imágenes, Pasajes Sagrados, en Sant Mateu, Traiguera y Peñíscola hasta diciembre de 2005. De ella tomará el relevo en 2006 Alicante. Y permítanme que les diga que además de que tuve la enorme suerte como conseller de Cultura de poner en marcha aquel proyecto de La Luz de las Imágenes, me siento profundamente satisfecho a la hora de anunciar esta exposición de La Luz de las Imágenes en Alicante, que tendrá intervenciones especiales en la iglesia de Santa María y en el monasterio de la Santa Faz. Voy a cuidar esta exposición como si fuese aquella primera exposición de aquel joven conseller de Cultura. Y también Castellón, con una ambiciosa actuación en su concatedral. (*Remors*)

El sábado pasado inauguré la III Bienal de Valencia, en este año dedicado al agua. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Como siempre, marcará un nuevo éxito de asistentes y consolidará la imagen internacional de nuestra comunidad.

Estamos poniendo en marcha el programa de parques culturales de la Comunidad Valenciana, con cuatro lugares simbólicos en manifestaciones rupestres y declarados patrimonio mundial de la Unesco: Morella, la Valltorta-Gassulla, Bicorp y Pla de Petracos en Castell de Castells. Ante tal riqueza cultural, he encargado la redacción de un mapa de infraestructuras culturales de la Comunidad Valenciana que sistematice todos los elementos que nos identifican y nos distinguen en el contexto europeo y, a su vez, nos proyectan a todo el mundo.

Señorías, se dijo que este era un gobierno que no podía invertir por falta de dinero. Y la realidad es que en esta legislatura se ha invertido más que nunca, prueba de ello es el Plan de inversiones de la Generalitat 2005-2007, con un volumen de más de 14.000 millones de euros.

Señorías, se dijo que este era un gobierno endeudado. Y la realidad es que nuestro Plan de estabilidad ha cumplido el objetivo de reducir nuestro déficit durante el año pasado en 119 millones de euros.

Señorías, se dijo que este gobierno era el del paro. Y la realidad es que trabajan 200.000 personas más en nuestra comunidad en esta legislatura y se ha superado la barrera histórica de los 2 millones de personas trabajando en la comunidad.

Señorías, se dijo que este era un gobierno sin capacidad de diálogo. Y la realidad es que hemos llegado a acuerdos con la oposición en la reforma del Estatuto, o del Plan de residuos con los sindicatos, o en el Pavace con las entidades financieras, ayuntamientos y promotores para la construcción de vivienda protegida y con la empresa y los sectores productivos en los planes de competitividad.

Señorías, se dijo que este era un gobierno hostil con el ejecutivo de España. Y la realidad es que hemos sido los primeros en cerrar un convenio de carreteras con la ministra de Fomento por valor de 4.800 millones de euros, que hemos firmado con el Ministerio de Sanidad un convenio de cofinanciación del Centro Superior de Alta Tecnología y el Banco de Líneas Celulares, que hemos firmado con el Ministerio de Defensa un convenio en materia sanitaria, que hemos firmado con el Ministerio de Industria, Comercio y Turismo un convenio en apoyo de la competitividad de sectores productivos y

que vamos a firmar el convenio en materia de inmigración con el Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Señorías, se dijo que este era un gobierno sustentado por un partido aislado. Y la realidad es que es el único partido que puede tomar sus decisiones libremente y con independencia. *(Aplaudiments. Pausa)* Es el único partido, como decía, que puede tomar sus decisiones libremente y con independencia, sin estar condicionados por coacciones políticas, sin estar condicionados por partidos minoritarios, sin estar condicionados por lo que otros decidan hacer con el agua del Ebro, sin estar condicionados por euroregiones de las que no somos protagonistas. En definitiva, somos libres porque nuestro gobierno no paga peajes ni hipotecas por gobernar, y esta libertad nos posibilita ser los mejores defensores de los intereses valencianos. *(Aplaudiments)*

Señorías, sin lugar a dudas, esta es la legislatura de la inversión, del ahorro, del empleo, de la innovación, de la concertación, del diálogo y de la mayor apuesta educativa de bienestar y de salud en nuestra historia.

Para mí, el mayor honor y orgullo es ser el presidente de todos los valencianos. Han sido dos años de trabajo duro, apasionado y sin descanso, pensando cada día en contribuir a mejorar las condiciones de vida de los que aquí vivimos, de los que somos y nos sentimos valencianos. Esta es mi ilusión, creo que es la más noble de cuantas puedan acometerse en política. Cuento con el esfuerzo y la ilusión de todos para seguir progresando: gobiernos, agentes políticos, económicos y sociales y ciudadanos en general. Les aseguro que juntos vamos a conquistar el futuro.

Nada más... y nada menos. Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

Señores diputados, se suspende la sesión durante 15 minutos.

(Se suspén la sessió a les 12 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 13 hores i 20 minuts)

El senyor president:

Se reanuda la sesión.

Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndic del Grupo Parlamentario Socialista, don Joan Ignasi Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Senyories.

En la darrera setmana s'han produït dos esdeveniments dels quals voldria fer un pronunciament previ. En primer lloc, l'aprovació de la presa en consideració de la proposició de llei de l'Estatut de la nostra comunitat ha estat un fet simbòlic que ens ha permés als valencians i valencianes transmetre al conjunt d'Espanya la nostra disposició ferma de contribuir a generar un millor marc de convivència per al nostre futur com a país.

Tanmateix, per a tots nosaltres deu ser un motiu de satisfacció haver fet possible l'avanç en l'autogovern i dotar-nos d'un marc de relacions estables per a afrontar els reptes de futur que tenim com a comunitat.

Com a síndic del Grup Socialista, manifeste que este fet

és la demostració del compromís clar amb la nostra gent, de la voluntat ferma de posar per damunt de les nostres posicions els interessos de la nostra comunitat. En definitiva, de l'èxit de la democràcia i el sistema de llibertats.

Es tracta, per tant, d'un èxit col·lectiu, que respon als desitjos de la majoria dels valencians i valencianes i que ens deu comprometre al seu desenvolupament i aplicació perquè el marc del qual ara ens dotem siga un marc útil per millorar les condicions de vida de la nostra gent.

L'acord signat els darrers dies com a instrument per al nostre desenvolupament econòmic i social és una mostra més de la generositat dels agents socials que amb el Govern contribueixen a assentar les bases d'un millor futur per a tots i totes.

L'Estatut i l'acord social són la base i la guia d'actuacions per als poders públics i els agents socials. Ser rigorosos i fermes en el seu compliment deu ser per a tots un objectiu irrenunciable.

Dit açò, senyor Camps, he de dir-li que les coses quotidianes de la vida dels valencians i valencianes no han anat millor el darrer any per haver aprovat ara l'Estatut, per haver signat l'acord social o estar a punt d'inaugurar –per cert, amb dos anys de retard– el Palau de les Arts. Les coses quotidianes de la vida dels ciutadans de la nostra comunitat, des del punt de vista econòmic i social, van pitjor ara que fa un any.

Senyories, senyor Camps, des del respecte a qui és el president de la Generalitat, des d'eixe respecte, com a síndic d'un grup parlamentari que ha demostrat que sap fer l'oposició sense obsessions i sabent arribar als acords necessaris, he de recordar-li, senyor Camps, que està vosté en l'hemicicle on es condensa la representació del poble valencià, i no en els estudis de Canal 9 ni en una de les múltiples carpes que li munten per a presentar plans, *(aplaudiments)* plans que, per cert, mai complix.

Vosté ha demostrar en este darrer any que ni ha governat esta comunitat exercint els principis d'ètica, eficàcia i transparència en la gestió ni pensa fer-ho. I no pensa fer-ho perquè no li queda crèdit. No li queda crèdit, senyor Camps. El va esgotar el dia que va obrir el seu destí polític a l'home que simbolitza la perversió del tràfic d'influències i, per tant, la corrupció en esta comunitat, el senyor Fabra. *(Aplaudiments)*

El seu destí és cada vegada més tenebrós, i la seua veu al respecte cada vegada més muda. Com a prova del que dic és que vosté hui no ha dit ni una sola paraula al respecte. Vosté i el seu grup parlamentari han impedit que en este parlament es poguera debatre sobre el cas Fabra. Vosté i el seu grup parlamentari han impedit que es cree una comissió d'investigació que permeta aclarir alguns dels aspectes foscos del cas en l'àmbit de les competències de la Generalitat com, per exemple, la desaparició de valises entre la Conselleria de Sanitat i la d'Agricultura. Vosté i el seu grup parlamentari continuen pensant que evitant el debat, que emmordassant este parlament, que censurant la informació, podran evitar l'escàndol.

I mire, s'equivoca vosté, senyor Camps, perquè el seu destí polític ja està unit a Fabra, i si li queda un poc de decència política, vosté ha de fer que el senyor Fabra dimittisca o desmarcar-se d'ell apartant-lo del seu partit. *(Aplaudiments)*

Senyor Camps, la divisió del seu partit i la seua incapacitat per resoldre-la bloqueja permanentment l'acció del seu govern, impeding un funcionament eficaç de l'administració autonòmica, provoca conats de rebel·lió en el mateix

Consell, genera enfrontaments i desqualificacions vergonyoses com la protagonitzada pel ja, afortunadament, exdelegat del Consell a Elx.

Però el problema de l'enfrontament del PP va més allà. El problema és que s'ha traslladat este enfrontament a les institucions autonòmiques, locals i provincials, inclús a les caixes d'estalvi, com ho demostra el fet que no ha pogut renovar els membres del consell d'administració de la corporació financera per eixe enfrontament. I com a prova, la segona desautorització que vosté ha tingut de moltes de les seues diputades en esta cambra. Senyor Camps, també ací té vosté una altra marca difícil d'igualar. Ix a *plante* de diputats per any. (*Aplaudiments*)

En l'anterior discurs de política general acabava de remodelar el seu govern. Un any després, si no el torna a remodelar no és perquè no ho veja necessari, és perquè no té l'autonomia i l'autoritat necessària per a fer-ho. Vosté necessitaria una remodelació per any, i això sí que seria ja un complet desastre.

Perquè, clar, el panorama que tenim és, com diuen al meu poble, d'a xavo. Tenim un vicepresident del Govern que dedica més temps i esforços a defensar un presumpte defraudador d'impostos que a coordinar i a orientar el Govern Valencià; un conseller de Cultura que no es parla amb ningú del món de la cultura i que, juntament amb el portaveu del Govern, en el temps que este no es dedica a esbronar els mitjans independents, es dediquen a traure la llengua a tots els valencians (*rialles*); un conseller estrela, el d'Empresa, que igual amaga amb dimitir perquè no té diners que s'enfada com un xiquet perquè no l'han convidat a un acte en què res té a vore. I per acabar-ho de rematar, tenen un conseller, el d'Agricultura, que es manifesta contra la mateixa política del seu govern.

Mire, quin Govern, senyor Camps, quin Govern! Si l'instrument de govern, el Consell de la Generalitat, és dolent, les polítiques que estan aplicant o deixant d'aplicar al llarg d'este any estan fent anar la comunitat cap enrere.

Vosté ha dit hui que l'economia va bé i que el PIB valencià ha crescut en l'últim any per damunt de la mitjana espanyola i europea. I això, senyor Camps, no és més que un engany, una mentira. És una mentira perquè el PIB no ha crescut per damunt de la mitjana espanyola, com diu l'Institut Nacional d'Estadística –no ho dic jo. I això significa que cada dia que passa ens estem allunyant un poquet més de les autonomies més riques i avançades.

L'atur registrat, senyor Camps, s'ha incrementat en 6.665 persones, des d'agost del 2004 a agost del 2005. La segona comunitat en increment de l'atur registrat després d'Aragó, la segona.

Des que vosté és president, juliol del 2003, fins a abril del 2005, utilitzant el mateix sistema estadístic, no canviant-lo, utilitzant el mateix, hi han 26.213 valencians parats més. Vosté, desgraciadament, continua sent el president de l'atur. (*Aplaudiments*)

La precarietat laboral en la nostra comunitat, vosté ha dit que és del 35%. És un poquet més, és del 36%, quasi quatre punts per damunt de la resta d'Espanya. I el 73% dels contractes temporals que signen, senyor Camps, (*pausa*) –si vol escoltar, perquè no li dirà la veritat– és el 36%. (*Rialles*) Si vol escoltar, li dic que el 73% dels contractes temporals tenen una durada inferior a tres mesos.

Un de cada quatre joves, és a dir, un de cada quatre joves valencians, està en l'atur. Però, a més, dels que estan en l'atur, tenim una bona part dels nostres joves encadenant: contractes, atur, contractes, és a dir, en una situació en què no poden fer plans per a les seues vides; molts d'ells no poden

pensar a constituir una família, a tindre fills, i no digam a adquirir una vivenda, perquè en esta comunitat això és un somni impossible per als joves i per a moltes famílies.

Eixa és la realitat. Són els joves als quals vosté no garanteix res, només que paraules i programes de ficció respecte al futur. Què ha segut el seu programa estrela per als joves, el salari jove per a tots, que vosté va comprometre ací? Un engany.

Vosté ja no pot generar confiança en els joves perquè els ha enganyat. És que ni tan sols pot llançar un missatge d'esperança, que com a generació van a tindre futur. Per cert, la generació que ha de fer un gran esforç per fer de la nostra comunitat una comunitat moderna, creativa i socialment justa. Perquè vosté, senyor Camps, i el seu partit, amb la seua forma d'actuar, amb la seua forma de fer política, sols impulsen un model de societat egoista, de tot per a uns pocs, no un model socialment solidari.

Senyories, davant d'esta situació de més atur, de més precarietat, de pèrdua d'ocupació, què és el que ha fet el seu govern? Fer que parega veritat una mentira. És a dir, una vegada més, enganyar.

Diu que ha crescut l'ocupació, però amaga, senyor Camps, que la majoria de la nova ocupació són immigrants que ja estaven treballant i que l'única cosa que ha passat és que, amb la regularització promoguda pel Govern d'Espanya, són llocs de treball que han eixit a la llum i ara cotitzen a la Seguretat Social. Però ja estaven treballant, eren economia submergida i ara no! (*Aplaudiments*)

Diu que ha crescut l'ocupació l'últim any en la comunitat, però amaga, amaga, senyor Camps, que l'ocupació creada per primera vegada en molts anys, l'ocupació creada, segons dades de l'EPA, és inferior a la mitjana d'Espanya, quan abans, com dic, es creaven més llocs de treball que en la mitjana d'Espanya.

Senyories, cada dia n'hi ha més gent amb dificultats en esta comunitat, i la nostra economia perd competitivitat.

L'índex de producció industrial, al qual vosté no s'ha referit, ha baixat el darrer any. La nostra productivitat és de les més baixes de l'Estat espanyol. El pes de les nostres exportacions, a les quals vosté no s'ha referit, en el total estatal ha disminuït passant del 13,3% en el 1997 a l'11,65% en l'any 2005. I sap per què, senyor Camps? Perquè esta comunitat desgraciadament està en la cua d'Espanya en aquelles coses que determinen en gran mesura la competitivitat per una economia moderna, per una comunitat moderna, com la que tenim l'obligació de construir.

Senyor Camps, amb el seu govern esta comunitat continua a la cua en investigació, desenvolupament i innovació. Gastem i invertint menys que la mitjana espanyola i, per suposat, estem a anys llum de la mitjana europea.

Vosté va prometre incrementar, l'any passat, ací, en este debat, un 25% la inversió en innovació tecnològica, i no ho ha fet, i no ho ha fet! I el que és més greu, amb eixes modificacions de crèdit que el seu conseller fa amb nocturnitat i traïdoria, i publiquen amb nocturnitat i més traïdoria, vosté va llevar 20 milions d'euros consignats a la partida dedicada a promoció de parcs científics, per destinar-los a gasto corrent. Eixa és la realitat del seu compromís amb la investigació, el desenvolupament i la innovació.

Vosté ací, com en la major part de les seues polítiques, i les polítiques del seu govern, pensa que el resplendor fulgurant de la imatge és suficient, i que ho compensa tot inaugurar, com ha inaugurat i a ell s'ha referit, un macrocentre d'investigació sense objectius, sense cap tipus de sentit, allunyat de la realitat dels nostres investigadors. I ja som els millors, segons vosté. Això sí, vostés són els

millors en malbaratament, en opulència, en inconsistència i en falta de responsabilitat. En això sí que són vostés els millors! (*Aplaudiments*)

Respecte a la utilització de noves tecnologies i la societat de la informació, este ha estat un any perdut. L'enquesta general de mitjans per al període abril del 2004 a maig de 2005 demostra que no arribem a la mitjana espanyola en penetració en internet i ens trobem en el lloc 11 de les comunitats autònomes espanyoles.

Vosté i vostés han negat durant mesos, i quasi dos anys, la crisi dels nostres sectors industrials i productius. I quan han reaccionat, ho han fet tard i mal. Vosté ha tardat dos anys a reconèixer la crisi. Però és que ha tardat dos anys a començar a plantejar programes de futur per a este sector. I quan ha volgut reaccionar –com deia– ho ha fet amb programes insuficients, que no se'ls creu ningun dels sectors amb els quals vostés han pactat. Perquè, evidentment, són programes que no tenen consignació pressupostària, i a més els han fet a esquenes, a esquenes dels sindicats de treballadors. I això és un gran llast de partida. I mentre, senyor Camps, en este període de temps, mentre vostés han aconseguit batre un rècord difícil de batre: que esta comunitat en dos anys haja perdut 30.000 llocs de treball en els sectors industrials a la nostra comunitat. Mai no havia hagut tan poca preocupació per la salut d'estos sectors, senyor Camps, ho sent molt.

La realitat objectiva és que el Partit Popular i vosté havien oblidat les nostres indústries i ens han col·locat a la cua en innovació, a la cua de la societat de la informació, a la cua en investigació i desenvolupament.

S'ha acabat la pròrroga del model de finançament de les universitats. Vosté les ha passat hui per damunt. Les ha passat per damunt. I fins i tot només ha fet referència a un incompliment clar i flagrant de l'any passat, que era la creació la Universitat Internacional.

Com deia, s'ha acabat eixe model i vostés no l'han renovat. Encara no l'han renovat. I els rectors han d'estar demanant préstecs per poder pagar les nòmines de personal. On està el pla de finançament? On està el pla de finançament? On està el pla d'inversions per a les universitats? Pitjor encara, on està la Llei general universitària a què vosté es va comprometre ací l'any passat? On està? *En el baúl de los recuerdos*.

Senyor president. Senyories. La productivitat, la competitivitat, la fortlesa econòmica de present i de futur depenen també de l'educació.

Mire, vostés porten deu anys amagant-se en el passat per no assumir el present de la seua incompetència i falta de compromís amb l'escola pública. No sols continuem sent la comunitat autònoma que més estudiants tenim en barracó, incomplint vosté un compromís d'ací, l'any passat, que va dir que en any i mig haurien desaparegut. Hui ja ho ha allargat més. Hui ja ha dit fins el final de la legislatura. No sols continuarem esperant la finalització de tots els centres pendents; és que vostés, senyor Camps, han consolidat la precarietat de l'escola pública mantenint uns pressupostos insuficients i mantenint els retards en el pagament de la despesa corrent dels centres educatius.

S'ha instal·lat ací també vosté en l'opulència i els disbarats mediàtics, consolidant els projectes vistosos, disgregadors i gens realistes, front a l'obligació de dotar els nostres xiquets i professors dels mitjans per a tindre un ensenyament de qualitat.

Vosté ha anunciat *a bombo y platillo* la dotació de 20 milions d'euros per a les escoles de vela, fa poquet. Que estaria bé, estaria bé si els centres dels nostres fills tingueren

calefacció, ordinadors suficients, mestres de recolzament o simplement paper. (*Aplaudiments*)

Estaria bé, senyor Camps, estaria bé, estaria bé, si la ràtio d'alumnes per professor en aules per a tres anys –escolte bé, senyor Camps, que això no li ho han passat en el seu informe–, en aules per a tres anys la ràtio de professors en molts centres d'esta comunitat està en 27 xiquets, quan hauria d'estar en 20. I això ho sap perfectament el seu conseller.

Estaria bé si les inversions en suport pedagògic per a reduir el fracàs escolar no hagueren disminuït en el seu mandat, situant la nostra comunitat al capdavant de les comunitats autònomes d'Espanya en fracàs escolar i en mala qualitat del seu ensenyament.

Hi ha per tant, senyor Camps, poc compromís amb la nostra indústria, poca inversió en la societat del coneixement i investigació i poca despesa en educació per al que necessita la nostra comunitat, senyor Camps.

La veritat és que per a despesa, senyor Camps, la que han de fer les famílies valencianes que poden o intenten comprar-se una vivenda en esta comunitat. L'esforç que ha de realitzar una família per adquirir una vivenda de tipus mitjà ha passat d'una dedicació al pagament de la quota anual de l'hipotecari del 32% de la renda en l'any 2000, al 48,78% l'any 2004, que suposa un increment del 40%, del 40%.

Però el més greu, i el reflex de les seues polítiques egoistes, de tot per a uns pocs, és que vostés han reduït dràsticament la vivenda protegida, dràsticament. Els visats de vivenda protegida han disminuït a la nostra comunitat el darrer any un 16,31%. En estos moments, senyor Camps, sols una... una, eh!, de cada deu vivendes que es fan en esta comunitat de primera residència són de protecció oficial. Vosté hui ha persistit en l'engany. Ha persistit. Ha continuat parlant de projectes en marxa i de 80.000 vivendes –he escoltat–, la qual cosa ja m'ha deixat perplex. Ha de dir ací ara vosté, que no ho ha dit, quantes vivendes protegides han fet en estos dos llargs anys. Ha de dir-ho. Quantes n'han fet? Quantes en tenen fetes? Quantes famílies valencianes han accedit a una vivenda protegida des que vosté és president de la Generalitat? Perquè, senyor Camps, les dades, les dades, les seues pròpies dades diuen claríssimament el contrari del que vosté diu i permanentment repeteix el seu conseller, radicalment.

Bé, si no és que l'informe de conjuntura de 2004 de la Direcció General de Vivenda i Projectes Urbans siga un d'eixos informes falsos que el seu conseller elabora per enganyar-nos. A la millor és així. (*Aplaudiments*)

Mire, mai, mai des del govern el conseller del ram s'havia convertit en el principal agent urbanitzador de la Comunitat Valenciana. Ni des del govern s'havia entés el territori com un enorme espai per a fer camps de golf i urbanitzacions que en la majoria dels casos són insostenibles. Mai un govern no havia renunciat a procurar un ús equilibrat i sostenible del territori. Perquè, senyor Camps, com és possible que existisca una percepció ciutadana generalitzada a la nostra comunitat, en Espanya, i fins i tot a Europa, que la Comunitat Valenciana representa el pitjor exemple de com compatibilitzar desenvolupament, urbanisme i medi ambient, i vosté diga que s'ha multiplicat el territori protegit en dos anys? Com és possible? O és que menteix? O és que maneja també un d'eixos informes falsos que li ha fet el senyor Blasco? Perquè la realitat, senyor Camps, la realitat és que després de la reforma de la Llei de sòl que va fer el senyor Aznar..., este que ha anunciat un canvi de règim, no sé si vosté també s'apuntarà al canvi de règim que anuncia el senyor Aznar. Com deia, este senyor Aznar l'any 1998 va

fer un canvi de la llei, i en eixe moment el sòl no urbanitzable se sotmetia a especial protecció o podia ser urbanitzat.

I mire, vosté computa com a sòl protegit tot el que està fora de l'acció urbanística. I li vaig a donar una dada a vosté i al seu conseller, que la sap, el que passa és que no la diu, que posa els pèls de punta, que posa els pèls de punta. Abans de la reforma del 98 del senyor Aznar, el sòl exclòs de l'acció urbanística a la nostra comunitat era més del doble que hui en l'any 2005. És a dir, que vostés han reduït en més de la meitat el sòl exclòs del procés urbanitzador. I eixa és la realitat, senyor Camps. (*Aplaudiments*) És a dir, mai un govern havia prioritzat la lògica del negoci immediat, del *pelotazo*, i havia atacat tant la cultura del progrés, el treball ben fet, la creació d'empreses i el desenvolupament econòmic.

Com mai en la història d'esta comunitat, des de la Conselleria d'Agricultura, hi havia hagut tanta preocupació per controlar les opinions de les associacions agràries i de subordinar-les als interessos del PP; evidentment, tan poca preocupació per fer front a la crisi que pateixen els nostres llauradors. (*Aplaudiments*) I mai la gestió de la Conselleria d'Economia havia sigut tan opaca i tan poc eficaç, mai.

El deute de la Generalitat continua sent, desgraciadament, el més alt d'Espanya, a anys llum d'altres comunitats amb les mateixes competències i millor posició econòmica i social. Però a vostè pareix importar-li poc, encara continua, pareix importar-li poc. Tant que, mentre no pot pagar els proveïdors de la sanitat, no pot pagar el transport escolar, no pot pagar els restauradors, no pot pagar els advocats d'ofici, no pot pagar els interins, no pot pagar els represaliats del franquisme, dedica els diners que els deu a tots ells a pagar puntualment a l'empresa Paramount per fer no res, és a dir, per estar present. (*Aplaudiments*)

Mire, no ha contribuït en este últim any, no ha contribuït en absolut, mínimament, a la transparència de la gestió pública del Govern Valencià, en absolut. Ni ha posat fi al malbaratament de la Ciutat de les Arts i les Ciències, de Terra Mítica, de Ciegsa i de tots els grans i ruïnosos projectes del seu govern.

A dia de hui, senyor Camps, la Ciutat de les Arts, que sapiem, costa 216 milions d'euros més del que vostés van dir que costaria. I la Ciutat de la Llum, 140 milions d'euros més del que vostés van dir que costaria. La seua incapacitat, malbaratament i opulència ens costa a tots els valencians i valencianes 356 milions d'euros més del que hauria de costar-nos. És a dir, 59.000 milions de les antigues pessetes.

Mire, eixa és una realitat que no pot amagar. Senyor Camps, vosté dirà el que voldrà. La retòrica és molt sofrida. Però hauria de saber que mai com ara s'havia ignorat tant les polítiques de cohesió, integració, seguretat i benestar, mai. Vosté i el seu govern tenen abandonades les famílies valencianes. Ho saben molt bé les dones d'esta comunitat que volen compatibilitzar la vida laboral i familiar, que no tenen plaça de guarderia per als seus xiquets. Set punts menys que la mitjana espanyola en places d'educació infantil. Ho saben molt bé les famílies que al marge dels seus recursos, a pesar del que vosté diu, continuen suportant a soles el pagament dels llibres de text. Ho saben molt bé les famílies que tenen persones dependents, no hi ha places de residència. I els qui no tenen diners per pagar la privada han de tindre els seus familiars a casa, com poden, recurrent moltes vegades a l'ajuda de persones immigrants, pagant-les de la seua butxaca i esperar les llargues llistes que tenen vostés a dia de hui. No hi ha centres de dia per als majors. Estem a la cua d'Espanya en tots els serveis públics bàsics

per a les persones amb discapacitat física i psíquica i són les famílies les que han de fer front a tot.

Hem arribat al punt, senyor Camps, que no poden vostés garantir una atenció digna a les persones que tenen tutelades, com s'ha demostrat estos dies en la residència de l'Eliana, evitant la desídia i la mentida que acompanya la seua gestió. (*Aplaudiments*)

I ara anuncien un nou pla, un dels quaranta que ha anunciat hui, per a dissimular i aparentar preocupació. Si vosté complira algun d'eixos quaranta que ha promés a esta comunitat, seria un paradís. Però no és així. Mire, ho dic claret, perquè s'entenga. De les seues promeses, senyor Camps, de les seues promeses sols queden les paraules. I dels seus plans, les fotos, els vídeos de Canal 9 i les carpes que posen per a presentar-los. Això és el que queda dels seus plans. (*Aplaudiments*)

Com estarien, senyor Camps, eixes persones si vosté i el seu govern hagueren destinat eixos més de 59.000 milions de les antigues pessetes que han dilapidat invertint-los en serveis d'ajuda a la família? Com estarien? Jo crec que prou millor del que estan.

És lamentable que els immigrants escolaritzats no compten amb mecanismes per a integrar-se lingüísticament en les dos llengües i culturalment en els valors democràtics i de convivència. Ací no tenim pràcticament aules d'acollida. En altres comunitats funcionen des de fa anys. Múrcia, governada pel PP, hi ha 88, una aula per cada 230 alumnes. Madrid, 166, una aula per cada 540 alumnes. Catalunya, 969, una aula per cada 110 alumnes. Ací saben quantes? 28, una aula per cada 2.184 alumnes. Quina vergonya, senyor Camps! Quina vergonya! (*Aplaudiments*)

Mire, a vosté li agrada presumir molt de valenciania, hui ha tornat a fer-ho. Hui ha tornat a fer-ho parlant de la traducció dels periòdics en internet. Molt bé. Està bé. Són iniciatives interessants. Però després se li oblidia dir que les polítiques de promoció del valencià estan parades, que el famós decàleg que van aprovar allà, a Ares... se'n recorda d'eixe decàleg? Si ja no se sap res més d'ell! I, evidentment, no se sap res més d'ell perquè a vostés no els importa en absolut el valencià. Només els importa per aparentar, per a res més. I com no, continuen sent bel·ligerants i contraris a la societat civil favorable a la recuperació de l'ús social del valencià. I en especial amb les trobades d'escoles en valencià, que continuen sent castigades pel seu govern. (*Aplaudiments*)

Mire, vosté també ha dit ací hui, i el seu conseller no para de repetir-ho, que vol o que està construït no sé quants hospitals, no sé quants centres de salut. Hui ho ha tornat a dir. L'any passat ja ho va dir, eh? Tots els anys, perquè com no en fa cap, ha de repetir-ho, però bé, anem a la realitat. (*Aplaudiments*) Mire, anem a la realitat de la sanitat.

La realitat és que tenim el major judici per un error estrepitos del sistema sanitari valencià en la nostra comunitat. El contagi per hepatitis C. I no sols porten cinc anys negant-se a prendre mesures, cinc anys negant-se a prendre cap mesura, sinó que, a més, hui vosté ni tan sols els ha proposat res als familiars. I li dic molt clar: jo ja haguera ordenat fer front a les indemnitzacions als familiars dels afectats per eixa malaltia (*apludiments*) per ajudar-los en el seu patiment. (*Aplaudiments*) Per dignitat.

La realitat, senyor Camps, és que, segons l'informe del Consell Econòmic i Social, hui encara n'hi ha 1.100.000 valencians que no estan atesos en el model d'atenció primària. La realitat és que dels hospitals eixos que està construït, se li ha oblidat dir que només està construït el de Torrevella i La Fe. Però al ritme que van evidentment passa

el que passa, que continuem amb els mateixos llits hospitalaris que l'any passat. I això fa que siguem la tercera comunitat per la cua en número de llits hospitalaris per cada mil habitants de tot l'estat espanyol.

La realitat és que, a pesar dels seus plans, la demora per a anar a un especialista és d'entre tres i sis mesos. I per a determinades operacions quirúrgiques, fins a un any. La realitat és que a la nostra comunitat sols un 23% de les dones, depenent d'on visquen i del dia que es posen de part, poden tindre anestèsia epidural. La realitat és que continua sense oferir l'assistència bucodental gratuïta en la sanitat valenciana, quan tantes comunitats autònomes ja estan oferint-la. La realitat, senyor Camps, és que no som els millors a atendre adequadament a la nostra gent. Eixa és la realitat.

I també n'hi ha una altra. La realitat és que som els millors en una cosa, només en una: en morositat. Som els que més deguem i més tard paguem als proveïdors de la sanitat. En això sí que som els millors. (*Aplaudiments*) Quin rècord! (*Aplaudiments*)

Senyories, la cultura i la creació són fonamentals per a enriquir els valors de ciutadania d'un poble. El nostre és un poble culturalment creatiu, que requereix dels instruments de recolzament que els governs del PP li han negat sistemàticament. Vostés fa temps optaren per la cultura de l'aparador, per la cultura de la trivialitat i per l'aparença, front al recolzament sincer i clar als nostres creadors i a la cultura del nostre poble.

Vosté ha superat el seu antecessor en opulència i en desvergonya. Era difícil, eh?, era difícil, però ho ha superat. Perquè opulència i desvergonya en molts casos són quasi totes les seues actuacions en matèria de música, de teatre, de cine i d'art. Quasi totes. Vosté va a gastar-se 2,8 milions d'euros, segons ha dit el seu conseller, en un únic concert de música, 2,8 milions d'euros, mentre que dóna l'esquena als nostres músics. I sobretot, mentre els nostres joves aprenen en locals sense insonoritzar en conservatoris tercermundistes. (*Aplaudiments*) Eixa és la realitat. (*Aplaudiments*)

Mire, la modernitat, senyor Camps, no està sols basada en edificis arquitectònicament moderns. La modernitat d'un poble està basada a més en la capacitat, preparació, oportunitats i treball dels nostres propis creadors i artistes. Però a vosté li agraden més els fastos que treballar pacientment i bé, i aixina els va.

Senyories, senyor Camps, una comunitat moderna, socialment avançada i solidària, hauria de ser una comunitat compromesa amb el progrés i benestar dels seus ciutadans, però també dels d'altres pobles del món que viuen situacions de pobresa. La lluita contra la pobresa i l'ajuda a la cooperació no ha estat entre les seues prioritats. Ho sent molt.

Hui s'ha referit a les dades del que destina. Vosté, en l'anterior debat de política general, senyor Camps, es va comprometre –atenció– a aconseguir el 0,7 del PIB d'ací a final de la legislatura. Crec que va ser un error, perquè evidentment hui –és al·lucinant, no?– perquè hui ha reconegut que destina el 0,23% del pressupost de la Generalitat a cooperació, molt allunyat del 0,7 del propi pressupost a cooperació. I evidentment a galàxies del 0,7% del PIB.

I mire, el govern de Zapatero, des d'eixe compromís real amb la lluita contra la pobresa, ha incrementat en el 2005 un 12,3%, i en el 2006 un 37% els pressupostos de l'estat destinats a cooperació, fent que en dos pressupostos Espanya passe del 0,23 del PIB al 0,35 del PIB. Eixe sí que és el model de país modern, socialment avançat i

solidari al que aspirem el Partit Socialista. Eixe. (*Aplaudiments*) Eixe.

Mire, vostés no estan interessats en una societat més cohesionada i forta. No estan compromesos amb una societat més justa i solidària. I per això els socialistes anem a impulsar, senyor Camps, un compromís pels objectius socials que comprega un conjunt de mesures adreçades a optimitzar les polítiques i aportacions del govern d'Espanya, i a incrementar els recursos i serveis que dedica la nostra comunitat en matèria de promoció social, sanitat, educació, atenció a la família i igualtat entre homes i dones.

Senyories, pel que fa a la qualitat democràtica, el darrer any vosté s'ha superat. Es va enfadar quan l'any passat li deia que la seua hipocresia i cinisme polític eren molts grans. Però de res ha servit, perquè vosté, a la hipocresia i cinisme polític, ha afegit el sectarisme a l'hora de prendre les decisions. (*Aplaudiments*) Mire, vosté ha optat per l'enfrontament, per la crispació i, si fa falta, pel conflicte entre els valencians per tal de mantenir-se en el poder.

Va començar l'any enviant –i quin paperot–, al seu conseller a pressionar l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. El va continuar enfrontant-se amb quasi tot el món de la cultura, amb els membres del seu partit, que encara no ha acabat, encara que aparenten. I està acabant l'any volent controlar les organitzacions agràries i empresarials.

Senyor Camps, la seua presència en diverses manifestacions, a més de servir per a desunir més en la nostra comunitat, només incrementa la crispació que el seu partit, el Partit Popular, està impulsant arreu de tota Espanya. El president de la Generalitat, senyor Camps, no es pot dedicar a queixar-se, a plorar i a estar a tota hora en totes les protestes contra l'actual govern d'Espanya, i ho dic amb total solemnitat. I menys a estar present a Alacant en la reivindicació d'uns valencians davant la reivindicació d'uns altres; sabent, com vosté sap, que estan ginyant la gent, perquè defensen un transvasament des d'on no n'hi ha aigua per a transvasar. (*Aplaudiments*)

Vosté, a més, ha optat per l'opacitat com a estil de govern. La societat valenciana no té possibilitat de conèixer amb precisió quina és la gestió real del seu govern: En què es gasten els euros de tots els valencians i valencianes? Què costen les obres? Què costen els grans projectes? Quant paguen a determinada gent? Es neguen a donar informació als diputats. No volen cap comissió d'investigació, encara que raons per a crear-les, n'hi ha i prou. No hi ha informació pública i creïble, senyor Camps, de què és el que estan fent vostés. I això el fa molt poc fiable. Molt poc.

Com el fa poc fiable la manipulació dels mitjans públics de comunicació, ja que posen de manifest la baixa qualitat democràtica del seu govern, i la seua voluntat d'evitar qual-sevol mena de control ciutadà o polític de la seua gestió.

La seua falta de transparència, de pluralitat en Canal 9, és excessiva, sincerament. Només cal vore les racions de la seua figura i de la dels seus consellers en tots els informatius de Canal 9. En açò sí que són transparents. En açò. Tan transparents que vosté ix totes les dies, a totes les hores en els llocs més increïbles, com si portara la càmera de Canal 9 darrere penjada. (*Aplaudiments*)

Mire, i vosté, pel que es veu, això no pensa canviar-ho. I vosté no pensa canviar a pesar que, a més de ser un mitjà governamental, és una ruïna econòmica i un desastre en programació. Una ruïna econòmica. Deguem 800 milions d'euros, és a dir, 160.000 milions de les antigues pessetes. Evidentment, com el seu conseller sol dir, un deute productiu. Molt productiu. Productiu en manipulació, desinformació i mentira. En això sí que és productiu. (*Aplaudiments*)

Per això, per això, des del Partit Socialista hem impulsat una ofensiva per la transparència. I per això em comprometo al llarg de la present legislatura a portar a les Corts Valencianes una proposta de llei d'administració i comptabilitat de l'administració de la Generalitat. I sobretot que quan siga president de la Generalitat, la transparència i la claredat en la gestió pública seran objectius irrenunciables per a mi. (*Aplaudiments*)

Mire, vosté, senyor Camps, és un llast polític en esta societat i el millor exponent d'un projecte antic, província i acabat. Vosté no té ni model de desenvolupament econòmic per a la comunitat, ni model de benestar, ni cohesió i integració social, ni model de vertebració de país. I la veritat és que és una llàstima. És una llàstima, perquè els valencians i valencianes, els empresaris d'este país, els joves, els treballadors, les dones i la societat civil d'esta comunitat, poden molt més del que vosté i el seu govern han sigut capaços d'aconseguir.

Perquè en el fons, què ofereix vosté, senyor Camps? Què pensa fer en el temps que li queda de ser president? Un any i mig més plorant i perdent el temps? Un any i mig més de falta de sentit de govern? D'enfrontaments dins del seu partit i amb el Consell? D'empobriment intel·lectual i social d'esta comunitat?

Mire, només li demane una cosa. Una només: que no es condicione molt més el futur de la comunitat. Que procuren no estropear més la comunitat. No facen molt més. Perquè quant més fan més l'empastren. Més l'empastren i més gasten, i ja tenim la caixa buida.

Mire, només en estos moments els socialistes podem garantir l'execució de les infraestructures bàsiques: l'aigua, la Copa Amèrica, la cohesió social, el desenvolupament econòmic, sòlid i innovador, una ciutadania plena i una societat valenciana més vertebrada (*Aplaudiments*) De fet... –Aigua també. Ara parlarem de l'aigua.– De fet, senyor Camps, esta comunitat ha tingut la sort, ha tingut la sort, que al govern central governara el Partit Socialista en el darrer any. I eixa ha sigut també la seua sort personal (*Remors*) Mire, eixa ha sigut la seua sort personal. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Això li ha permés passar –en un any, eh?, només en un anyet– del victimisme ploró i ranci al triomfalisme fictici i profitós, que és el que vosté hui ha explicat respecte a la seua relació amb el govern. Perquè vosté ha tingut la cara d'apuntar-se com a punts, com a iniciatives pròpies, inversions del govern de Zapatero.

Mire, li ho dic ben clar, li ho dic ben clar perquè ho escolte. Si la Comunitat Valenciana ha avançat alguna cosa en este darrer any ha sigut gràcies fonamentalment al govern de Zapatero. Si haguérem depés de vosté, apanyats estaríem. (*Aplaudiments*) Mire, mire, la comunitat s'ha beneficiat de més inversions en carreteres, en aeroports, en ports, on els pressupostos del govern s'han incrementat un 150%; és a dir, quasi tres vegades més que en les legislatures del PP.

Dades de Ceopan, patronal espanyola de l'obra pública: la licitació de l'obra pública de l'estat en esta comunitat s'ha incrementat un 240% el darrer any. S'ha beneficiat de la major eficàcia i compromís en obres com l'AVE, on vostés des de l'any 2001 a l'any 2004 havien invertit 163 milions, mentres que en un any el govern ha invertit 333 milions, i estan tots els trams de veritat en marxa, no com en la seua època.

Mire, (*aplaudiments*) com en la gestió de l'aigua, com en la gestió de l'aigua. En huit anys del govern del PP vostés no aportaren una sola gota d'aigua més a esta comunitat. Ni una gota. Tot ho deixaven per a l'Ebre. Tot ho deixaven esperant l'Ebre i, mentres, no

van fer res. I ara tenim sequera, però la sequera es combat abans, no quan la tenim. I vostés no van fer absolutament res.

Sort que el govern socialista ha posat en marxa la dessaladora de San Pedro del Pinatar. (*Remors*) Un segon. No, deixem acabar. Deu anys després. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Deu anys després que el mateix govern socialista la posara en marxa. I gràcies a això hui, trenta-dos pobles d'Alacant estan bevent, i si no tindrien restriccions, per la seua responsabilitat i irresponsabilitat. (*Aplaudiments. Remors*)

Mire, fets, senyor Camps, fets i menys demagògia. I menys demagògia. Demagògia és el que des del seu gabinet de premsa es difon tots els dies pels mitjans de comunicació de la nostra comunitat. Vostés parlen d'integració, parlen de llengua, parlen de democràcia, parlen de futur, parlen d'il·lusió, parlen de modernitat; parlen, parlen, parlen. Però vostés no són gent de paraula. Són gent de consignes. De consignes repetides fins avorrir a través dels mitjans públics, privats que controlen, i públics de comunicació. Això en política es diu demagògia i en la vida real es diu enganyar, en la vida real es diu enganyar, enganyar és donar a la mentira aparença de veritat.

Senyor Camps, su Partido Popular engaña a la ciudadanía de nuestra comunidad cuando dicen que piden el agua para la agricultura. El seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan oculten el que no han fet ens els darrers 10 anys. El seu Partit Popular, senyor Camps, enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan oculta els diners que estan costant de més les obres del col·legis, la Ciutat de les Arts, la Ciutat de la Llum...

Senyor Camps, el seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat...

El senyor president:

Señor Pla, por favor.

El senyor Pla i Durà:

...quan assumix amb naturalitat que un dels seus alcaldes, el de Torrevieja, obtinga uns beneficis personals de quasi 6 milions d'euros en un any per la venda d'uns solars a una promotora que desenrotlla sòl en el seu poble. (*Aplaudiments*)

Senyor Camps, el seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan permet que el president de la Diputació, i del PP a Castelló, continue en el seu càrrec a pesar d'estar imputat d'un o uns quants delictes contra l'administració pública i d'un delictes fiscal. (*Aplaudiments*)

Senyor president –senyories, vaig acabant, vaig acabant–, vosté té majoria absoluta però no controla el seu grup, i per això està sense nord i desorientat. Després del temps perdut, vosté ha vingut hui ací a fer una altra inversió, però vosté ja no té ni temps ni credibilitat. Ve a vendre'ns futur, que és precisament el que no té vosté, futur. Un futur distint és el que cal construir en esta comunitat, però un futur distint davant la falta de respostes del govern del PP.

La Comunitat Valenciana necessita un impuls, i és el que anem a donar-li els socialistes, perquè els socialistes estem treballant de valent elaborant el pla de futur per a la comunitat, un projecte solidari, creatiu i dinàmic, capaç de generar riquesa, territorialment integrador i totalment transparent, un projecte per a la vida real dels valencians i valencianes que

repercutirà en el bienestar de la mayoría del nostre poble.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.

Tiene la palabra el molt honorable señor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.

Señorías.

Un pla de futur que, como siempre, no especifica, ni nos desarrolla, ni nos propone, ni nos dice cuál es la iniciativa. (*El senyor president colpeja amb la maceta*). Ací el que no té futur és Pla, esa es la realidad, ningún futuro. (*Aplaudiments*).

El otro día vi la fotografía del portavoz del Grupo Socialista en el Ayuntamiento de Valencia desencajada porque el ministro Sevilla había dicho que guardaba una sorpresa para el ayuntamiento. Y estaba pensando mientras escuchaba: si yo hubiese estado en ese almuerzo y el ministro Sevilla hubiese dicho que guardaba una sorpresa para la Comunidad Valenciana, posiblemente yo sería el que se hubiese quedado un poco desencajado, porque la mejor garantía de que el Partido Popular siga gobernando en los próximos años es que lo hacemos bien y que usted lidera la nada. (*Aplaudiments*) Voy a firmar un convenio con el señor Sevilla para que por favor lo mantengan hasta las elecciones de 2007, porque usted es una garantía, usted es una garantía de éxito político, de éxito político. Y escuchándole cómo hablaba, con demagogia, cómo no entraba a la propuestas que he realizado esta mañana, cómo no decía la verdad en los datos –y ahora lo diré– respecto de las cuestiones que ocurren en nuestra comunidad, cómo ha insultado al presidente de la Generalitat, cómo ha utilizado demagógicamente a enfermos, estaba pensando: y aun así hemos conseguido reformar nuestro Estatuto. La verdad es que hemos hecho una auténtica heroicidad. (*Aplaudiments*)

Mire, señor Pla, usted, además de ser el líder en la cámara parlamentaria autonómica de un partido político, es el secretario general de un partido político que tiene responsabilidad, por si no lo sabe –posiblemente usted es que no ha tenido nunca responsabilidad de gobierno, bueno, seguramente no, no la ha tenido nunca–, responsabilidad de gobierno en muchos ayuntamientos. ¿Cómo puede usted venir aquí a hablar de campos de golf cuando leo en un titular esta mañana, en portada, en un periódico: (*Remors*) “58 alcaldes del Psoe prevén urbanizar suelo equivalente a 10.000 campos de fútbol? Pero, ¿de qué está usted hablando, señor Pla? (*Remors. El senyor president colpeja amb la maceta*) Es más, es más, claro, independientemente de la preparación del titular, ¿esto es o no es realidad?, ¿hay 58 alcaldes del Partido Socialista dispuestos a urbanizar 10.000 campos de fútbol en forma de campos de golf en la Comunidad Valenciana? ¿Sí o no? (*Aplaudiments*) Entonces, ¿de qué estamos hablando?

Señor Pla, usted, que ha hecho un papelón, un papelón..., y que, además, le propondría que deje de insultar desde esta tribuna porque esta tribuna es la tribuna de los oradores que representamos al pueblo valenciano, y esta tribuna no se merece insultos como usted ha hecho esta mañana. Yo no insulto nunca, y usted solo hace que insultar. El insulto es la tapadera del que no tiene nada que decir, señor Pla. (*Aplaudiments*) Bueno, pues quería decirle que, además

de su visión catastrofista de una comunidad que no es como usted la pinta, creo es importante que valoremos también la apuesta de todos los que hacemos Comunidad Valenciana todos los días.

La firma del Pavace de la semana pasada con los sindicatos UGT y Comisiones Obreras y con los representantes de los empresarios es la mejor demostración de que juntos estamos haciendo posible que en nuestra comunidad trabaje más gente que en toda la historia, que nuestra comunidad tenga más futuro que en toda la historia y que, además, nuestra comunidad tiene un proyecto de futuro perfectamente definido. Y el único partido que puede dirigirlo desde luego es el Partido Popular.

Y más le diré. Son tantas las incorrecciones, las mentiras, los desajustes del número que ha hecho esta mañana, que le voy a dar un dato que me parece realmente importante. Habla usted de la deuda y, como siempre, habla de algunas cosas en el momento más inoportuno. Es que, además, usted tiene mala suerte porque dice las cosas en el momento más inoportuno. No solo no sabe sino que es inoportuno, que son dos condiciones que llevan siempre al fracaso. Mire, le diré, justo este último trimestre ha bajado la deuda en la comunidad Valenciana y es la primera vez que lo hace en los últimos once años. El primer trimestre. (*Remors*) Y es más, en el último, en el último año (*el senyor president colpeja amb la maceta*), en el último año de gobierno del Partido Socialista...

El senyor president:

Señores diputados, por favor, respeten al orador.

El senyor president del Consell:

Este dato es importante porque, ya puestos, me gustaría que todos lo escuchasen, señor Ribó, es que me gustaría, porque yo creo que esto es bueno, porque como sí que digo datos de verdad, yo creo que es bueno que todo el mundo los conozca, incluido usted, señor Ribó. Verá, en el último año de gobierno socialista creció la deuda en la Comunidad Valenciana un 25%. Este último año ha crecido un 0,5%. ¿Dónde está la buena gestión económica de los socialistas?

Respecto de los datos de paro y de precios de distintas circunstancias y cuestiones que usted está planteando a lo largo de esta mañana, le tengo que decir que, en relación al crecimiento económico acumulado, la Comunidad Valenciana está creciendo muy por encima de las legislaturas cuando ustedes gobernaban, que el número de ocupados en la Comunidad Valenciana –y utilizo las estadísticas del vicepresidente económico del gobierno de España, la EPA, que usted constantemente oculta, y que el ministro Solbes es lo que utiliza–, los ocupados en la Comunidad Valenciana hoy son más de 2 millones de personas. Cuando ustedes se fueron trabajan en la comunidad 1.200.000. 800.000 personas más que cuando ustedes gobernaban. (*Remors*) No, no, pero más le diré, porque, claro, una cosa es las personas que trabajan, ahora les diré las personas que estaban desocupadas. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) En la última legislatura, en la última legislatura del Partido Socialista, con una población activa menor, con menos trabajadores, había 365.000 parados en la Comunidad Valenciana. Ahora hay 158.000 menos que cuando ustedes gobernaban.

¿Se da usted cuenta de que cuando cogemos los datos lo que yo digo es irrefutable? La tasa de paro cuando gobernaba el Partido Socialista era del 22%; en estos momentos es del 9,2%. Menos doce puntos de tasa de paro en nuestra

comunidad. La tasa de actividad cuando ustedes gobernaban era del 52% y hoy es del 58%. Seis puntos más que cuando gobernaban los socialistas. El número de centros educativos finalizados cuando ustedes gobernaban era de 63 y hoy son 190. El número de centros educativos finalizados y la inversión en millones de euros es de 88 millones contra 875 millones de euros en nuestra época. El gasto de sanidad ha pasado de 1.900 millones de euros a 4.163 millones de euros. La inversión de la Generalitat ha pasado de 83 millones de euros a 211 millones de euros en sanidad. Los días de demora para intervenciones quirúrgicas han pasado de 252 cuando gobernaban los socialistas a 68 gobernando nosotros. (*Aplaudiments*) La creación de empresas ha pasado de 1.167 a 1.543. La matriculación de vehículos ha pasado de 1.800 a 3.619. La subvención por alumno a las universidades ha pasado de 1.520 a 4.873 euros. El grado de ejecución del Plan nacional de regadíos, 0 en su época, 154% en estos momentos. La superficie de riego localizado 57.000, cuando gobernaban ustedes; 175.000 gobernando nosotros. Ha subido el gasto de I+D+I agraria en un 13%. Las hectáreas quemadas cuando ustedes gobernaban 58.000; 2.500 en nuestro momento.

Y más le diré, porque tengo aquí muchas más cosas. La inversión en prevención y extinción de incendios: en su época, 27 millones, en estos momentos superamos los 80 millones. Y el precio de la vivienda libre, en estos momentos, en la Comunidad Valenciana –como he dicho antes– es inferior a la media española. Fueron 315 euros por metro cuadrado el año pasado, y ya son 338 euros por metro cuadrado menos en el año 2004. Y, además, en comparación con Andalucía, o con Cataluña, o con la comunidad de Madrid, o con el País Vasco, o con la media nacional, tenemos el precio de metro cuadrado de vivienda más barato de toda España. (*Remors*)

El senyor president:

Señores diputados, señores diputados, por favor, no se me destemplan.

El senyor president del Consell:

Para terminar, usted que habla de futuro social para la Comunidad Valenciana. Mire, los últimos presupuestos... Y aquí no hablamos en términos absolutos, que se podría decir: claro, ustedes gobiernan 10 años y en términos absolutos hay más millones de euros a invertir y a gastar. En términos relativos los últimos presupuestos del Partido Socialista, de la última legislatura socialista, solo el 72% se dedicaba a gasto social; los nuestros dedican el 78% a gasto social, además de haber crecido las plazas residenciales para mayores, para personas con discapacidad, para enfermos mentales y, en definitiva, también, plazas de alojamiento, etcétera, etcétera.

Todos los datos de la Comunidad Valenciana son hoy mucho mejores que cuando gobernaban los socialistas. Todos los datos de la Comunidad Valenciana son mejores año tras año, y, además, irrefutables, irrefutables, porque están aquí. Y estos son los datos.

Por lo tanto, señor Pla (*el senyor president colpeja amb la maceta*), en mi intervención, en mi intervención, aparte de hacer un balance de estos últimos doce meses, he hecho una vez más una propuesta de futuro para nuestra comunidad. Una vez más usted ha mirado no sé adónde, pero, bueno, posiblemente al pasado o a ninguna parte, señor Pla. Ha vuelto a insultar, ha vuelto a estar crispado, ha vuelto a estar lleno de tensión, nervioso, incómodo... Eso es lo que

hoy nos ha demostrado, la incomodidad del que no tiene nada que decir, la incapacidad del que no sabe proponer cuestiones para trabajar en conjunto y, además, señor Pla, la incomodidad de un político que sabe que nosotros hemos conseguido poner en marcha pactos y convenios con el gobierno socialista de España porque es el camino para seguir progresando: inversiones en infraestructuras, inversiones en planes de competitividad, inversiones en sanidad... Pero que pese a eso, pero que pese a eso, seguiremos defendiendo nuestros intereses, cueste lo que cueste, seguiré reclamando el dinero que nos corresponde para la sanidad y para la educación, y seguiré defendiendo el proyecto de agua para nuestra comunidad, para la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Señor Pla, ¿cómo puede decir usted que el trasvase del agua del Júcar al Vinalopó no puede realizarse porque en la toma prevista no hay agua? ¿Cuál es el agua que hay entonces al final de todo el curso del río Júcar hacia su desembocadura? (*Veus*) Exactamente, ¿dónde está la mayor capacidad del acuífero para su trasvase aguas abajo? (*Veus*)

El señor Pla hace exactamente un año nos dijo que el trasvase del agua del Ebro, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) entre otros motivos, se había rechazado, paralizado, destrozado por los socialistas, porque no había comenzado su ejecución. ¿Se acuerdan ustedes? ¿Se acuerdan ustedes de que llegó a decir aquí: “si estuviese realizándose el 20% de la ejecución de aquel trasvase, estaríamos hablando de otra cosa”?

Señor Pla, el trasvase del Júcar al Vinalopó lleva el 40% de su infraestructura ejecutada, señor Pla. ¿Cuál es ahora el motivo para intentar paralizar ese trasvase? ¿Quién genera tensión entre valencianos? ¿Quién está creando en estos momentos elementos de crispación en torno a un proyecto de solidaridad como es el agua para todos los valencianos? (*Veus*) ¿Qué partido político en esta comunidad, bajo la tremenda coacción del socio de los socialistas en Cataluña y en Madrid, (*protestes*) está paralizando el trasvase del Júcar al Vinalopó? (*Aplaudiments*)

Por eso, por eso (*el senyor president colpeja amb la maceta*) le hablé de la libertad del que sabe que está haciendo bien las cosas, (*veus*) de la libertad del que sabe que solo defiende los intereses de los valencianos, de la libertad del que sabe que su discurso político no se sustenta sobre mentiras, el de la libertad de formar parte de un partido político que no está bajo la coacción de pequeños grupos minoritarios que no creen en España, (*veus*) la libertad del que sabe (*el senyor president colpeja amb la maceta*) que todos los días se hace Comunidad Valenciana de frente y por derecho, y no haciendo una visión catastrófica de una comunidad que está viviendo ¡su mejor momento!

Por eso dije en mi intervención: soy optimista, muy optimista; y también le dije, señor Pla, le he propuesto una serie de convenios, de proyectos, de planes, de reformas, de apuestas, de propuestas, y no he escuchado nada, porque ahí no hay nada.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Por favor, tiene la palabra, señor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor Camps, vosté no millora. No millora. L'any passat ja va donar mostres molt clares que no sap admetre

les crítiques, es posa molt nerviós amb les crítiques, i ho senc molt. Té una inclinació natural a l'autoritarisme, a evitar el debat i al discurs únic que és exagerada, i per molt que amence, per molt que xille, per molt que mos intente acovardir, no mos va a acovardir, no mos va a fer callar, mire, li ho dic clar, li ho dic clar, tranquil-let! (*Aplaudiments*)

Jo crec que no n'hi ha pitjor insult que la mentira, no n'hi ha pitjor insult que la mentira, i vosté és que en la rèplica continua mentint, (*veus*) i amb la mentira (*el senyor president colpeja amb la maceta*) com a instrument no sols està insultant vosté els que estem ací, sinó està insultant tot el poble valencià. (*Aplaudiments*)

Però nosaltres venim a controlar-lo des de la nostra legitimitat democràtica, i volem saber coses i volem que els valencians sàpiguen en què es gasten els seus diners, volem que els valencians sàpiguen per què n'hi ha i s'amaguen tantes corrupteles, volem saber i conèixer de veritat què està fent o no el seu govern i què és el que pensa de fer, de veritat, de cara al futur. Això, volem saber-ho, i per això estem ací!, i és la nostra obligació i, per tant, hem d'exercir-la.

I també molts valencians i valencianes, després de la primera intervenció meua, volen saber, i no ho han escoltat, si tenen un president valent i honest que no va a deixar que continue en el seu càrrec el senyor Fabra, volen saber-ho també els valencians i valencianes! (*Aplaudiments*) Què va a fer?

Bé, escolte, jo crec que, a més, els valencians i valencianes volen saber exactament –jo crec que la seua responsabilitat és explicar-los-la– per què som la comunitat més endeutada. Vosté ha tornar a enganyar ací a tot lo món. Diu, “hem baixat l'endeutament”... Home!, “hem baixat l'endeutament”, però, mire, baixant-lo i tot este any encara és superior al del 2004 i encara és la comunitat més endeutada d'Espanya en relació al PIB. (*Aplaudiments*) És veritat o no?

Jo crec que tot això és responsabilitat seua, i vosté deuria assumir eixa responsabilitat. I, evidentment, la nostra obligació és denunciar i explicar als valencians i valencianes per què vosté no parla res d'això. Diu: “hem reduït l'endeutament”, però no diu allò altre. I, mire, anem a continuar exercint la nostra responsabilitat, encara que siga recorreguent tota la comunitat de dalt a baix, es pose vosté conforme es pose, senyor Camps, i manipule Canal 9 tant com haja de manipular, anem a complir la nostra obligació. (*Aplaudiments*)

Mire, és que vosté ha d'acostumar-se a assumir errors, no assumix mai cap error, tot és bo, tot és bonic, tot ho fem bé. Ha d'assumir errors i ha d'assumir algun que altre error, i en política, senyor Camps, no existix l'oblit, existix a vegades el perdó, però molt poques vegades. I és que vosté el que pretén, fonamentalment, és que li perdonem tot allò imperdonable i oblidem allò inoblidable, i, si no, s'enfada, si no, es posa com una fera... No, tranquil, home, tranquil!

Mire, vosté ens demana permanentment, jo tenia unes notes ací que... Clar, però els errors, evidentment, els errors no es sufraguen amb penitències, en política els errors es sufraguen d'una altra manera. Vosté comet errors, la gent que l'acompanya comet errors, i açò no és religió, açò és política. En la religió, els errors es sufraguen amb les penitències; en política, els errors es sufraguen amb responsabilitats, presentant dimissions o cessant les persones que no exercixen bé els seus càrrecs. (*Aplaudiments*)

Mire, jo, de tot el que ha dit, he pres una nota que em pareix... Clar, és que no sé de què parlar-li, perquè ha dit tantes coses al mateix temps sense sentit i sense trellat que, evidentment... Vosté no està assumint les seues responsabilitats,

no està disposat a assumir-les, no està disposat!, per això genera conflictes, per a aparentar que defensa més que ningú els valencians. Per això només fa que presentar plans multimilionaris que després sap que no ha de complir, per això continua amagant els comptes, perquè darrere sap que tindrà milions i milions en publicitat i propaganda, publicitat i propaganda que paguem entre tots i tots el valencians, publicitat i propaganda que deuria, senyor Camps, i li ho dic molt clar, deuria destinar-se a informar la ciutadania i no a manipular i a mentir la ciutadania, com vostés fan en la publicitat i propaganda oficial.

I, mire, nosaltres vam governar el segle passat esta comunitat, (*remors*) senyor Camps, no este segle, el segle passat. És a dir, està vosté parlant de coses de fa deu anys!, i que trist haver de comparar-se amb un govern del segle passat per a reafirmar-se vosté com a president, que trist! (*Aplaudiments*)

Mire, futur és el que vosté no té, no té futur, li ho he dit abans, no té futur, perquè no té temps ni credibilitat. Per a mostra, un botó: mire, “lograr el pleno empleo al final de esta década y converger con las regiones más prósperas de Europa, son mis principales objetivos para el crecimiento de la comunidad”. Això és de l'any passat, això és de l'any passat, senyor Camps, i a on estem en la realitat, es pose vosté com es pose?: encapçalant l'increment de l'atur en Espanya i allunyant-se de les regions més pròsperes d'Espanya. (*Aplaudiments*)

Segona cosa: “hemos facilitado el acceso a la vivienda a 20.000 ciudadanos. Además, en estos momentos hay 54.000 actuaciones”... Vosté ara ha dit que en tenia 80.000... “Hechos, y no palabras, garantizan una vivienda al alcance de todos”. Cal tindre barra per dir el que diu i per fer el que fa. Per molt que s'obstine, li ho he dit abans, i ara li done exactament la xifra de vivendes que vostés van fer el darrer any: 6.308 vivendes protegides. Què va a dir vosté als més de 13.000 valencians i valencianes als quals l'any passat els va atribuir una vivenda protegida i hui encara no la tenen? Què va a dir-los, senyor Camps? (*Veus*)

Clar, a aquestos jo crec que va a continuar enganyant-los, ja no pot creure-ho ningú... I, evidentment, en el tema de l'urbanisme, jo vaig a dir-li dos coses molt clares. Vosté ha parlat d'un titular de premsa que han elaborat, ací n'hi ha un altre... Un altre que reflectix que només amb sis actuacions de municipis governats per vosté va a urbanitzar-se el doble del que vosté diu ací. Però no anem a parlar d'això –està ahí el titular també, eh?–, només anem a parlar de qui té la responsabilitat d'evitar això: la responsabilitat és seua, la responsabilitat és del seu conseller, i, per tant, no dels alcaldes, que ja fan prou amb apanyar-se conforme poden amb el finançament que tenen.

Si alguns es pretenen desenvolupar sòls, i ho fan mal i és desequilibrat, paren-los, paren-los i no passa res, no passa res, eh? (*Aplaudiments*)

Ara, compte!, paren-los a uns i a altres, (*veus*) a uns i a altres, no continue utilitzant l'urbanisme sectari que està utilitzant en estos moments, en què només es paren els plans generals d'ordenació urbana del Partit Socialista i no els altres. Això està passant. (*Aplaudiments*)

Mire, i vaig a dir-li la segona cosa: vol un pacte, un pacte urbanístic per a què? Per a continuar en la senda o per a donar-li una certa idea de punt final al que ha passat fins ara i emparant el que ha estat un desenvolupament depredador consentit per vostés? És per a això? Per a això no compte amb nosaltres, per a això no compte amb nosaltres.

Per a parlar de futur i d'un model de desenvolupament per a la nostra comunitat, compte amb nosaltres. Ara, evidentment,

jo sí que pose condicions. Vosté ha dit, “sense condicions”!, no, jo en pose una: vosté ha de retirar el projecte de llei actual i, a més, ha de mostrar de manera clara la seua voluntat de retocar les dos lleis que vostés aprovaren amb la piconadora d’estes Corts, que són les que han portat a esta comunitat a la situació que tenim. I llavors parlem. (*Aplaudiments*)

Mire, de pactes continue parlant-li: nosaltres ja hem demostrat que quan hi ha voluntat i lleialtat estem disposats a arribar a acords en els temes que pensem que són importants, ja ho hem demostrat, i a mi m’agradaria que vosté avui ací també ho demostrara, que hui també demostrara la responsabilitat de futur per a la nostra comunitat amb un pacte, el que jo vaig a oferir-li, el pacte per l’aigua, la creació d’una mesa de l’aigua en la qual estiguem els grups parlamentaris, el Govern, els agents socials, (*veus*) que siga capaç de proposar un gran pacte polític per a dissenyar el futur de la nostra comunitat en l’aigua i en les nostres responsabilitats. Compte!, i en allò que hajam de dir-li al Govern d’Espanya i a les altres comunitats. Jo estic disposat i m’agradaria que vosté també estiguera disposat, perquè estem parlant del futur de la nostra comunitat, i ja està bé de partidismes en un tema tan important com este, senyor Camps, per favor. Li ho demane per favor. (*Aplaudiments*)

Mire, –vaig acabant– jo crec que, com li he dit, vosté ja no té crèdit, ni té temps, ni té futur, ja li ho he dit. Però, faja el favor, no ens hipoteque més, no ens hipoteque més, no malbarate i endeute més en projectes que no resolen res dels valencians i valencianes, no deposite en el conjunt d’aquells que tenen de responsabilitzar-se de les coses la responsabilitat de tindre de pagar generacions futures el seu malbaratament i la seua incapacitat.

I, per tant, senyor Camps, acabe: deixes d’enganyar-se i deixes d’enganyar-mos, deixes d’enganyar-se vosté i deixes d’enganyar-mos. Pot ser que a vosté li convinga enganyar, però a la comunitat no li convé. Mire, la modernitat i el progrés que es mereix la nostra comunitat requereixen responsabilitat, compromís i fermesa per passar d’un projecte polític esgotat, com el seu projecte polític, a un projecte de futur per a la vida real de les persones!, d’un model especulatiu i individualista a un model de benestar per a la majoria de tots els valencians i valencianes.

Necessitem, com dia abans, al final de la meua intervenció, un projecte diferent. Els valencians i valencianes s’ho mereixen i nosaltres estem en disposició de poder-lo oferir amb claredat. Un projecte socialment solidari, culturalment creatiu, generador de riquesa, com dia abans, territorialment integrador i totalment transparent. Amb seguretat que vosté no pot aconseguir-ho, caldria canviar tantes coses que serà molt més fàcil canviar-lo a vosté en les pròximes eleccions. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.

Por favor, tiene la palabra el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

En el tema del agua, Esquerra Republicana de Catalunya; en el tema del urbanismo, Esquerra Unida. Yo, señor Pla, le digo, sinceramente, que le ofrezco, sobre la base de la reforma de la ley de los socialistas urbanística, que se ha ido aplicando estos años en la Comunidad

Valenciana, hubo un consenso con la reforma propuesta encima de esta mesa. Y le diré más, si usted lo que pretende es que yo retire esta reforma, esta propuesta, está usted dando pábulo a que se siga aplicando su ley socialista que tanto critica. Está usted haciendo imposible que reformemos esta ley. ¿Qué oscuros intereses hay detrás de esa propuesta? (*Veus*) ¿Qué oscuros intereses hay detrás de esa decisión? (*Aplaudiments*) ¿Por qué le tiembla, por qué le tiembla el pulso? ¿Por qué le tiembla el pulso, señor Pla, y no con gallardía acomete la reforma de la ley que ustedes aprobaron y que durante estos años se ha desarrollado? Exactamente, señor Pla, ¿por qué no quiere acometer la reforma de esta ley?

Señor Pla, ¿por qué se pasa el día hablando del urbanismo y no tiene la capacidad política de decir: “De acuerdo, reformemos esa ley”? Porque sobre estas cuestiones, puntos, derivadas y propuestas, creo que puede haber una reforma de esa ley. Que lo sepan todas las valencianas y todos los valencianos. La ley que critican los socialistas, aprobada por los socialistas, tiene en estos momentos una propuesta concisa, clara y escrita para proponer su reforma, que se abre en su consenso a los socialistas. Y que lo sepan todas las valencianas y todos los valencianos. Esa ley que critican los socialistas, que aprobaron ellos solos, están ellos imposibilitando que se reforme, pidiéndole al Partido Popular que retire la reforma que ya está en esta cámara. (*Aplaudiments*)

¡Que lo sepa todo el mundo! Porque al final, al final parece que seamos nosotros los que pretendemos no sé qué cuestión. (*Veus*) ¿Qué miedos tiene, señor Pla? ¿Cuáles son las hipotecas que usted tiene que pagar, señor Pla? (*Veus*) ¿Qué es lo que le exigen algunos alcaldes de su partido imposibilitando que usted se acerque a una reforma de una ley urbanística, señor Pla? ¿Qué miedos tiene usted, señor Pla? ¿Qué es lo que le atenaza, señor Pla? ¿Por qué le asusta hablar de urbanismo, señor Pla? ¿Por qué no quiere reformar esa ley, señor Pla? ¿Qué es lo que pasa en esta comunidad, señor Pla? (*Aplaudiments*) ¿Qué esconde el Partido Socialista en esta comunidad, señor Pla? (*Aplaudiments*)

Nosotros, con claridad y con transparencia. Por cierto, hablando de claridad y transparencia, señor Pla: hay instituciones de fiscalización de la administración autonómica que todos los años revisan las cuentas de nuestra comunidad, de los presupuestos de la Generalitat. ¡Ya basta de mentiras, también en torno a la falta de transparencia de este gobierno! Porque este gobierno está fiscalizado en esta cámara, y este gobierno está fiscalizado por la Sindicatura de Cuentas. Y en último instancia, por los jueces. Y si usted tiene algún problema, ¡váyase al juzgado de guardia, que es donde se ponen en valor las sospechas!, (*aplaudiments*) y no aquí, señor Pla. Pero, ¿qué falta de entidad y de calidad y de propuesta política es la que usted representa? (*Veus*)

En fin, usted atenazado por Esquerra Republicana de Catalunya, con el agua, y atenazado por Esquerra Unida en tema urbanístico. (*Veus*) O por alguien que usted no nos cuenta... (*Exclamacions*) O por alguien que usted no nos dice... (*Veus i rialles*) Es que realmente, realmente me deja perplejo que quien critica su propia ley no quiera su reforma. Me deja perplejo que pida, que pida árnica para esa ley, que pida tiempo, que pida descuento. No, no, no reformemos la ley urbanística, no, no. Aplacémoslo, aplacémoslo porque posiblemente, posiblemente haya algo que le imposibilite al señor Pla, con gallardía y valentía, venir aquí, con nosotros, a reformar esa ley urbanística, que sigo sin poner condición alguna para su reforma, que se seguirá tramitando en esta cámara... (*aplaudiments*) y que le he pedido a mi

grupo parlamentario que con tranquilidad, artículo por artículo, se discuta en esta casa, ¡con la cara bien alta, de frente y por derecho, y no como ustedes, pidiendo no sé qué prórroga a esa ley que ustedes critican todos los días!

A partir de hoy, a partir de hoy, pido a toda la sociedad valenciana que tenga claro que quienes no quieren reformar la ley urbanística son los socialistas..., (*aplaudiments*) que quienes lo impiden son los socialistas, ¡ellos! ¡Ya está bien! (*Aplaudiments*) ¡Ya está bien!

Pacto del agua. ¡Claro que sí, claro que sí! ¡Agua para todos! (*Veus*) Ese es nuestro pacto: ¡agua para todos! (*Aplaudiments*) ¡Claro que sí! Ustedes votaron aquí, en esta cámara, votaron en esta cámara que se hiciese el trasvase del agua del Ebro. Lo han votado ustedes aquí, que se hiciese el del Júcar-Vinalopó. Y, además, le recuerdo diciendo: “Y lo antes posible, que se aceleren las obras”. Eso lo han votado ustedes aquí. ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista... (*exclamacions*) para ahora estar en contra del trasvase del agua del Ebro en nuestra comunidad? ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista para parar el Júcar-Vinalopó? ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista, con el señor Pla a la cabeza, para no ponerse al lado de los valencianos defendiendo el agua para todos? ¿Qué oscuros intereses? (*Aplaudiments*)

Urbanismo y agua. Mire, señor Pla, lo he pedido en mi intervención. Le pido, por favor, le pido, por favor, que continúe en la línea emprendida junto con el portavoz del Grupo Parlamentario Popular en la reforma de nuestro Estatuto. Creo que es bueno que pese a su intervención –creo que desgraciada, esta mañana en esta cámara–, sigamos juntos para hacer posible, grande esta comunidad. Creo que es buena la demostración de fuerza, de cohesión y de confianza que esta comunidad le ha dado a toda España.

Y más le diré, señor Pla. No solo es un activo bueno para la Comunidad Valenciana. Hoy, desde la Comunidad Valenciana, estamos haciendo España. Hoy, desde la Comunidad Valenciana, estamos demostrando que nuestras instituciones, que nuestra Constitución, que nuestro proyecto de convivencia está más vivo y más fuerte que nunca, en el siglo XXI. Se lo dice el líder del partido del siglo XXI, al líder del partido del siglo pasado. Porque, como usted ha dicho, es verdad, ¡gobernaron en el siglo pasado, tienen ideas del siglo pasado, solo miran al siglo pasado, se han quedado en el siglo pasado! (*Aplaudiments*) Y yo lo que pretendo esta mañana es que nos acompañen a los populares en esta apasionante aventura de la Comunidad Valenciana en el siglo XXI. Eso es lo que le propongo. Y además con planes, con proyectos, con iniciativas, con propuestas, sustentado sobre los datos sobre los que se acrecienta una imagen potente y dinámica de la Comunidad Valenciana.

Señor Pla, no solo los datos, no solo lo que piensan fuera de la Comunidad Valenciana de lo que somos la Comunidad Valenciana, no solo la proyección de esta comunidad, no solo el esfuerzo diario de tantas valencianas y valencianos puede hacer grande esta comunidad, sino además, además, –y lo digo lleno de orgullo, como valenciano– 600.000 personas han querido venir a esta comunidad porque ofrece prosperidad, trabajo y bienestar. ¡Aquí han venido! Y no a otro lugar. Y eso me enorgullece, como valenciano. Y voy a seguir trabajando para que estas 600.000 personas se sientan acogidas en esta tierra como si fuese la suya, ¡que es la suya!

Y más le diré, y más le diré, señor Pla. Esta comunidad, que tanto ha trabajado, nuestros empresarios, nuestros trabajadores, reclamaron en un momento crucial de su historia mano de obra, y vinieron personas, y vinieron familias, y

vinieron jóvenes, y vinieron personas mayores, y vinieron personas que hablaban nuestro idioma y personas que no hablan nuestro idioma, y vinieron personas capacitadas y personas que a lo mejor no lo estaban. Y todas ellas tienen en esta comunidad su lugar para trabajar, su lugar para vivir, y el lugar para hacer que sus familias crezcan con tranquilidad y en prosperidad. Y a eso voy a prestarme también en los próximos años. (*Remors*)

Y nos queda mucho tiempo, señor Pla. Un mes es importante en la vida de una familia. Un año es importante en la vida de una familia. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Seis años son importantes en la vida de una familia, porque tenemos el tiempo de las veinticuatro horas, de la semana, del mes, del año, de esta legislatura y de las legislaturas que han de venir en el futuro, gobernadas por el único proyecto político que con libertad dice, y además en letras mayúsculas y muy alto: “Viva la comunidad en donde todos hacemos posible que haya bienestar, trabajo y prosperidad: la Comunidad Valenciana”. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Se levanta la sesión hasta las cinco de la tarde.

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 17 hores i 3 minuts*)

El senyor president:

Se reanuda la sesión.
Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndico del Grupo Parlamentario Entesa, don Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Bona vesprada, senyor president del Consell.
Senyor president de les Corts.
Diputades i diputats.

Abans de començar amb les propostes que jo duia d'alguna manera pensades per a parlar avui ací, sí que m'agradaria fer algunes consideracions respecte a la seua intervenció d'este matí, perquè crec que és important referir-se a elles.

La primera, felicitar-lo perquè crec que vosté ha guanyat un *guinness* este matí, un rècord com a mínim. Una intervenció de 137 minuts crec que no és habitual i és la més llarga de la història d'aquestes Corts. Em sembla molt bé, no tinc res a criticar. Però sí que vull constatar un detall que m'ha estranyat. Vosté ha fet la meitat de la intervenció en valencià i la meitat en castellà, i hem tingut la sensació que moltes vegades en castellà repetia moltes de les idees del valencià, com si d'alguna manera tinguera por que no l'entengueren en valencià. Si fóra aixina, no és precisament un bon camí.

La segona. Mire, la seua intervenció, nosaltres la sintetitzaríem en tres idees: plans, fotos i pactes. Dels plans, la veritat, com que són de fum, no en vaig a parlar, no en vaig a parlar. De les fotos, sí. Mire, jo crec que nosaltres, com a força d'oposició al seu govern, tenim l'obligació de contraposar algunes de les seues grans fotos amb l'altra cara de la moneda, amb la realitat. Li posaré alguns exemples, tres o quatre, per a contraposar-ho.

Vosté este matí ha parlat d'una foto que serà famosa dintre d'uns dies, el 8 d'octubre, la seua foto en la inauguració

del Palau de les Arts, una foto que ens costarà 250, 280... no sé quants milions d'euros. Es multiplica per cinc, sis, el seu pressupost inicial; que la seua inauguració costa, diuen, 2,8 milions. I em permetrà que li contraposem una altra foto, la foto d'una consellera que no està, eixint d'un *zulo*, d'un *zulo*, d'una casa malalts mentals, que indica el desastre dels serveis socials. Em permetrà contraposar-ho amb la incapacitat de posar en marxa les inspeccions de treball de l'Invasat, i totes les persones que per culpa d'açò continuen morint en el seu lloc de treball. Jo crec que són fotos. L'una és la seua bonica i l'altra és tan real com esta, com a mínim.

Em permetrà una segona foto, una foto sanitària. Mire, no ho ha dit vosté, però li ho dic jo. Este país és el que més ressonàncies magnètiques nuclears de tota Espanya fa. Sí, senyor! En el País Valencià es fan tantes ressonàncies com en Andalusia, en Madrid, en Catalunya i en el País Basc junts. Sap per què? Perquè és un negoci per a una sèrie d'empreses. Qualsevol anàlisi raonable diu que és un excés, que s'han de fer altres coses. Em permetrà que li contrapose açò amb una altra foto, la foto dels damnificats d'Ardistil, que quants anys fa que haurien d'haver cobrat i no han cobrat, encara que tinguen sentències judicials? La foto dels damnificats de l'hepatitis C, que vosté els ha deixat abandonats. Eixes fotos també són de la Sanitat.

Una altra foto que li vull emprar. Vosté este matí ha afirmat: "Tenim el 30% del sòl protegit en el país". Doncs igual és cert. Però mire, tenim el 70% restant amenaçat d'urbanitzar, amb tots els plans d'actuació integrada. El 30% és una foto. El 70% –que se n'ha oblidat vosté, i després parlarem amb més detall– és l'altra foto de la destrucció sistemàtica d'este país a nivell de territori. Són les fotos que nosaltres, com a oposició, tenim l'obligació de contraposar a les seues preteses fotos boniques.

Hem parlat també de pactes. Ha començat amb un pacte, el de l'Estatut; ha parlat del pacte de residus; no ha parlat d'alguns pactes a nivell municipal que s'han realitzat en Rabassa, en Cabanes, en Elda, i altres coses que podríem parlar. Nosaltres tenim la sensació que vosté ha utilitzat els pactes com a *bálsamo de Fierabrás* per tapar moltes de les seues mancances, per tapar gran part de les seues mancances. La realitat és que molts minuts els ha dedicat als pactes. I, senyors del Partit Socialista, vostés veuran, vostés veuran. Vostés veuran. Nosaltres pensem que s'ha de pactar, em sembla estupend que es pacte, per exemple, amb les forces sindicals el Pavace. També és cert que l'any passat ens manifestàvem perquè aquest pacte es complira. I li avance que nosaltres presentarem una resolució perquè els propers pressupostos es complisca, perquè és fàcil pactar i després es tan fàcil oblidar-se'n. Per tant, a nosaltres ens preocupen estos pactes. Ens agraden, ens n'alegrem, amb les forces socials i econòmiques, però ens preocupen a nivell polític, perquè d'alguna forma moltes vegades aquests pactes són el seu bastonet per a amagar moltes insuficiències. (*Remors*) Que no se sent. Val.

Dit açò, anem un poqui al que li plantejava. Com veiem nosaltres la comunitat? Mire, nosaltres li ho resumiríem en una frase: la veiem demanant a crits un canvi, un canvi de govern i un canvi de política. Per un motiu. Mire, el seu govern, en primer lloc, és un govern trencat de forma permanent pels problemes interns. És un govern que sistemàticament es dedica a batre i combatre enemics exteriors, a vegades a interiors també, com a cortina de fum per a amagar insuficiències. Va ser l'Euroregió, van ser els catalans i aragonesos per l'Ebre, van ser els catalans pel tema de la llengua. Sempre és Esquerra Republicana. De vegades és el govern de Madrid. Ja són els xinesos. És un govern

endeutat fins els nivells màxims vistos a Espanya, quasi el doble, malgrat el descens que altres vegades s'ha produït. És un govern en convivència amb els problemes de corrupció. Mire, abans un company del seu grup em deia: "Si tu no parles de Fabra, segur que el senyor Camps no dirà que ets comunista". Mire, jo parle de Fabra, vosté faça el que vulga, vosté faça el que vulga. Per suposat que vaig a parlar de Fabra, eh?

És un govern ineficaç en la resolució de la major part dels problemes: indústria, agricultura, investigació, desenvolupament... És un govern incapaç de donar serveis públics de qualitat. És un govern que confronta uns valencians amb uns altres: el cas de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el cas del Xúquer-Vinalopó. És un govern que es dedica a privatitzar tots els serveis públics, i d'açò també en volem parlar. És un govern que està depredant i degradant el territori valencià fins a límits insostenibles. És un govern que abandona la nostra llengua i cultura a la seua sort.

Però mire, li reconeixem algunes coses, eh? És cert, té una gran capacitat de manifestació. Açò és cert. S'ha manifestat no sé quantes vegades. Però, per cert, ens ha cridat l'atenció que en la seua primera intervenció ha dedicat quatre minuts al tema de l'aigua –en *castellano*– de 137, quan durant l'any tenim moltes històries. Nosaltres pensem que això palesa una cosa: vosté va fracassar estrepitosament en l'última manifestació d'Alacant, després d'un mes de convocar amb el seu company d'Alacant. Ajuntar menys de 10.000 persones en una manifestació, com indiquen clarament... Sí, menys de 10.000 persones en una manifestació. No aconseguiren ni que anaren els seus militants de l'Alacantí. Per açò algú no va anar, algú que comença per Fa- i acaba per -na. Per açò algú no va anar, perquè sabia que fins i tot s'havia desconvocat.

Li reconeixem també la seua voluntat d'aparèixer com a *Capitán Trueno* contra els enemics exteriors. El que no sabem és si això són característiques pròpies d'un president de la Generalitat.

Mire, nosaltres pensem que esta comunitat necessita una altra política, amb una economia diversificada, no només construcció i turisme, amb una política hídrica i mediambiental sostenible, amb uns serveis públics de qualitat i pensats per a tota la població, amb una defensa clara de la nostra llengua, cultura i autogovern. Necessitem un altre país des de plantejaments d'esquerra, progressistes i valencianistes. I de veritat, ens agradaria trobar altres partits que miren un poqui més per este país que cap a Madrid, que pense més en la gent del carrer que en els poders de sempre, que, en definitiva, tinguen la seua brúixola més orientada cap a l'esquerra que cap a posicions centristes.

Senyor Camps, resumint, aquesta comunitat té una necessitat: que vosté en el 2007 no torne a governar-la, que vaja començant a fer les maletes com a president del Consell, que el Partit Popular no torne a governar. Per què demanem açò? Mire, en primer lloc, per les seues divisions. Ha passat com si no haguera... no hi ha divisions en el seu partit. Però mire, moltes coses s'han fet i s'han deixat de fer per culpa dels problemes interns del PP.

Anem a posar alguns exemples. ¿Haguera estat la mateixa posició la seua davant el cas Fabra si no necessitava les seues tropes com a aigua de maig contra els seus contrincants? Haguera tingut la mateixa actitud d'encapçalar l'enfrontament entre les comarques del País Valencià pel canvi de transvasament del Xúquer-Vinalopó si no haguera tingut por que podria ser una senyera d'una part del seu partit? S'haguera hipotecat el Consell en un projecte tan ruïnós econòmicament com l'aeroport de Castelló –no dit per

nosaltres, dit per Aena i per moltes institucions—, si no haguera estat suggerit per l'inefable senyor Fabra? Haguera mantingut a capa i espasa una actitud tan poc democràtica de no moure el mínim del 5% per accedir a les Corts en la reforma de l'Estatut si no haguera tingut por al que li deien els vents del sud, que parlaven de possibles fragmentacions del seu partit, tal com s'ha rumorejat insistentment en aquesta cambra? Podríem continuar. Però estes divisions, per molt que les vulguen amagar, afecten directament al nucli dur, a molts elements de la seua política.

Reforma de l'Estatut, el primer tema amb què ha entrat. Ha començat amb este tema. Mire, la nostra posició ha estat molt clara i transparent. Haguérem volgut arribar a algun tipus d'acord entre tots els grups, treballàrem en esta direcció. Però la reforma d'aquestes Corts em sembla totalment insuficient, li ho volem reiterar. L'Estatut, del qual vosté es vanaglòria, és una prolongació d'aquell estatut concedit i modificat per Madrid en l'any 1982. És cert, hem guanyat coses, negar-ho no tindria sentit. Però també és cert que n'hem perdut algunes, eh? Jo li'n vaig a mencionar dues.

Primer, s'ha blindat de forma bipartidista determinades lleis amb els dos terços, que no estava abans. I això és negatiu. Segona, s'han introduït elements secessionistes del valencià, que no estaven en l'anterior projecte. Quantes vegades apareix —sí—, quantes vegades apareix el terme *idioma valencià*, que no estava en l'anterior projecte? Hem arribat als primers, és cert, però aquesta pressa ens ha fet perdre moltes oportunitats. Per exemple, el tema municipal. Coses que demanen els seus i que han signat els seus municipalistes —alguna diputada d'aquí—, que demanen els seus municipalistes, no estan en l'Estatut per la pressa. Es mantenen aspectes antidemocràtics, com el mínim del 5%, a nivell de país, per a accedir a les Corts. Ho volem reiterar: el pitjor de tota Espanya. S'introdueixen plantejaments respecte al valencià contraris a les mateixes definicions de l'Acadèmia i contraris a qualsevol plantejament científic. No hem avançat de forma significativa en el finançament.

Mire, nosaltres compremem, senyor Camps, que a vosté este Estatut li agrada, ho compremem. Aquest Estatut li va bé a la dreita valenciana, i ho entenem. Per açò hem vist el seu entusiasme avui aquí, ho entenem perfectament. És el seu Estatut. Però mire, als que ni som de dretes, als qui tenim una consciència valencianista, este Estatut no ens pot agradar. No ens agrada, ens sembla insuficient, i ho hem manifestat d'una forma molt clara. Aquest Estatut a vosté li va bé, però a l'esquerra i a les forces valencianistes, senyors del Partit Socialista, no els va bé.

I mire vosté, fins ara este Estatut necessitava d'unes majories. Ara estem en una situació nova. Ara a Madrid hi ha majories suficients per a canviar aspectes antidemocràtics i aspectes anticientífics de l'Estatut. I jo els demane que el tema del 5% es rebaixe, els ho demane formalment. I els dic que en les Corts espanyoles hi ha majoria suficient per a fer-ho. Jo els demane que es traguen aquells elements secessionistes del valencià respecte al català. I els dic: en les Corts espanyoles hi ha majoria per fer-ho. Si vostés volen, es pot. Si vostés volen, es pot. El que no sabem és si vostés volen. De veritat volen? Doncs anem-hi. Vostés veuran. Els mecanismes permeten canviar este Estatut. El que no saben és si han arribat a un pacte tan acabat que els permet anteposar este pacte a qualsevol plantejament democràtic i de respecte als plantejaments científics del valencià. Si vostés volen, es pot, podem. Però no sabem si vostés volen.

I anem a parlar de Fabra. Què farem! Ja que no ha parlat vosté este matí, haurem de parlar un poc, no? Mire, és cert, senyor Camps, vosté arriba a la Generalitat amb un

currículum de major ètica, etcètera, que el seu antecessor. El seu antecessor tenia xarrades telefòniques que, en fi... eh? Però açò de l'ètica passa com als soldats "el valor se le supone", no? Però, per desgràcia, el cas Fabra, acompanyat del seu silenci sobre els alcaldes de Torrevella i d'Oriola, ens ha ensenyat qui és vosté en la pràctica, perquè pels seus fets l'hem de valorar.

Mire, el cas Fabra és el cas de corrupció política més important que hi ha en estos moments en Espanya. És una qüestió molt clara. Ha emprat la seua influència per a legalitzar un plaguicida davant el Ministeri. Tots els papers ho diuen amb claredat, amb implicacions molt clares de polítics de Castelló vinculats amb la política estatal. No és normal que un president de la Diputació es dedique a fer informes copiats de pàgines web, això ho sabem tots, etcètera. Sap vosté que el senyor Fabra és un presumpte defraudador d'Hisenda, utilitzarem la paraula *presumpte*, que va tenir la barra que en la declaració de renda de 1999 li tornaren 2.800 euros, quan n'havia de pagar 150.000.

Però, mire, el problema no és el senyor Fabra. El problema pitjor és com ha reaccionat el Consell, com ha reaccionat vosté davant el cas Fabra. Vosté recorda que té un codi ètic el seu partit? I ara li parle com a president del Partit Popular, que té uns articles 8, 9 i 10, que són d'aplicació immediata? Ja no tenen codi ètic? Ja no tenen codi ètic. Sí? Aleshores, per què no li l'apliquen al senyor Fabra?, perquè és d'aplicació immediata, això fins i tot els xiquets ho veuen.

Mire, el seu temor que l'assumepte Fabra es conega, els passe factura, ha provocat que en aquestes Corts s'hagen vist censurades, en el nostre cas dos vegades ja, una abans de les eleccions de 2004 i l'altra l'any passat, en la legislatura anterior, impeding tasques fonamentals de control del govern pròpies d'un sistema democràtic. El seu govern ha faltat per escrit a la veritat amb preguntes respecte a Fabra, quan li hem formulat per escrit si se'ls havia demanat informació des del govern estatal. Ens han dit que no, i estan en els tribunals de Nules. Ens ha faltat a la veritat per escrit. Vostés s'han embrutat les mans i tot el seu comportament polític emparant, recolzant i defensant el senyor Fabra fins límits intolerables.

Mire, li faré una pregunta: Creu vosté que s'ajuda a la independència, senyor Camps, de la justícia anant a sopar mig govern amb el senyor Fabra de forma pública i vosté el dia anterior? Creu vosté que s'ajuda a la independència? Mire, és una actitud comparable amb el fet que el vicepresident dels Estats Units, allà en els anys trenta, abans de jutjar Al Capone se n'anara a sopar amb ell, igual, exactament el mateix. Ajudaria igual a la justícia que passara açò. Per cert, senyors del Partit Socialista, caldria que férem alguna cosa perquè es guanyara en estabilitat amb els jutges, jutgesses i fiscals del cas del senyor Fabra. Hauríem de fer alguna cosa, perquè pensem que és imprescindible avançar en aquesta direcció.

Però, mire, senyor Camps, la pregunta és: per què fa açò? Tan pillat està amb els seus problemes interns? Abans deia que no. S'ha tirat tant a una piscina que no té aigua, de forma tan irresponsable políticament, que ens costa acceptar que la causa principal estiga en les cuites internes del PP. No hi haurà algun motiu més global, més contundent, que afecta a parts substancials del mateix Partit Popular?

Mire, hi ha actuacions que van més enllà del poder d'un senyor de Castelló, per molt important que siga, per exemple en els canvis d'opinió ràpids amb el Ministeri d'Agricultura. No serà que estem davant un problema general d'aquells que no es poden nomenar, ni dir per telèfon, ni

gravar, perquè pertanyen al clavegueram fosc i opac del finançament del partit? Vostés veuran.

En altres governs la corrupció i la manca d'ètica s'ha simbolitzat en alguns, molt pocs, noms concrets; en este té un nom: Carlos Fabra. A partir d'ara, el seu destí està vinculat al de Fabra. Ja no demanarem més la dimissió de Fabra, haurem de demanar directament la dimissió del seu govern.

Ha dedicat vosté quatre minuts, com li deia, només al tema de l'aigua. Ens ha cridat l'atenció. Pensem que vosté ja comença a ser conscient amb molta força, molta força, però pensem que comença a ser conscient que este tema està esgotat, està esgotat.

Mire, nosaltres hem estat sempre contra els transvasaments, vosté ho sap. Abans que vostés governaren, amb el senyor Borrell i Felipe, quan va governar Aznar i ens imposà el Pla hidrològic de l'Ebre per *cañetes*, i ho hem defensat amb el govern de Zapatero. Sempre hem dit no als transvasaments, perquè pensem que és un conflicte continu. I, mire, no anem a parlar de l'Ebre. Per moltes històries que ens conte, el transvasament de l'Ebre està mort, definitivament mort. Per moltes històries que ens conte, per molts plans de protecció que ens conte, fins i tot vosté s'està adonant-se.

Però, mire, no és tolerable, en el Xúquer-Vinalopó, en una societat democràtica, que hi haja consellers que amenacen dirigents agraris directament perquè tenen una opinió determinada. Encara que els considere molt seus açò no és tolerable, no és propi de les societats democràtiques. I van veure com determinada associació agrària, l'Associació Valenciana d'Agricultors, van ser els seus dirigents amenaçats directament. Almenys dos consellers del seu govern.

Mire, senyor president, els números del Xúquer estan mal fets a consciència. Es van acceptar perquè venia aigua de l'Ebre. Quan no ve aigua de l'Ebre, els números del Xúquer no poden funcionar, no poden funcionar. Els transvasaments mai porten els recursos promesos.

I hi ha una cosa que sí que li volia dir del Xúquer-Vinalopó. Els cabdals transvasables del Xúquer per Cortes, això que vostés defensen, en el millor dels casos no transportarien excedents, transportarien reserves d'aigua. Reserves que ara, per exemple, estem emprant en un moment de sequera. Jo li pregunte una cosa: com estaria en estos moments la Ribera, València, el Camp de Morvedre, si amb la sequera actual estiguera funcionant el Xúquer-Vinalopó? Amb restriccions, amb restriccions. Tenim sort que no funcione. Quan es pensa en aigua de fora, els recursos propis no es gestionen adequadament.

No li sembla un poc vergonyós, senyor Camps, que en el tema de l'aigua ens diguen les estadístiques oficials, l'INE, que en el País Valencià es perd el 28,4% de l'aigua potable en les canonades, mentre que a Espanya es perd el 18,7%? Sap el que suposa això? 54 hectòmetres cúbics. Més que el Xúquer-Vinalopó, més que el Xúquer-Vinalopó. Ser igual de malbaratadors que la resta d'Espanya, que es malbarata, suposaria recuperar 54 hectòmetres cúbics.

Sap vosté que les depuradores alacantines envien aigua a la mar per 48 hectòmetres cúbics l'any, segons la memòria de sanejament? Més aigua que la que pot aportar el Xúquer Vinalopó. Sap vosté que el conveni de reutilització del mont Orgègia, el conveni Zaplana-Tocino signat el 17 de novembre de 1997, fa set anys i deu mesos, encara no està funcionant? No els dóna un poquet de vergonya.

Sap vosté que tenim les aigües més contaminades per nitrats i per fòsfor de tota Espanya? Sap vosté que en 2001 el senyor Zaplana va signar un acord de modernització de regs del qual de 45 sectors quatre anys després només n'han acabat tres? No els dóna un poc de vergonya?

Mire, nosaltres també els volem fer una proposta, una proposta que revisem el Pla de conca del Xúquer i que ens posem d'acord en una sèrie de coses. Vosté este matí ha parlat que depurem molt bé. Mire, acabem d'arribar als nivells raonables. Per què no invertim en coses en què tots estem d'acord, que estan fins i tot en acords de presidents del Consell i que fa molt anys que no estan acabades? Per què no arribem a acords ahí, temes en els qual podríem estar d'acord? Nosaltres li presentarem una proposta en aquesta direcció.

Però, mire, això està vinculat necessàriament, encara que vostés intenten amagar-lo, a un altre aspecte: la construcció i el turisme i la construcció especulativa. En deu anys ha crescut el 50% el sòl urbanitzat en este país. La immensa majoria d'aquests projectes estan fora de qualsevol planificació municipal i Pla general d'ordenació urbana. Per dir-lo d'una altra manera, com ho ha dit alguna associació: s'ha privatitzat la planificació urbanística en mans de l'agent urbanitzador.

A nosaltres ens agradaria preguntar-li una cosa, senyor Camps. S'ha preguntat quin país va a deixar al seus fills? S'ha preguntat quines hipoteques territorials, mediambientals, de recursos naturals deixa per al futur? No creu vosté que està ajudant excessivament la seua conselleria, està fent-se fotos en què, a més de dedicar-se als *pelotazos*, no tenen cap d'inconvenient en reconèixer-ho públicament? Recorde una foto, una foto molt bonica, el conseller de Territori, gran senyor urbanitzador, i un alcalde. És una foto preciosa, un *pelotazo* reconegut públicament.

S'ha plantejat que practicar el monocultiu de turisme de residència és a la llarga malbaratar el turisme que dóna recursos a este país? S'ha plantejat que construïm molt, però el nosaltres joves no tenen un pis on poder viure independents?

Mire, nosaltres li proposem un acord, resolndria els conflictes d'este matí: que si la Llei urbanística valenciana, que si la parem, que si no la parem, si la canviem. Mire, anem a intentar un acord, nosaltres li posem només una condició prèvia: una moratòria urbanística per a tots aquells elements que no estiguen dintre el pla general; els que estiguen en pla general, cap problema. Ens podríem posar d'acord. Nosaltres també li ho plantejem, li fem un plantejament en aquesta direcció. Però, açò sí, no continuem construint fora de programació mentre no tinguem clars tots els elements, totes les lleis urbanístiques.

Bé, i entrem en els serveis públics. Mire vosté, contarà el que vulga de la sanitat valenciana, però els índex oficials ens diuen que estem en la cua en llits per habitant. Ens contarà el que vulga respecte a l'organització, però el Síndic de Greuges ens diu que hi ha més de 10.000 treballadors sense un lloc en els programes d'assistència sanitària; que hi ha més d'un 50% de precarietat; que la sanitat es redueix en dos anys el 34% de la despesa en personal, malgrat pujar el pressupost; que la despesa en substitucions d'este mateix estiu ha baixat fins a un 28% en moltes àrees.

El balanç és decebedor. Vosté em contarà la famosa enquesta, però, mire, hi ha estudis amb 15 paràmetres objectius que col·loquen la sanitat valenciana com la pitjor de tota Espanya, junt a la comunitat de Madrid, segons l'anàlisi de 15 paràmetres objectius.

I, clar, ja li he comentat el tema de la ressonància. Vostés dediquen els diners a la privatització. L'últim, la privatització de l'oncologia en la Marina Baixa. Per cert, que un dels beneficiaris és un dels beneficiaris de la ressonància. Jo crec que és important recordar que ens hem excedit en estos últims anys en 11,2 milions d'euros respecte al que vostés mateixos han presupostat. Açò que malgasten ací, açò que malgasten amb tots

els elements de privatització, després no tenen els diners mínims per a poder ajudar a uns damnificats d'Ardystil, per a poder ajudar a uns damnificats de l'hepatitis.

Eixa és la seua excel·lència de la sanitat. Mire, vosté, una excel·lència sobretot per a les empreses beneficiàries. Nosaltres els volem felicitar. Aquestes empreses de les resonàncies magnètiques que han fet el negoci del segle. Han fet el negoci del segle amb els diners de tots els valencians. Per cert, alguns d'ells estaven assegurats fa no molts anys ací i vosté ho sap perfectament. Alguns d'ells eren, i imagine que continuen sent, del seu partit i alguns d'ells van ser fins i tot presidents de la Comissió de Sanitat. Jo crec que és hora de felicitar-los per la seua eficàcia a l'hora de fer negocis. Llàstima que els seus negocis siguen a costa de les espatlles de tots els valencians, a costa d'augmentar un pressupost que després no té recursos.

En ensenyament passa un poc com amb el Pla eòlic, senyor Camps. Vosté ens ha contat que un de cada set xiquets està en centres nous. Segurament és cert. Ha de ser cert, no li ho negue. I vosté ens ha contat també que en el Pla eòlic que en dos anys, crec que ha dit en el 2007, tindrem 2.000 megavats de potència, la potència de Cofrents és 1.000 i molt poc, 2.000 megavats de potència. Té raó i és possible que siga així. Però, mire, açò em recorda el cas que en un campionat mundial de natació va participar un senyor que pràcticament no nadava i l'home va arribar quan els altres ja... I en l'últim moment va fer un esforç terrible. Clar, vosté em diu "en el Pla eòlic ara ho anem a fer tot". Sí, però mire les dades de producció eòlica i vorà que estem a la cua de tota Espanya. I la producció eòlica va començar en 1995 a Espanya, no li done la culpa als socialistes ahí.

Clar, vosté em diu "hem fet molts col·legis". Clar, han fet molts col·legis. Però jo a continuació li dic: hi ha més de 6.000 xiquets encara en este país que no estan, que són de Secundària i estan en col·legis de Primària, més de 6.000. Sí, sí, sí. I sap què passa? Que açò ja no és legal. I sap què passa? Que açò ja no passa en tota Espanya. I sap què passa? Que han tardat tant en fer col·legis que passa com a aquell nadador, que al final els últims 20 metres diu: "xe, com corre este home". No ha fet els anys anteriors i ara diu que corre molt. Efectivament. No han fet res.

I mire, jo tots els anys li pregunte al president en qüestió, al senyor Zaplana, al senyor Olivas i a vosté, com va la situació. I és pot fer una gràfica. Vostés en l'últim any, en els últims anys han construït el que havien d'haver fet molt abans. Queda moltíssim per fer. Jo li vull reiterar que vostés han declarat acabat el mapa escolar, però que hi ha molts centres en el mapa escolar que no estan ni començats. Que ara han declarat acabat el Creaescola, i ara faran el *mucho-escola* i després *la passada d'escola*, però això és fum, fum, absolutament fum. Continuen havent molts xiquets...

I mire, Ciegsa, jo li vaig a fer una proposta. Per què no la dissol? És que guanyaríem tots. Ciegsa. Per què no dissol Ciegsa i tornem a un sistema de gestió com hi ha en la majoria de comunitats autònomes, que el resultat és que ho fan més ràpid que nosaltres, i per suposat amb més transparència que nosaltres i amb més recursos i amb menys increment dels pressupostos inicials, 50, 60, 70%... És que sempre passa el mateix en este país, eh, senyor Camps! Sempre! Els pressupostos inicials s'incrementen el 50, el 60, el 70. No li parle del Palau de les Arts perquè em sembla... (*Inintel·ligible*)

Mire vosté, sap vosté que tenim creats centres...? Però que hi havia una altra foto, eh, la foto del Lluís Vives sense llum, la foto de la majoria dels centres públics sense recursos, endeutant-se al començament de curs perquè els hi arriben els diners tard, insuficients i malament. Sap vosté que

ens ha dit...? Ara li vaig a parlar d'un pla, el pla Pase. És una passada este pla, eh! per a integrar els xiquets immigrants. Està molt bé. Jo crec que això està molt bé. Però, mire vosté, com m'han comentat abans, però jo ho vull reiterar, en este país tenim per damunt del 8% d'immigrants. Les comunitats autònomes que tenen estos immigrants tenen este pla, la majoria d'aquestos amb una unitat en cada centre. Per exemple, Catalunya, més de 900 centres. Nosaltres en tenim 28, en fase experimental. Molts d'ells encara no han començat perquè no saben què fer en els centres -dit siga de passada-. Per a quan esperen concretar-ho? Quan els xiquets ja hagen crescut? A nosaltres ens sembla una propaganda, per desgràcia. I fa molta falta integrar, perquè no es pot donar classe amb un xiquet xinès i un altre que ve de Romania, perquè, entre altres coses, no coneixen la nostra llengua. És un desert l'educació infantil pública, és un desert. Les taxes valencianes estan molt per sota de la mitjana estatal.

I mire, en el tema del valencià, està molt bé allò dels diaris en valencià, eh?, molt bé en internet. Però sap què passa? Se'n recorda vosté d'aquell programa...? Se'n recorda d'allò d'Ares, aquella declaració d'Ares tan bonica? Què bonica era!

Se'n recorden, vostés del Partit Socialista, que fa quatre anys, senyor Pla...? Senyor Pla! atenga'm un moment. Senyor Pla! (*Remors*) Se'n recorda vosté que fa quatre anys...? No, no, la declaració de l'estat de la comunitat li afecta a vosté, jo no vull parlar només amb ell. Jo crec que afecta a tots. No, no... (*Veus*) Se'n recorda vosté que fa quatre anys signaren un acord de promoció del valencià per al nomenament de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua? No han fet res, no han fet res. De passada els volia dir que seria bo que feren complir més els acords que signen, seria bo, perquè si no després la gent no ens ho creuren, eh!

Se'n recorda, senyor Camps, del seu conseller de Cultura entrant en l'Acadèmia com el cavall de Pavía a les Corts Espanyoles? Creuen vostés que això ajuda a dignificar el valencià, a potenciar el seu ús?

Mire vosté, no es compleix la Llei d'ús i ensenyament del valencià, després de molts anys, encara ni els centres públics. Els xiquets quan passen de Primària a Secundària molts d'ells han de deixar el seu ensenyament en valencià perquè no tenen línies. Si no, mire vosté, les línies de Primària de sisé i les línies de primer d'ESO. Comprove-ho, comprove-ho, i veurà com la disminució... Quan passem de primer cicle d'ESO, quan passem a Batxillerat, desapareix el valencià. Quan passem a Formació Professional desapareix. Quan passem a la privada o a la concertada, desapareix absolutament el valencià.

No estan fent els deures. L'únic que fan és moure aldrull. A vostés el valencià els interessa per a ser brasilers en lloc de portuguesos, que per cert és el mateix, eh?, és exactament el mateix. Però bé, si a algú li fa il·lusió! Però no miren darrere el que diu el Consell d'Europa sobre l'incompliment de vostés sobre aquest tema.

Em sembla que vostés palesen molt clarament la seua concepció del valencià. El valencià només serveix per a usos simbòlics, lúdics o de confrontació amb altres comunitats. Per a què anem a gastar tants diners tan mal que anem, no?

I bé, en serveis socials jo crec que ahí hi ha una cosa molt clara. A mi m'agradaria parlar de llibres oficials, del Llibre blanc de la dependència... quan vosté ha parlat de molts projectes i molts plans. Mire, som els últims de tota Espanya en el servei d'ajuda a domicili. L'1,67% de la població, quan la resta d'Espanya és el 3,14%. Tenim l'índex de cobertura de centres de dia quasi la meitat de l'estatal. I mire, són dades oficials. Tenim, de vivendes tutelades,

tenim deu vegades menys que tota Espanya. En places de geriàtrics, que s'ha de reconèixer que s'ha avançat en privades, continuem estant el 30% per sota de la mitjana estatal.

I ara per acabar-ho ens van a fer una Ciegsa bis. Pobres de nosaltres i pobres de les persones majors! Si tenen pocs recursos, ara la meitat dels recursos serviran per als negocis de les empreses que es dediquen al tema.

En el tema dels malalts mentals, jo vull reiterar que hi ha un descontrol absolut per la manca d'inspectors que la mateixa llei seua, eh?, planteja. 18 inspectors, en estos moments hi ha 8.

En dones maltractades –que vosté ha parlat este matí–, mire, jo li vull recordar que per desgràcia la nostra comunitat és la comunitat on més dones han estat assassinades pels seus companys fins el 15 de setembre. Som la comunitat amb més dones assassinades. Sap vosté que estan sobrecarregats tots els serveis judicials? Sap vosté com ha acabat eixa educació dels maltractadors? No veu vosté que això s'ha de canviar?

Nosaltres volem saludar, volem saludar els esforços en transport públic. Em sembla positiu. Em sembla positiu que es donen passos per augmentar el metro, el tramvia a València, a Alacant. Ens agradaria que correuera un poquet més, que es fera més esforç. Pensem que s'ha de prioritzar açò front al tema de carreteres. Pensem que el públic és més important, i ho serà dintre de més anys.

Però mire, voldríem aprofitar també per a parlar de seguretat, un poquet. Picanya, per desgràcia, és un element que està ahí. I en un moment en el qual la majoria de xiquets tenen mòbil, molts taxistes tenen GPS, ens estranya que no hi haja un mecanisme de connexió, uns mecanismes de seguretat millors. Això no pot ser. Tenim uns mecanismes de seguretat... i li presentarem una moció en este sentit perquè pensem que s'ha d'avançar.

No estem bé en seguretat, en protecció. Incendis en centres geriàtrics, que els treballadors no saben què fer. Problemes en els trens. Problemes de descontrol en protecció civil. Nosaltres pensem que este tema, ens açò ens agradaria ser un país civilitzat i desenvolupat, no un país subdesenvolupat ni els Estats Units davant del Katrina. Ens agradaria ser un país un poquet més civilitzat i més avançat.

I bé, en el tema de la indústria, mire vosté, nosaltres diem que per molts projectes i plans que ens diguen, hi ha coses que són molt clares, la indústria valenciana perd empreses, perd índex de producció industrial, perd exportacions. La indústria valenciana està en una pessima situació. No es fa res per energies alternatives que no siga l'energia eòlica des dels grans elements.

En agricultura, és cert que des que vostés governen han desaparegut la meitat dels agricultors, és cert que és imprescindible fer un pla jove perquè els pocs que queden tinguen algun tipus d'oportunitat, treballar en agricultura ecològica, agricultura de qualitat. No es fa res.

I en el tema de l'atur, com a conseqüència d'açò, nosaltres volem reiterar que saludem la signatura del Pavace, però li manifestem que estarem vigilants perquè el govern complisca els compromisos signats. Però la situació no és bona, eh!

Per cert, hi ha una cosa que li volem reconèixer. Vosté, ho he estat seguint, almenys ha tingut la dignitat en este cas de no utilitzar una frase que utilitzaven molt "la sociedad del pleno empleo". Ho ha utilitzat un moment d'una forma col·lateral, fa bé, perquè es que parlar, quan està augmentat l'atur, parlar de societat de plena ocupació, com parlaven a bombo i plateret fa dos o tres anys seria un sarcasme.

El que és cert és que en estos moments l'atur, no des del Partit Socialista, des del segle passat, des dels últims anys, des que vosté governa, l'atur està augmentant. Almenys això diuen les dades de l'Inem. Sí senyor, sí senyor. El País Valencià és la comunitat autònoma on més puja l'atur l'any 2004, segons l'Inem. El 5,5 puja al País Valencià, mentre a Espanya baixa el 2,4. Jo sé que vosté em parlarà que ha fet molts llocs de treball. Però, mire vosté, a mi m'interessa una cosa que és tan clara com esta, que ha pujat l'atur amb les dades de l'Inem. Les dades de l'últim mes de l'Inem, una altra vegada, assenyalen exactament el mateix. I mire, temporalitat, el 37%; sinistralitat laboral, no s'està fent el que està fins i tot legislat. S'estan retardant moltíssim.

Bé, i en I+D ens ha contat un pel·lícula, veritat? Ens ha arribat a dir que havia dedicat, senyor Camps, l'1,2% a investigació més desenvolupament. Mire vosté, les dades últimes parlen del 0,87%, oficials, eh?, 0,23% per sota de la mitjana europea. Per suposat, estem molt per sota. Estic parlant d'I+D. Significa altres coses. Igual sí que ens posarem d'acord, però ahí sens dubte no.

Hi ha una altra imatge. Jo recorde quan li plantejava els problemes de la investigació, vosté em parlava del nou centre d'investigació de sanitat, m'ho donava per fet a l'abril i es va caure a l'agost. Se'n recorda? És un símbol també, és un símbol.

Mire, i avui ha baixat, avui hem tingut la notícia que el seu govern ha baixat com altres vegades, com altres trimestres ha passat ja, el seu nivell d'endeutament, ha baixat un poquet. Jo no sé si açò és conjuntural. De vegades diuen que és conjuntural. Si és conjuntural o no és conjuntural ho veurem dintre d'una temporada, quan veiem la resta de trimestres. Però de moment, de moment, senyor Camps, estem a l'11,2%, quan la mitjana estatal és el 6,2. Ha baixat més a nivell estatal...

El senyor president:

Vaya terminando cuando pueda, por favor.

El senyor Ribó i Canut:

Ha baixat més a nivell estatal que a nivell de comunitat autònoma. Tenim el màxim deute respecte a pressupost autonòmic, el 88,5%, quan la mitjana estatal és menys de la meitat, el 40%.

Senzillament, després de veure tot açò, en què es gasten els diners? En inversions no. Perquè en agost com feia... com feia eixe senyor, que preferisc no nomenar, doncs trauen el decret, ja fa uns quants anys que el trauen, quan estem de vacances agafen... eh?, i encara que ho hagen fet abans, canvien d'inversions a despeses de funcionament, etcètera. En què es gasten els diners?

Mire, jo vull acabar amb un crit a l'esperança. Jo crec que este país té solució, té esperança. Este país ha demostrat que pot tenir uns altres governants, que vostés són uns mals governants i que necessita que se'n vagen el més prompte possible.

Des d'Esquerra Unida-Elts Verds: l'Entesa anem a treballar per a construir una alternativa progressista i sostenible per este país, com s'ha fet a Astúries, com ho han fet a Catalunya, com ho ha el BNG a Galícia o com en altra legislatura es va fer a Balears. És possible i, per damunt de tot, és necessari, i anem a treballar en esta direcció. Però això no significa només canviar de govern, vol dir també canviar de polítiques. Significa donar prioritat als serveis públics, vol dir apostar per la sostenibilitat, equival a una aposta per la formació, l'I+D i la indústria abans que la construcció a lo

loco i els camps de golf. És un compromís pel valencià i per la nostra cultura.

Un govern distint significa polítiques distintes, prioritats diferents, vol dir redreçar este país. Per açò estem preocupats amb moltes de les seues polítiques, senyor Pla, ens preocupen els seus pactes, que miren més a la dreta que cap a on han de mirar. Ens preocupa la seua poca tenacitat per fer complir els aspectes positius dels pactes. Ens preocupa el poc que els preocupa el territori en alguns municipis com Alacant, Elda, Cabanes, amb la incineració damunt de l'acord de residus. Ens preocupa la seua feblesa davant del Partit Popular en el tema de l'Estatut. Vostés veuran.

Per a Esquerra Unida-L'Entesa l'important no és qui governe, el més important és com es governa i, sobretot, per a qui es governa. Vostés veuran, però respectuosament i amablement els volem avui avisar, ací, amb llum i taquígrafs.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.

Tiene la palabra el molt honorable senyor president del Govern.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Senyories.

És curiós que Esquerra Unida..., ho dic perquè és una qüestió per a no deixar-la passar de qualsevol manera, perquè moltes vegades es parla de valencianisme, es parla de la defensa de les nostres institucions, es parla del nostre parlament, es parla del nostre poble, i, és curiós, qui utilitza moltes expressions intentant parlar d'un sentiment quasi nacionalista siga respecte de la reforma de l'Estatut, que ha obtingut la majoria aclaparadora dels representants polítics de la Comunitat Valenciana, crega que en el parlament d'Espanya s'ha de variar la voluntat dels representants polítics dels valencians.

Jo crec, senyor Ribó, que esta és possiblement la reflexió política que més clarament demostra que el seu projecte polític no hi és, no existix, és no res. Com és possible que un polític que parla de valencianisme, que un polític que parla de nacionalisme, que un polític que parla de les nostres institucions d'autogovern no crega democràtica la majoria dels representants polítics en este parlament per a plantejar la reforma del nostre Estatut.

I que es reclame d'eixe parlament, que pareix no és el seu parlament, perquè és un congrés d'un estat que per a ell no existix, d'una nació que no existix, que modifique la reforma plantejada pels polítics en la Comunitat Valenciana.

A partir d'este moment, exactament, senyor Ribó, de què hem de parlar?, on està el valencianisme?, on està el seu nacionalisme?, on estan les seues arrels, la seua defensa dels nostre interessos?, on està el principi polític respecte el suport per a la seua reflexió en relació a la realitat política de la nostra comunitat? Senyor Ribó, de què estem parlant? (*Veus*) Que Madrid canvie el que ací, a València, no ha pogut ser, que el parlament d'Espanya, que el parlament d'Espanya canvie el que el parlament autonòmic ha fet de manera diferent.

Senyor Ribó, estic molt preocupat, perquè esta no és una qüestió qualsevol. Senyor Ribó, vosté no creu en el parlament valencià, vosté no creu en la democràcia valenciana, vosté no creu en les nostres institucions d'autogovern, vosté no creu en la representació política del poble valencià, vosté

no creu en la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments i remors*)

De tot el que ha parlat vosté hui, esta vesprada, possiblement esta siga la qüestió més important, és la reflexió més profunda, és la que indica un camí polític impossible, és la millor manera de demostrar que vosté no defén els interessos dels valencians.

Estic preocupat, sincerament. Com a president de la Generalitat, com a valencià, com a representant democràtic de votants valencians per a este parlament, estic preocupat. Vosté hui ha donat tota una classe de teoria política respecte del que significa Esquerra Unida a la Comunitat Valenciana. A partir d'ací, ho tenim molt complicat, senyor Ribó.

Hui és el debat de l'estat de la Comunitat Valenciana, hui estem parlant de les polítiques en la Comunitat Valenciana, hui estem parlant del Govern de la Generalitat Valenciana, en el parlament valencià en què vosté no creu. Llavors, exactament, senyor Ribó, a qui representa vosté?, exactament, senyor Ribó, quin és el seu plantejament per a la Comunitat Valenciana? Si vosté està públicament dient que els acords polítics del parlament valencià no tenen consistència democràtica, exactament, senyor Ribó, de què estem parlant vosté i jo esta vesprada?

És molt complicat, senyor Ribó, perquè la resta de les coses són coses que diuen vostés sempre, ací, al parlament valencià, en un ajuntament o en qualsevol altre lloc, és la veritat, és pràcticament una guia de discurs per a dirigents d'Esquerra Unida. Això ho he escoltat jo a l'Ajuntament de València, quan era regidor, i també al Congrés dels Diputats, quan era vicepresident del Congrés. És el mateix, perquè la línia política de defensa dels seus interessos i plantejaments polítics no varia, no varia, senyor Ribó, en cap lloc. Això sí que és coherència. No varia, té igual, és un discurs que val per a la Comunitat Valenciana, per a Espanya o per a l'ajuntament més xicotet de la Comunitat Valenciana.

Ara, el que sí esta vesprada sí que ha variat, perquè no se n'ha adonat i ha parlat el seu cor, eixe cor que no creu en este parlament, és dir-li al Partit Socialista que varie en Madrid el que els valencians políticament hem decidit en este parlament.

Senyor Ribó, això és molt greu, això és un frau polític de primera magnitud. Vosté, com a portaveu d'un grup polític ací, a les Corts Valencianes, ha fet possiblement el major frau que es puga fer a les nostres institucions d'autogovern. Vosté ha dit que no sé quin currículum per a arribar a ser president de la Generalitat. Clar, ara ho entenc: el meu currículum, senyor Ribó, són els vots dels valencians, (*el senyor president colpeja amb la maceta*), és a dir, la democràcia, és a dir, l'autonomia. Comprén? Democràcia, autonomia, Comunitat Valenciana, entén vosté exactament quin és l'abast d'estos termes? Jo crec que no, senyor Ribó, jo crec que no.

En fi, tenim un greu problema, senyor Ribó, està vosté en un parlament en el qual no creu i parla per una comunitat en la qual no creu. Mai en vint-i-cinc anys d'autonomia havia escoltat una cosa d'estes característiques, mai, mai... Mai havia escoltat un discurs tan clarament en contra de la democràcia valenciana i en contra dels interessos polítics dels valencians, mai havia escoltat un menyspreu tan gran a la realitat política que conformem els valencians.

En qualsevol cas, dir-li, com també ha fet un esforç respecte d'algunes qüestions, que la Generalitat Valenciana, el Govern Valencià, està fent un gran esforç en inversió en educació, el més gran que mai s'ha fet, que s'està fent també una inversió molt important en sanitat pública, perquè creem de veritat en la sanitat pública, el més important que

mai s'haja fet; que no són veritat les dades d'atur que vosté ha dit abans, no és veritat, ho sent moltíssim. L'últim any més ocupació i menys atur, treballa més gent a la Comunitat Valenciana que mai en la vida, mai en la vida havia treballat tantíssima gent com està treballant en estos moments, més de dos milions de persones treballen a la Comunitat Valenciana.

I, a més, eines fonamentals de futur són clarament apostes del Govern Valencià com és la innovació, és la ciència, és el desenrotllament, és la internacionalització, són les infraestructures i, en definitiva, és fer més competitiu l'espai territorial, socioeconòmic de la Comunitat Valenciana.

Per tant, senyor Ribó, no a soles la seua fotografia és de color sépia, no del XX, del XIX, sinó que a més no és realitat el que vosté ha dit, no és realitat, les dades no es corresponen amb la realitat política, social i econòmica de la Comunitat Valenciana, no és realitat.

Però allò més greu d'esta vesprada ací és eixa manera d'entendre la política autonòmica dels valencians. Mire, senyor Ribó, no vaig mamprendre la reforma de l'Estatut com una qüestió a soles per a un grup determinat. Vaig parlar des del primer moment amb el líder dels socialistes valencians, i des del primer moment també vaig dir que eixa reforma hauria de ser una proposta de les Corts Valencianes, hauria de ser una proposició de llei signada pels grups parlamentaris, perquè és fonamental que tingam clar mosatros que les propostes que tenen a vore amb l'autonomia són de tots, independentment del partit polític, de la ideologia o de les condicions socials o el que siga, és de tots, és de tots els valencians, dels valencians de hui, dels valencians d'ahir i dels valencians de demà. Dels valencians que han naixcut ací, com jo, i dels valencians que tenen ara carta de naturalesa ciutadana perquè han vingut ací a treballar en qualsevol sector o a viure ací, a la Comunitat Valenciana. Per als valencians que hem naixcut ací i per als valencians que no han nascut ací.

Esta és la gran comunitat, senyor Ribó, i vosté ho sap, una comunitat hospitalària, una comunitat gran, una comunitat acollidora, una comunitat que creu en totes les persones que vénen de fora a parlar d'esta comunitat i a lluitar per la Comunitat Valenciana.

Jo crec que ninguna de les persones que han vingut de fora a treballar i a viure en la Comunitat Valenciana poden dir que esta comunitat no ha segut una comunitat acollidora, una comunitat hospitalària, tots els que han vingut de fora, tots els que han naixcut ací. I així ha de ser i ha de continuar, una reforma de tots, un projecte polític de tots i, en definitiva, una aposta de futur per a tots.

He donat al llarg d'este matí, en el meu discurs, crec que al voltant de 90, 95, 85 propostes, estan ací totes... 81 propostes. Vosté no s'ha referit a cap d'elles, excepció feta d'Aulas Pase, d'integració de persones que vénen de fora de la nostra comunitat, i també respecte del valencià i la proposta de fer que els periòdics que s'editen a la Comunitat Valenciana tinguen la seua traducció al valencià.

En qualsevol cas, senyor Ribó, crec que este matí he fet jo almenys un esforç, un esforç per fer propostes de futur, un esforç per fer una balanç del passat immediat i del que jo vull per al futur de la Comunitat Valenciana. Almenys, encara que fóra per l'esforç que es fa per part de les persones que venim ací per a parlar de la Comunitat Valenciana, hauria segut interessant la seua posició política al respecte d'estes qüestions.

Seran millor o seran pitjor per a vosté, però en qualsevol cas són propostes de futur per a la nostra comunitat, per a

les valencianes i per als valencians, i no he escoltat absolutament res al respecte... Fulles grogues, fulles del passat, fulles que no encaixen en una comunitat del segle XXI. I el pitjor de tot, fulles que, em dóna la sensació, no creuen en la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Para el turno de réplica, tiene la palabra don Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Camps, em permetrà, abans d'entrar en la rèplica, fer un comentari que m'he deixat abans i que no voldria deixar-m'ho, i és parlar un poc més del tema dels residus, perquè este matí m'ha al·ludit amb la mirada directament en el compromís dels residus.

Nosaltres estiguérem pensant signar este compromís, però, mire, quan ens plantejàrem açò ens vam trobar, per una banda, que havíem tingut molts problemes amb la Llei de residus i, per una altra, una molt greu, que va aparèixer un fantasma que anava convertint-se en realitat a la Vall d'Alba: la incineració.

Nosaltres no signarem cap acord amb cap govern que es plantege la incineració com la solució final dels residus. Açò ho vaig dir jo en l'any 2000 ací, quan debatíem la Llei de residus, i ho volem reiterar perquè li quede clar a tothom. Em sembla una solució insostenible, com diu qualsevol plantejament seriós del tema dels residus, i, a més, està fora de qualsevol pla de residus actual.

Un comentari respecte a la seua intervenció. No m'ha comentat res del cas Fabra. Mire vosté, si no em diu res és que, reitere, nosaltres continuem pensant que el cas Fabra és la punta de l'iceberg d'alguna cosa més important. No és explicable la seua actitud en el cas Fabra si no hi ha temes més importants. No té altra justificació.

I anem al seu tema fonamental. Home!, mire vosté, aquesta argumentació jo l'he sentida als independentistes catalans: no es pot tocar res a Madrid del que s'acorda en el Parlament de Catalunya. I vosté ha vingut ací a dir el mateix. Doncs, mire, jo no sóc independentista, sóc molt coherent, no som independentistes, nosaltres som partidaris d'un model federal. I, per tant, nosaltres respectem el que diu. És que si no es pot tocar res, per a què es posen a discutir a Madrid, la comissió constitucional? Per a què hi ha una sèrie de mecanismes? Per què? Si no es pot tocar res, com ha plantejat vosté, per què s'estan plantejant açò? Vosté no creu que s'està plantejant el tema perquè li interessa, perquè és un Estatut que a vosté li afavoreix, que afavoreix la dreta, s'està plantejant aquest tema amb uns plantejaments que no són constitucionals? Vosté no sap que és perfectament legítim en estos moments que qualsevol grup es plantege a Madrid esmenar determinades coses que són burrades antidemocràtiques o científiques? M'he referit a estes dues però podríem parlar d'incorporar elements que n'hi ha respecte al tema municipal. És una qüestió perfecta lògica, havíem quedat que esta comunitat estava integrada en un estat, en un nació espanyola, siga quin siga el concepte de nacionalitat, de nació o el que siga. O és que no estem d'acord amb açò?

Per tant, és perfectament legítim –i li ho reitere–, senyor Pla, que hi ha vots suficients en el parlament de Madrid per a canviar determinats aspectes per a fer aquest Estatut mínimament presentable per a les forces d'esquerra i per al valencianisme, i que depén de vostés. Jo comprenc que

s' enfade! És el seu Estatut! El problema és que és el seu, no és l'Estatut de l'esquerra ni és l'Estatut dels valencianistes. Este és el terrible problema. Però, vostés hauran de fer una opció, hauran de saber a quins senyors serveixen, hauran de fer una opció i s'hauran de plantejar que hi ha determinades coses que val la pena canviar-les. Entre altres coses, la dreta valenciana, quan n'hi havia una altra correlació de forces i ací guanyà l'esquerra, no va tindre cap problema en canviar l'Estatut a Madrid. Ho hem comentat moltes vegades i no li he sentit a vosté protestar que van canviar *País Valencià* per *Comunidad Valenciana*. O és que va a protestar ara amb la mateixa argumentació que m'està fent a mi? Va a protestar del que es va fer a Madrid?, perquè hauria de protestar en igualtat de condicions, senyor Camps.

Vosté no està fent una defensa d'este parlament, vosté està fent una defensa dels seus interessos com a partit, perquè ha obtingut un rèdit en este Estatut com a partit, i el que està defensant són uns interessos de partit, i no li importa res a la dreta valenciana canviar-ho a Madrid. És que tenim una experiència! Què passa? Abans es podia canviar i ara és intocable, com diuen els independentistes? Nosaltres no som independentistes, que ho tinga clar. Nosaltres volem un País Valencià integrat a Espanya, que ho tinga clar. Per tant, l'Estatut d'Autonomia, que forma part del bloc constitucional, s'ha de decidir també a Madrid. I si s'ha de decidir i s'ha de votar és canviable, és canviable. I dir el contrari és un plantejament absolutament interessat i és un plantejament absolutament fora de les línies del seu partit. Diuen açò perquè els interessa, res més.

Mire vosté, jo m'alegre de tenir una guia, m'alegre de tenir una guia i que siga una guia raonable. I pense que aquesta guia l'hem seguida i l'anem a continuar seguint. Anem a continuar denunciant tots els casos de corrupció, anem a continuar denunciant, senyor Camps, com s'utilitzen les privatitzacions en benefici d'un entorn industrial, d'un entorn empresarial molt pròxim a vostés, molt vinculat moltes vegades al seu propi partit, com li he dit abans en les ressonàncies magnètiques. Ho anem a continuar fent, clar que sí, li agrade o no li agrade. Sincerament, ens dóna prou el mateix, no és una qüestió que ens preocupe massa. Són els nostres plantejaments i ho anem a fer.

Anem a continuar denunciant, senyor Camps, que vostés no estan fent res seriós pel valencià. Molt bonic això d'Internet, molt bonic això d'Internet, però, per favor, allò que signàrem fa quatre anys per què no ho compleixen? La Llei d'ús i ensenyament del valencià per què no la compleixen? Els acords que vostés van dir en la declaració d'Ares per què no els fan? Ens troben amb esta bonica declaració, que està molt bé, precisament per intentar amagar tots els seus incompliments sistemàtics respecte al tema del valencià.

I, li reitere, el serveis públics valencians, segons dades objectives, són els pitjors o almenys dels pitjors de tota Espanya, per moltes operacions de cosmètica que faça: la sanitat, l'ensenyament, l'atenció a les persones majors, als malalts mentals. I les dades són molt clares, i no pot contraposar a les dades oficials.

I mire, vosté ha parlat d'un altre tema, el tema de l'atur. Jo li vull tornar a dir, i li vaig a repetir, amb les dades de l'últim mes de l'Inem: l'augment de la desocupació inter-anual va ser del 3,4 al País Valencià mentre disminuïa l'1,5 a tot Espanya, és a dir, al nostre país va augmentar l'atur mentre a Espanya disminuïa. I açò és totalment cert, totalment cert. La única cosa que ha de fer és anar a la pàgina web de l'Inem i mirar-ho, si es vol molestar, la única cosa que ha de fer, són dades oficials. Que vosté em porte unes altres, que vosté em parle que ha tingut molt creixement de

llocs de treball, molt bé, però el que és cert és que l'atur en este país creix més que la mitjana a nivell estatal.

I nosaltres pensem que seria hora que d'una vegada per totes es posara terme als elements, ja que parlen del món de treball, als elements de temporalitat, temporalitat escandalosa en llocs on vostés poden influir, poden decidir, com és el tema de la sanitat, com és el tema de l'ensenyament. Ens agradaria que d'una vegada per totes posaren els recursos necessaris perquè n'hi hagueren inspeccions de treball, i també de serveis socials, perquè disminuïra la precarietat laboral.

Ens agradaria que aquests elements que són fonamentals per a un país que tinga alguna cosa més que fotos boniques, que fotos que puguen resultar molt agradables, tinguen elements de cohesió social i elements d'avanç d'una societat de benestar. El que passa és que estem convençuts que vosté no és capaç de fer-ho. Vosté de l'única cosa que és capaç és de dedicar-se a grans operacions d'imatge, d'endeutar-se fins a límits intolerables i, per açò, pensem que és imprescindible que comence a fer les maletes, senyor Camps, que el 2007 està molt prop.

Gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.
Tiene la palabra el señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, mire, és que el conseller d'Educació em passa dades d'estes, i, clar, he d'ensenyar-li-les perquè és que, òbviament, em diu: "no, no, el que és més gran és el d'ara, i el que havia abans..., aules en valencià". Ací, a la millor, ja comprén del que estem parlant, línies de grup en valencià... És a dir, no és veritat, senyor Ribó, no és veritat. Hi ha més línies en valencià, hi ha més centres en valencià, hi ha més alumnes en valencià. Ja està! Tranquil·litat, senyor Ribó, tranquil·litat. És la realitat, és la veritat, és la veritat.

Señor Ribó, ha utilizado una expresión un tanto curiosa: las puntas de iceberg. ¿Nos podría contar las veces que se ha estrellado usted contra puntas de iceberg, señor Ribó? Porque, yo llevo muchos años escuchándole, hablando de puntas de iceberg, y lo único que he visto a lo largo de estos años es estrellarse usted contra puntas de iceberg. Tengo que hacer la relación, porque debe haber tantas puntas de iceberg como puntas hay en la realidad en el Atlántico Norte, estoy absolutamente convencido. Se ha estrellado usted una vez tras otra, es una cosa curiosa. Pero, bueno, allá usted, allá usted y lo de las maletas, porque aquí quien tiene preparadas las maletas es usted. Y lo sabemos todos. Y otra cosa le digo. Ya no es que usted tenga preparadas las maletas, es que a este paso todo el grupo, todo el grupo. Porque, se lo digo sinceramente, señor Ribó, le está hablando una comunidad que ya no es, han de variar el discurso. Se lo digo sinceramente y con todo el cariño del mundo, porque me caen muy bien. Tienen que cambiar el discurso.

Fíjense ustedes si son incoherentes: "Soy antitrasvases, soy antitrasvases. Ahora, si el trasvase a Vinalopó es desde el Azud de la Marquesa, sí". Bueno, algo hemos adelantado, porque hasta ahora Izquierda Unida, Esquerra Unida, era antitrasvase, y con esto de la modificación parece ser que ese trasvase podría ser interesante, cosa bastante curiosa porque ha sido un cambio de actitud y, posiblemente, sea un primer paso hacia lo

que tenga que ser hablarle a esta comunidad que necesita trasvases y que necesita agua.

Y respecto de esta cuestión, de esos cuatro minutos intensos de los que hablé en su momento del agua, decirle que ¡qué reflexión tan tremenda y tan dura la que usted hace! Justifica el no trasvase del Júcar al Vinalopó porque usted y los suyos se han cargado el trasvase del Ebro. ¡Qué curioso! Me cargo el trasvase del Ebro y a partir de entonces digo que lo demás que estaba previsto tampoco se puede hacer. Eso es una barbaridad política de primera magnitud, señor Ribó. Eso se llama maldad, maldad política, maldad, señor Ribó. Y así tampoco se puede hacer ni proyecto de futuro ni compromiso para todos, compromiso para todos, señor Ribó, como es la reforma de este Estatuto, como es nuestro Estatuto y como es nuestra Constitución. La grandeza de la Constitución española, como la grandeza de nuestro Estatuto de Autonomía, como la grandeza de la reforma de nuestro Estatuto de Autonomía, es que no es ni de unos ni de otros, es de todos. Y usted está esta tarde reclamando constantemente que el Estatuto sea de unos contra otros, porque eso es lo que usted lleva en la cabecita, unos contra otros, no un proyecto de todos. Esta es la diferencia.

Por eso, por eso, señor Ribó, ya no le habla a la comunidad de hoy. Para usted la sociedad es unos contra otros, los proyectos son de unos contra otros, y los consensos son de unos para ir contra otros. Y, en cambio, nosotros pensamos en el proyecto que es de todos. Tanto es así, que también tendría que hacer —y eso es muy de ustedes— revisión, revisión de la historia reciente de España. La reforma del planteamiento de nuestro Estatuto no fue de unos contra otros, no, fue un acuerdo del Psoe y de UCD en su momento. Y las reformas posteriores de los estatutos siempre han llevado como mínimo el acuerdo del Psoe y el Partido Popular o del Partido Popular y el Psoe, de todos juntos, de todos juntos, no de unos contra otros, y menos cuando hablamos de cuestiones tan esenciales como es nuestra Constitución o es nuestro Estatuto de Autonomía.

Estamos, señor Ribó, en la época de todos, del consenso de todos, del proyecto en el que cabemos todos, no el de unos contra otros, señor Ribó. Eso es de otra época, lo que pasa es que a usted le sale de vez en cuando porque lo tiene en la cabecita, y aquí intenta transmitirnos que hay que hacer políticas de unos contra otros, y la política es de todos a favor de todos.

Por cierto, igual de solitario que se quedó usted aquí se quedaron sus compañeros en el Congreso de los Diputados de España, exactamente igual de solos, posiblemente porque ellos también piensan en esa España de unos contra otros. Y España es de todos para todos, igual que la Comunidad Valenciana es de todos para todos, señor Ribó, y así seguiremos trabajando desde el Gobierno de la Generalitat, a favor de todos, de este inmenso proyecto que va creciendo y que, por cierto, otra cuestión, otro ejercicio matemático que podría hacer usted, y usted sí que es de ciencias, y es la transferencia económica que deduce luego usted respecto del dinero que destinamos en relación a otras comunidades autónomas a servicios básicos como la sanidad y la educación. Comprenderá que a una misma transferencia del estado, cuando hablamos de 600.000 personas más la división no sale igual, el ratio del que usted habla, que es una división, no sale igual.

Por eso reclamamos, y me gustaría que usted lo hiciera con nosotros, el dinero que nos corresponde por el aumento de la población en nuestra comunidad, para que esa ratio, esa división, salga favorable al menos hacia lo que yo entiendo tiene que ser como mínimo en la Comunidad

Valenciana, que es tender hacia la media nacional. Si usted no está de acuerdo con la ratio, también le brindo la oportunidad de trabajar junto a nosotros para que esa ratio en relación a la población, en relación a la transferencia económica, para financiar servicios como la educación o la sanidad, tengan la transferencia económica por población que nos corresponde.

Y respecto a los residuos sólidos, señor Ribó, creo que es un gran acuerdo de todos para todos, ¡de todos para todos! Es de esas decisiones que, en principio, pueden parecer no muy importantes, pero son muy importantes. Afectan al día a día de los valencianos, al día a día de nuestros pueblos y de nuestras ciudades. A lo mejor para usted esto no es muy importante, porque se trata de cuestiones que no tienen esta entidad política de las que ustedes hablan normalmente, pero son cosas que afectan al día a día de nuestros conciudadanos, señor Ribó. Hay que pisar la calle, señor Ribó, hay que preocuparse de las cosas que preocupan a nuestros conciudadanos, señor Ribó.

Y ese acuerdo, y ese consenso, como tantos de los que hemos puesto en marcha durante estos últimos meses, es un acuerdo, es un consenso que está a favor de la gente, a favor de nuestros pueblos y de nuestras ciudades, a favor de una Comunidad Valenciana mucho mejor.

Si usted bajara a la calle y comprobase que ese acuerdo es muy importante, pero que muy importante, posiblemente usted también lo firmaría. No tiene excusa alguna para no firmarlo, so pena que para usted las cosas que afectan a los ciudadanos no sean importantes, y me da la sensación, señor Ribó, que a usted la gente le importa bien poco.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndico del Grupo Parlamentario Popular, don Serafín Castellano.

El señor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Si algun debat ha de fer-se, senyories, pensant en els ciutadans i pensant en la societat, deu ser, sense cap de dubte, este. Perquè ací hem vingut a parlar, hem vingut a debatre sobre la radiografia de la situació de la Comunitat Valenciana, sobre quin és l'estat de la Comunitat Valenciana, i açò és el que ha fet el president de la Generalitat, ha demostrat amb xifres i amb dades contundents que la Comunitat Valenciana ha creixcut, que hem avançat i que hem progressat en tots els nivells.

Però encara més important, senyories, és que si governar és assumir nous reptes i requerix avançar i adequar-se al ritme que evoluciona la societat, el discurs del president de la Generalitat ha respost sobradament a eixa expectativa: noves idees, nous projectes i futur absolutament per a tots. En una paraula, senyories, no a soles s'ha demostrat en este debat que la Comunitat Valenciana va bé, sinó que encara va a anar millor de cara al futur. No a soles ha demostrat que ací, en estes files, n'hi ha optimisme, n'hi ha il·lusió i n'hi ha futur, i que en esta altra banda n'hi ha pessimisme, n'hi ha frustració i n'hi ha passat.

En este debat el Partit Popular renova el compromís amb els valencians i amb el seu futur com a únic projecte seriós i de criteri. 81 propostes ha fet ni més ni menys que per al

futur immediat dels valencians el president de la Generalitat, i a mi, senyories, no m'ha produït ninguna sorpresa que ningun dels dos portaveus de l'oposició, que, per cert, no estan ni l'un ni l'altre, hasquen dit ni tan sols una paraula al respecte, perquè com sempre, en els temes importants dels valencians, no tenen res a dir, sempre defugen la responsabilitat.

El discurs del Partit Popular ha segut un discurs d'una gran sensibilitat social. Miren vostés, d'atenció a les persones més necessitades de la nostra comunitat, i d'ahí una proposta important: la llei de renda mínima garantida de ciutadania. Mosatros som solidaris amb aquelles persones que més ho necessiten, eixa és la verdadera política social. Però ha segut també el discurs de la rebaixa dels impostos. Ha anunciat el president de la Generalitat la supressió de l'impost de les donacions entre pares i fills i fills i pares, cosa tremendament positiva per a l'economia familiar i per a totes les empreses familiars, que són majoritàries en la Comunitat Valenciana.

I açò destaca, perquè és precisament el contrari de la política econòmica del govern socialista, que l'única política econòmica que té és la pujada incontrolada i desmesurada dels impostos.

L'any passat, el president de la Generalitat anuncià la supressió de l'impost de successions, i s'està complint en temps i forma eixa rebaixa de l'impost de successions en tots els pressuposts anuals de la Generalitat. I ara ha anunciat la supressió de l'impost de donacions i se complirà també en temps i forma.

Però, sobretot, este també ha segut un discurs, el que ha fet el president, d'autoestima i de valencianisme. Mosatros volem seguir liderant les polítiques en Espanya, mosatros seguim liderant els grans projectes, i ahí està la Copa de l'Amèrica, ahí està el Palau de les Arts, que se va a inaugurar el proper mes d'octubre, o ahí està eixa candidatura als primers jocs europeus, que hui ha dit el president de la Generalitat i que va a dinamitzar el nostre projecte i va a donar una estímul a les nostres infraestructures esportives.

Però, a més, com sempre, és el Partit Popular el que està defenent les senyes d'identitat des de la sinceritat i des de la contundència més absoluta. Però diem que la Comunitat Valenciana és pròspera a tots els nivells i, miren vostés, a nivell econòmic, promesa electoral del Partit Popular, digué a principi de legislatura que anava a crear 146.000 llocs de treball; equador de la legislatura, més de 200.000 llocs de treball, eixa és la realitat de la nostra comunitat.

Més de 99.000 nous afiliats a la Seguretat Social en els últims mesos, més de 15.000 empreses creades al llarg de l'any 2004, quasi 50 empreses diàries, encara sort, senyories, que va mal la indústria, encara sort!, més de 15.000 empreses creades en l'any 2004. El nostre producte interior brut creix a una mitjana del 3,6% anual. Si parlem de turisme, senyories, quasi nou milions de turistes en este últim any, per primera vegada s'arriba al 13% del producte interior brut de la nostra comunitat en el turisme.

I ha parlat en el plànol econòmic, estem mirant que anem bé i que anem en la senda de garantir el futur. En el plànol social, en l'educació, bé, jo crec que ficar en funcionament 190 centres des del principi de la legislatura fins a la data, jo crec que és ambicions. Comparen-se amb altres comunitats autònomes i sabrem realment el gran esforç que s'està fent en la comunitat.

Però, a més, Programa Creaescola, 255 actuacions completades. Senyories, si des que governa el Partit Popular s'han creat quasi 15.000 noves places de plantilla del professorat, s'ha reduït la ràtio professor/alumne, que en el curs

2005/2006 estava en 21,8 i ara està en 14,3; o la ràtio alumne/unitat, que estava en el curs 2005/2006 en 32 i ara està en 23,7. Senyories, això és apostar per l'educació i la resta és demagògia, que a més no se pot creure ningú, perquè als pobles on s'estan creant i on construint i on s'estan ficant en funcionament els centres d'educació no fa falta que ningú els diga el que està fent el Govern, perquè ho veuen en el dia a dia en les seues instal·lacions educatives.

La sanitat, se critica sempre la sanitat. Doncs, una de les enquestes més famoses d'este estiu era que molta gent venia a la comunitat, perquè ací tenim una sanitat de qualitat, i ho dia el periòdic *El País*, perquè teníem una sanitat de qualitat. Tant és aixina que totes les enquestes diuen que el 93% dels pacients –el 93%– valoren de manera positiva l'assistència sanitària en la nostra comunitat.

Estem construint hui l'hospital més ambiciós, més gran i més ben dotat de la sanitat pública espanyola com és La Fe, i l'estem construint, senyors de l'oposició, sense ningun tipus de finançament de l'estat com sí que tenen altres hospitals en altres comunitat autònomes en les mateixes condicions. Eixa és la realitat de l'aposta per la política sanitària.

O l'aposta per la investigació: centre de referència nacional, amb centres d'investigació punters com el de biomedicina, o el d'oftalmologia, o el centre de salut pública, o el gran esforç que està fent també per a les malalties neurodegeneratives.

Senyories, això és aposta per la qualitat de vida i això és apostar per la sensibilitat social, i vosté d'això no volen saber res, vostés d'això no volen, efectivament, parlar. Tenim el millor parc tecnològic sanitari d'Espanya, 126 milions d'euros s'han invertit en estos últims anys.

I, senyor Ribó, fem més ressonàncies magnètiques que la resta de comunitat autònomes perquè tenim una sanitat pública de major qualitat i perquè tenim una atenció personalitzada al pacient a través d'un gran pla d'humanització que està en marxa.

Polítiques d'atenció a les persones: més creació –d'un 90% més– de places per salut mental; 22.000 noves places per a residències de la tercera edat; un pla valencià d'immigració amb més de 930 milions d'euros d'inversió; més de 100.000 vivendes al llarg de la legislatura, ja complides quasi en un 60% en el que portem en este equador de legislatura.

Però, miren vostés, en estos últims deu anys ha creixcut el pressupost per a polítiques socials un 90%, significant actualment el 78% de tot el pressupost de la Generalitat destinat a polítiques socials. I vostés vénen ací a parlar d'una foto del Govern o d'una foto de la consellera de Benestar Social. Doncs, mire vosté, la foto és la de la responsabilitat, la de la serietat i de les solucions, perquè este govern dóna la foto de la serietat, de la responsabilitat, de les solucions i de l'eficàcia. Eixa és la foto que representa en estos moments el Consell de la Generalitat.

Però parlem del pla polític. En el pla polític s'han fet ni més ni menys que 23 iniciatives legislatives, i n'hi han 10 en tramitació. I són iniciatives legislatives de gran calat, que parlen de les persones, que van a solucionar els temes a les persones, i de gran projecció ciutadana.

I què hem fet en este últim any? Senyories, el que hem fet ha segut defendre les senyes d'identitat. Defendre la nostra llengua, defendre el nostre territori, defendre la nostra cultura, sense complexos, sense hipoteques, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) sense pagar peatges absolutament a ningú, i ho hem demostrat en la reforma de l'Estatut d'autonomia, i ho hem demostrat ací, en la Comunitat Valenciana, en Madrid, en Catalunya, en

Extremadura, en Andalusia i a on faja falta, perquè tenim el mateix discurs en tots els llocs.

I, senyories, des del Partit Popular no anem a consentir que ningú nos diga el que som els valencians ni el que tenim de ser de cara al futur. Som els valencians els que planifiquem el nostre futur democràticament en este parlament, en este Consell i en totes les propostes que se porten endavant.

Però hem defés també en este últim any, d'una manera important que jo vull destacar, les nostres necessitats hídriques, i ho anem a seguir fent: mentre la Comunitat Valenciana tinga set, el Partit Popular va a defensar les seues defenses a l'aigua, a una aigua de qualitat i suficient, li pese a qui li pese. I anem a seguir reivindicant els transvasament de l'Ebre i del Xúquer-Vinalopó, i anem a seguir reivindicant que no se baixe el cabal del transvasament del Tajo al Segura. I ja els anuncie que anem a presentar, el meu grup, una proposta de resolució perquè vostès puguen rectificar, perquè els entre el sentit comú en les seues polítiques, i puguen votar a favor d'eixa proposta de resolució.

Però, miren vostès, senyories, en política institucional jo crec que el Partit Popular ha consolidat i ha encunyat un nou estil de fer la política basat en l'acord, en el diàleg i en el consens. Mos hem apartat dels interessos partidistes que sols menegen altres partits, per a centrar-nos en els interessos dels valencians i per a governar per a tots, cosa que ha afavorit un clima d'estabilitat política, social i institucional envejable a la nostra comunitat, com diuen tots els acords que hem fet en estos últims dies.

Hem aplegat a acords tan importants com la reforma de l'Estatut a nivell polític, i que des de fora de la comunitat mos diuen que és referència per a altres territoris. Una reforma, a més, que ha arreplegat pràcticament més del 90% de l'acord del Congrés dels Diputats. I que resulta que ací, el mateix grup que se quedà a soles votant en contra de l'Estatut, s'ha quedat també en el Congrés dels Diputats a soles votant en contra de l'Estatut. Som referència a Espanya, per això defenem l'Estatut com a beneficis en entusiasme des de la il·lusió, i aixina anem a fer-ho fins que s'aprove definitivament en el Congrés dels Diputats.

Hem renovat el Pavace a nivell social. Jo crec que a ningú se li escapa que renovar, amb el que són els sindicats, amb el que és la patronal, amb el que és la societat civil, acords d'eixa envergadura per a la creació d'ocupació, per a anar combatent el que són els accidents laborals, per anar millorant el que és la nostra economia, és una cosa importantíssima.

Jo no vull reiterar –perquè ho ha dit el president– l'acord en residus sòlids, o l'acord d'estabilitat institucional firmat entre el president de la Generalitat i el secretari general del Partit Socialista per a la normalitat, per a la participació democràtica.

Senyories, jo crec que això són fets i no paraules. Això és realment pactar i dialogar, i no dir no sé quines coses de *talant* que després no signifiquen absolutament res. I si no arribem a més pactes, senyories, i ho dic molt clarament, des d'esta tribuna, és perquè el Partit Socialista no vol. No vol, o bé per interessos electorals o de partit, o bé perquè Esquerra Unida no li ho permet. Perquè sobre la taula, sobre la taula està la nostra oferta de diàleg en matèria urbanística. I ho ha dit el president de la Generalitat. La nostra oferta de diàleg en matèria urbanística i en matèria de l'audiovisual.

I els ho vaig a dir, senyories, als dos grups de l'oposició, perquè no tinguen excuses, perquè no tinguen cap tipus de dubte. Demà s'acaba el termini de presentació d'esmenes

per a la Llei urbanística. El dia 4 d'octubre s'acaba el termini per a la Llei de l'audiovisual. Mosatros estem disposats a fer una última pròrroga si n'hi ha realment voluntat de negociar. Però com sempre, vorem, vorem què és el que fan. I com sempre, vorem que no volen negociar el nostre territori, el nostre urbanisme, perquè s'ha quedat molt clar. No els interessa –i ja sabrem, perquè el temps mos ho dirà–, per què no els interessa negociar el tema de la Llei d'urbanisme.

Doncs bé, eixa és la nostra realitat, senyories. Però a més, per a saber com estem, sempre és bo fer una comparativa a nivell del que és la marxa de les altres comunitats autònomes o la mitjana nacional. I miren vostès, s'ha parlat molt de dades d'ocupació. Ací sols n'hi ha una realitat: que l'ocupació a la Comunitat Valenciana creix un 1,5% superior a la mitjana nacional. I eixa és la realitat i vostès ho pinten com vulguen. Més de dos milions de persones, s'ha dit fins la societat i en el dia de hui, estan treballant actualment a la Comunitat Valenciana.

En matèria d'educació, que els agrada molt als senyors de l'oposició. Miren vostès, ací s'invertix més de 178 euros per alumne més que la mitjana nacional, i més de 200 euros per alumne que la mitjana europea.

O mire vosté, el nostre producte interior brut creix tres dècimes per damunt de la mitjana nacional. Quan governaven altres en la nostra comunitat estàvem cinc punts per davall de la mitjana nacional en el nostre PIB. Som líders en transport sanitari, les ràtios són per a no entrar, perquè les dades són absolutament contundents.

O en les construccions de vivenda de protecció oficial. La vivenda, política social, mire vosté, 43.684 VPO reconegudes pel ministeri front a les 28.000 que està portant el ministeri endavant.

I parlen vostès també d'infraestructures i modernització del camp valencià i del regadiu. Jo crec que això... Sí, sí. Vaig a demostrar-los que això, ahí encara estem molt més millor. Mire vosté, la Comunitat Valenciana té el 50% de la seua superfície agrícola amb reg localitzat front al 8% de la mitjana espanyola. Crec que la diferència, 42% més, parla per si mateixa.

Però mire vosté, de tota la infraestructura de regadiu prevista, la conselleria té, o acabades o executades, el 78,8% de les obres, i el ministeri, el que li correspon a l'estat i al ministeri, el 28,3%. Jo crec que les dades parlen absolutament per si mateixes. I bé, i eixa és la realitat, i això és del que ha vingut a parlar el govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari Popular que el sustenta.

Però vostès ací ni parlen d'això ni els interessa parlar d'això. Perquè vostès són una oposició que no exercix, que no té discurs, que no té alternativa. I que viu pendent de les seues hipoteques i dels seus interessos de partit, més que viure pendents de la situació de la Comunitat Valenciana. Ací venen, com sempre, com a discos ratllats, a dir el de sempre: a insultar, a desqualificar; però no aporten ninguna idea, no aporten ninguna proposta. Ni tan sols són capaços de comentar les propostes que ha fet el president de la Generalitat.

I senyors de l'oposició, i concretament al senyor Pla –li ho contarà el senyor Sarrià que està en el seu escó, perquè no està, però confie que li ho conte–, l'oposició deu ser alguna cosa més que un grupet de graciosets recorrents, que perden més temps i se preocupen més de com dir les coses que del que diuen. L'oposició és alguna cosa més que buscar titulars a qualsevol costa i no preocupar-se dels problemes dels ciutadans. I vostès se preocupen més d'arribar al poder a qualsevol preu, i no importa que pacten amb independentistes o amb radicals, la qüestió és que el Partit

Popular no governe. No es fique nerviós senyor Such, no es fique nerviós.

Vostés l'única cosa de què estan preocupats és de vore què els va a deparar l'any 2007, i si poden fer tripartits i coalicions estranyes que ja sabem el resultat que donen: un caos d'estabilitat política allà on està. Doncs molt bé. *(Aplaudiments)*

Hui, en este debat, s'ha evidenciat qui porta la iniciativa política a la Comunitat Valenciana que no és altre que el Consell de la Generalitat i el Partit Popular. Hui el president ha tornat a parlar de futur. Però des de la credibilitat. Han parlat del Pla d'infraestructures estratègiques, del programa ambicions dels ajuntaments, que a vostés els fa molta gràcia eixe programa, però els qui hem sigut alcaldes i alcaldes de pobles xicotets, sabem de la importància que té i sabem realment el significat de futur que té.

Ha parlat també del pla de carreteres. Ha parlat de noves polítiques socials, majors a casa, etcètera, etcètera. I bé, a l'oposició se li plena la boca de crítiques i acusacions buscant traslladar una imatge negativa de la Comunitat Valenciana. Senyories, vostés sols transmeten pessimisme. És l'única cosa que saben transmetre: pessimisme. Pareix que del seu discurs se desprenga que els agradaria que la Comunitat Valenciana vaja mal.

Però mire, fixe's vosté, no va mal. Si és que és tot el contrari. La realitat diu que la Comunitat Valenciana és una comunitat forta, dinàmica, emprenedora, amb una personalitat pròpia i que confia plenament en les seues potencialitats. Tot el món es mira a través de l'espill dels nostres grans projectes, que vostés de manera irresponsable es dediquen a boicotejar i a desprestigiar. Terra Mítica, la Ciutat de les Arts i de les Ciències, el Circuit Ricardo Tormo, Castelló Cultural. Ara anem a inaugurar el Palau de les Arts, li ho he dit abans, i tots mos miren amb enveja d'unes infraestructures que donen un perfil de modernitat, de prosperitat i de benestar per a tots. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

O miren també les nostres polítiques socials innovadores. El que vostés critiquen ací estan copiant-ho comunitats autònomes governades pel seu partit. Eixa és la seua incoherència. O mos miren també com a referents, com s'ha demostrat, de diàleg i de responsabilitat, com hem demostrat en la reforma de l'Estatut.

I vostés això se dediquen a desprestigiar-ho, com el seu partit ha fet des que ha aplegat al govern d'Espanya. Des que han aplegat al govern d'Espanya mos han negat l'aigua. Han paralitzat el Pla hidrològic nacional i el transvasament de l'Ebre. Ara volen ficar traves i paralitzar el transvasament del Xúquer-Vinalopó. Han ficat en tela de juí de manera irresponsable i perillosa un dels motors del nostre sector econòmic com és el turisme. Han criticat de manera clara i contundent el turisme de sol i platja, sabent que és un motor important de la nostra economia.

Però a més, és que són no sols autocomplaents, sinó també còmplices quan ataquen les nostres senyes d'identitat per part dels seus socis polítics.

Bé, doncs tot açò el que demostra és que l'absent senyor Pla i el seu partit han perdut una vegada més la seua oportunitat. La seua oportunitat d'haver aprofitat este debat de política general per a dir que tenien alternatives, per a dir que tenien idees, per a dir que estaven ahí per a treballar per esta comunitat.

Però bé, jo crec que s'ha demostrat que a l'única cosa que han vingut ací és a servir fidelment els postulats dels seus socis polítics i del govern central. En lloc de vindre a

fer oposició, ací han vingut el senyor Pla i el seu grup parlamentari no a parlar dels ciutadans, sinó a lloar i a fer-li la pilota al senyor Zapatero, no siga cosa que n'hi hagen sorpreses i no siguem candidats en l'any 2007, com està passant també al senyor Rubio en l'Ajuntament de València.

A això han vingut, i jo crec que és perdre no sols una gran oportunitat parlamentària, sinó que a més crec que també és deixar de costat tots els ciutadans que segueixen este debat parlamentari. Doncs bé, els ciutadans de la Comunitat Valenciana, davant este debat de política general se pregunten per què el govern socialista està negant l'aigua a la Comunitat Valenciana. Això és el que els interessa als ciutadans.

Per què insulta els nostres llauradors i els nostres ciutadans dient que som uns balafiadors d'aigua? Per què està paralitzat el projecte d'impacte mediambiental de l'AVE Castelló-València? Per què una infraestructura tan important com és l'aeroport de Castelló està tenint també traves per part del govern socialista? Per què el Partit Socialista de la Comunitat Valenciana no s'ha ficat del costat dels valencians per a reclamar el finançament sanitari que mereixem i que altres sí que tenen?

Miren vostés, els valencians... Atenguen i aprendran, atenguen. Els valencians rebrem 29,7, quan la mitjana espanyola està en un 35,8. Eixa és la realitat. Per què vostés són còmplices quan atempten contra les nostres senyes d'identitat? Eixe és el debat. I això és el que interessa també als ciutadans en un debat com el que hui estem tractant.

I vostés han vingut ací a muntar no sé quin circ de la transparència a què mos tenen acostumats. Bé, jo crec que s'han ficat ahí un grupet d'endevinadors, que estan mirant a vore com fan més sensacionalisme o com busquen més titulars de premsa. Miren vostés, amb claredat li ho dic, davant eixe tipus de temes, davant eixe tipus de temes, respecte el principi constitucional d'innocència, respecte les qüestions *sub iudice*, i després assumir amb responsabilitat les resolucions judicials. Això és el que fa un bon demòcrata, i la resta són ximplexes.

I ací, els vaig a dir més, l'únic partit que té condemnat i que té sentències fermes per corrupció en la política espanyola no és altre que el Partit Socialista. Aixina que a donar lliçons, a un altre lloc. *(Aplaudiments)* L'únic, el Partit Socialista. *(Remors)*

Miren vostés, si els ciutadans... *(Remors)* Jo sé...

El senyor president:

Por favor... por favor, templemos los ánimos. Estamos terminando. No nos agitemos.

El senyor Castellano Gómez:

Jo sé que quan els diuen la veritat els sap mal. Però han d'assumir-la, evidentment. *(Remors)*

Miren, els temps de la corrupció, de l'atur, de l'estancament de l'economia i de la confrontació formen part del passat. Del seu passat, senyors socialistes, no els busquen ara ací. Formen part del passat. *(Remors)*

I bé, i deia que este debat també dóna algunes altres conclusions. I que jo, si les seues senyories m'ho permeten...

El senyor president:

Señorías...

El senyor Castellano Gómez:

...si les seues senyories m'ho permeten...

El senyor president:

Señorías... (*Remors*) Señorías... por favor. Estamos terminando.

El senyor Castellano Gómez:

Si se tranquil·litzen les seues senyories... També ha deixat una altra conclusió este debat. I és la postura del Grup Parlamentari de Esquerra Unida. Una postura anticomunitat, anticomunitat. Jo crec que soles estan pensant, des de l'esquerra valenciana, de quina manera van a concórrer i què els va a portar l'any 2007. No pensen molt, això ho decidixen els ciutadans, ho han decidit estes últimes legislatures i van a seguir decidint el mateix: la serietat, la responsabilitat que està en el Partit Popular. No pensen tant.

Vostés només que estan en estos moments pensant de quina manera, de quina manera van a concórrer, i quines possibilitats tenen de seguir com a grup parlamentari (*Remors*) Doncs mire, si vostés pensen que ho van a aconseguir des del negativisme i de l'antivalencianisme, crec que ho van a tindre molt cru.

Senyories, no se pot vindre a esta tribuna a dir no a l'AVE, no als transvasaments, no a l'Estatut, no a les senyes d'identitat dels valencians. No se pot vindre a dir això ací a esta tribuna. Perquè evidentment això és el negativisme i això és l'antivalencianisme. I vosté inclús ha volgut criticar un acord que representa el 95% de la representació parlamentària com era l'Estatut d'Autonomia. S'han quedat, li ho repetisc, a soles, ací a les Corts Valencianes votant contra l'Estatut, i s'han quedat a soles, a soles, en les Corts Generals votant contra l'Estatut.

Per tant, miren vostés si estan carregats de raó. Miren vostés si estan carregats de raó. És a dir, negociar no se fa ficant condicions *sine qua non* o volent imposar. Vostés no poden dir que volen negociar quan, primera, abandonen la negociació, i segon, quan diuen: "jo per a negociar he de negociar el 5%, he d'imposar la unitat de la llengua, han de desaparèixer les diputacions provincials i fer l'àmbit comarcal, i a més s'ha de ficar un concert econòmic que ha de ser el del País Basc, i si no, jo no negocié". Doncs això és el que fan. No negociar, autoexcloure's i no voler consensuar i dialogar, que és el que es fa en política.

Mire vosté, i eixa és la realitat, eixa és la realitat. I per tant jo crec que s'ha demostrat també en el debat del Congrés dels Diputats, que eixa era la línia adequada i encertada, i per tant aixina s'ha d'acabar la negociació. Una negociació feta per a tots i que volem que estiguen tots. Però evidentment quan u no vol estar és molt difícil poder-lo sumar.

I miren vostés, volen reobrir el debat de les senyes d'identitat. Se demostrà i s'ha demostrat en tot el procés de l'Estatut d'Autonomia. I saben vostés solemnement el que li dic? Que això és una autèntica irresponsabilitat. Una irresponsabilitat. Els valencians estem cansats que es jugue amb els nostres sentiments com a poble. Estem cansats que la nostra llengua, el nostre territori, la nostra denominació siga una moneda de canvi en mans de no sé qui. Estem cansats.

I no volem reiterar altra vegada el que ja en l'etapa pre-autonòmica i el que ja en l'Estatut de l'any 1982 s'aprovà amb àmplia majoria, i hui s'ha tornat a presentar també amb

una àmplia majoria. I perquè no entrem en eixe tipus de debats com els agrada a vostés, miren vostés: identitat territorial, Comunitat Valenciana, província d'Alacant, Castelló i València, és tan senzill com això. Si mosatros no volem Països Catalans! Si mosatros no volem euroregions! Si mosatros soles volem el que està en la nostra identitat territorial de sempre!

Mire vosté, mosatros parlem de la denominació: Comunitat Valenciana. Si aixina ho hem votat entre la immensa majoria dels valencians! No tenim altra denominació per molt que s'empenyen, per molt que s'empenyen. I mosatros soles volem que se respecte la nostra llengua, que no és altra que el valencià, ací i a Sebastopol, senyor Ribó, ací i a Sebastopol. El valencià.

I no anem a cedir en eixes qüestions. I ho anem a defensar sense complexos, com li he dit abans. Ho anem a defensar sobretot des de l'orgull i des de la contundència que mos reporta la nostra història. I ho anem a fer amb eixa tranquil·litat. I jo volguera que vostés almenys foren respectuosos amb el sentiments del poble valencià, que és el mínim que se pot fer.

Per tant, senyories, diàleg, vertebració, valenciania, honestedat i futur. Això és el que fa i proposa hui el Consell de la Generalitat. Un projecte il·lusionant per a tots els valencians, basat en una forta economia i en una gran sensibilitat socials.

Senyories, jo crec que hui podem dir amb convicció i legítim orgull que s'ha consolidat l'etapa més prolongada de desenrotllament, prosperitat i creixement econòmic que la Comunitat Valenciana està vivint des de fa moltíssims anys, des que accedí el Partit Popular fa deu anys al govern de la Generalitat. Hem sabut encarrilar amb encert l'ímpetu d'una societat emprenedora i plena de possibilitats i que ha recuperat la confiança en si mateixa. Que ha recuperat, senyories, la seua autoestima, aprofitant de forma fructífera les enormes potencialitats que té la gent i que té la societat valenciana.

I ací estem sense poder debatre propostes, perquè la proposta d'alternativa de l'oposició brilla per la seua absència. Si no són capaços ni de comentar les 81 propostes que ha fet el president de la Generalitat! Ací estem en una oposició que està en baixa forma, que està desconcertada, que està sense nord i que s'ha demostrat que no té res a dir-los als valencians.

I parlen de pacte. He sentit que el senyor Pla deia que volia pactar sobre l'aigua. Mire vosté, s'ha de pactar sobre allò que no està pactat ja. Ja se féu un pacte de l'aigua, i més que un pacte de l'aigua, se votà en estes Corts i en altres institucions públiques sobre el pacte de l'aigua. I no obstant això, mosatros hem tingut sempre estesa la mà per a arribar a acords possibles.

Però, evidentment, evidentment, si vostés en el recent debat sobre el transvasament del Xúquer-Vinalopó, un acord en què no n'hi hagué ningun vot en contra, que se prengué per unanimitat, un acord que quan se féu la Comissió Especial per a la Sequera, ací, fa alguns anys, en les Corts Valencianes, el Partit Socialista era el primer que demanava els transvasaments, eren els primers que demanaven que el transvasament Xúquer-Vinalopó s'havia de fer... (*aplaudiments*), jels primers!, i ara, en vint-i-quatre hores vostés diuen que no fa falta eixe transvasament, hauran d'explicar-ho molt bé.

Perquè, senyors, és que la irresponsabilitat és molt gran, és molt gran la irresponsabilitat. Sis anys d'execució de les obres, més de 110 milions ja en infraestructures fetes en el transvasament Xúquer-Vinalopó, sense dir absolutament res, i ara resulta que s'ha de canviar un traçat, quan tot el

món sap que no se pot enganyar a ningú, perquè eixe és un transvasament, i aixina s'aprova pel Consell Nacional d'Aigües, a sobrants, i un transvasament a sobrants vol dir quan sobra l'aigua, un sobrant és quan sobra l'aigua. I sobra la mateixa aigua dalt que baix, dalt que baix.

Per tant, senyories, els va a costar molt explicar per què volen trencar la vertebració territorial de la Comunitat Valenciana.

Miren vostés, jo crec que este Govern i este grup parlamentari ens sentim orgullosos d'una cosa molt important dels nostres anys de govern, i que ha sigut de ser capaços de fer: una vertebració territorial i una cohesió social en la Comunitat Valenciana.

Vostés, per interessos electorals, volen confrontar unes comarques valencianes amb altres. Vostés, per interessos electorals, volen trencar una cosa sobre la qual no se pot jugar, sobre el que no se pot jugar, i és tindre un projecte de comunitat. Jo crec que això és una irresponsabilitat que estic convençut que els passarà factura, i els passarà factura molt prompte.

Mosatros no volem *talant* només de cara a la galeria. Això els ho deixem per a vostés. Mosatros volem fets, seriositats i responsabilitat, que és el que demanen i que és el que volen els ciutadans.

Jo crec que l'oposició hui, ací, ha fet gala de la seua servitud política, de la seua por i de les seues hipoteques que tenen amb els seus socis polítics.

Miren vostés, siguen valents, fiquen-se al costat del Consell de la Generalitat, al costat de la majoria dels valencians, defenguen l'aigua, defenguen les nostres senyes d'identitat, defenguen els interessos de la Comunitat Valenciana. O és que no són importants les infraestructures en la Comunitat Valenciana? Què donen vostés en estar en contra de l'aeroport de Castelló? Jo sé que això els molesta que els ho diguen, però els ho anem a dir i els ho anem a repetir moltes vegades, i els ho anem a presentar amb propostes de resolució, perquè els valencians sàpien realment a què estan jugant vostés, i sàpien, realment, quina és la realitat de l'oposició que mosatros tenim.

Jo crec que la falta d'alternativa i la visió catastrofista que vostés estan donant, no només no se correspon amb la realitat, sinó que deixa molt a desitjar amb el que havia de ser un debat d'altura i un debat d'haver donat alternatives a les polítiques eficaces que està fent el Govern de la Generalitat.

Bé, com això no ha sigut possible, i com açò no és aixina, mosatros anem a continuar en la senda en què estem fent-ho: ficar-se al costat dels valencians, ficar-se al costat del sentit comú. I el Govern de la Generalitat, jo crec que ha demostrat hui no només optimisme –que dia el president de la Generalitat– sinó que ha demostrat il·lusió, futur i garantia de progrés absolutament per a tots els ciutadans i totes les ciutadanes. Ha demostrat que defensa sense hipoteques, amb total independència de tots, el que és la personalitat valenciana, i que el que vol és que esta comunitat seguisca liderant Espanya en moltes polítiques, infraestructura, socials, i en polítiques innovadores. I això és el que anem mosatros a fer, sense ningun tipus d'hipoteques.

Vostés han estat amb molt baixa forma en este debat. Jo ho sent molt. Espere que se vagen recuperant. Però miren, este debat ha donat de si el que ha donat de si. I acabe ja, senyor president. I sap el que ha donat de si? Una gran dife-

rència, una gran diferència. I és el futur o el passat. I és el progrés o l'estancament.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castellano.
Tiene la palabra, el señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.
Señorías.

He escuchado con atención, porque corresponde no solo a un compañero de partido, sino al portavoz del grupo parlamentario mayoritario.

En un debate de estas características, todos tenemos que escucharnos. A lo mejor, discrepancias, a veces antagónicas, pero tenemos que escucharnos, desde el primer minuto hasta el último minuto. Y para mí es tan importante escuchar a quienes representan a la oposición y, por lo tanto, no me dan sus votos en la mayoría de las decisiones que aquí traigo, a esta cámara, como a quienes representan a la mayoría parlamentaria de la Comunidad Valenciana, que es el Grupo Parlamentario Popular.

El portavoz del Grupo Parlamentario Popular ha demostrado tres características que son fundamentales para entender qué es la política. La primera de ellas, convicción; la segunda de ellas, responsabilidad y, la tercera de ellas, trabajar. Este verbo a veces no se conjuga suficientemente. Y aquí hay que venir con los deberes hechos. Y aquí hay que venir con los discursos hechos, trabajados, responsablemente preparados, para no solo rebatir sin más los discursos de los demás, sino también para hacer propuestas sesudas y propuestas de solidez para el futuro.

Hoy, el portavoz del grupo parlamentario mayoritario, compañero mío de partido y que, por lo tanto, a lo mejor, con la única explicación de apoyo a lo que el Gobierno ha venido a decir aquí, ha trabajado su discurso, ha trabajado su proyecto con convicción y con responsabilidad. Porque no estamos al servicio solo de esta cámara, sino también de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Agradezco, por lo tanto, la convicción, la responsabilidad y el trabajo bien hecho del portavoz del Grupo Parlamentario Popular. Y a todos aquellos que hemos estado desde el primer minuto hasta el último que ha durado este debate sobre el estado de la Comunidad Valenciana.

Agradezco a todo el Grupo Parlamentario Popular su apoyo en el día de hoy, y su apoyo durante todas estas semanas y meses de esta legislatura que han permitido que hoy me haya sentido, una vez más, cómodo, presentando no solo el balance de este último año al frente de la responsabilidad del Gobierno Valenciano, sino también cómodo respecto de lo que son las propuestas de futuro. Propuestas compartidas, propuestas queridas, propuestas al servicio de todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

De eso se trataba en un debate de estas características. De eso se trata cuando se habla de democracia. De eso se trata cuando se trata de un parlamento autonómico que representa los intereses de todo un pueblo como es, en este caso, el de la Comunidad Valenciana.

Enhorabuena, portavoz del Grupo Parlamentario Popular, por convicción, por responsabilidad y por trabajar.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Muchas gracias, señor presidente.
Se suspende el Pleno y se abre un plazo de 30 minutos

para que los grupos parlamentarios puedan presentar las propuestas de resolución.

Se convoca la Mesa de las Cortes a las ocho menos veinte, y la Junta de Síndics, a las ocho menos cinco.

Mañana el Pleno continuará a las 10 de la mañana.

Se levanta la sesión.

(*S'alça la sessió a les 18 hores i 57 minuts*)

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de les Corts, plaça de Sant Llorenç,4. 46003 València. Telèfon 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprimix: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 València
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes, Plaza San Lorenzo,4. 46003 Valencia. Teléfono: 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprime: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 Valencia
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983
